

СЛУЖБЕНИ ГЛАСНИК

РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Језик
српског народа

ЈУ Службени гласник Републике Српске,
Бања Лука, Вељка Млађеновића бб
Телефон/факс: (051) 456-331, 456-341
E-mail: sgrs.redakcija@slglasnik.org
sgrs.oglasni@slglasnik.org
sgrs.finansije@slglasnik.org
sgrs.online@slglasnik.org

www.slglasnik.org

Четвртак, 22. август 2019. године
БАЊА ЛУКА

Број 69 Год. XXVIII

Жиро рачуни: Нова банка а.д. Бања Лука
555-007-00001332-44
НЛБ банка а.д. Бања Лука
562-099-00004292-34
Sberbank а.д. Бања Лука
567-162-10000010-81
UniCredit Bank а.д. Бања Лука
551-001-00029639-61
Комерцијална банка а.д. Бања Лука
571-010-00001043-39
Addiko Bank а.д. Бања Лука
552-030-00026976-18

1360

На основу члана 80. став 1. тачка 6. Устава Републике Српске, Закона о одликовањима и признањима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 4/93, 26/93 и 48/02) и Статута ордена и медалја Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 12/95), доносим

УКАЗ

О ДОДЕЛИ ОДЛИКОВАЊА

Поводом обиљежавања 100 година од оснивања и рада ФК "Текстилац" Дервента и заслуге и достигнућа којима се доприноси афирмацији спорта у Републици Српској, одликујем

ФК "Текстилац" Дервента

ОРДЕНОМ ЊЕГОША III РЕДА.

Број: 01-136-3274/19
19. августа 2019. године
Бања Лука

Председник
Републике,
Жељка Цвијановић, с.р.

1361

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 5. став 3. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2019. годину ("Службени гласник Републике Српске", број 122/18), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, доноси

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА СРЕДСТАВА

I

Даје се сагласност Министарству трговине и туризма (организациони код 1855) на План утрошка средстава у износу од 831.490,00 КМ за период од 1. јануара до 30. септембра 2019. године са позиција:

- 415200 - текући грант за развој туризма у Републици Српској у износу од395.320,00 КМ,
- 415200 - капитални грант за развој туризма у Републици Српској у износу од436.170,00 КМ.

II

Средства из тачке I ове одлуке распоредиће се за финансирање пројеката из области туризма у складу са Законом

о туризму ("Службени гласник Републике Српске", број 45/17) и Уредбом о условима и критеријумима за додјелу намјенских средстава за развој туризма ("Службени гласник Републике Српске", број 1/18).

III

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство трговине и туризма и Министарство финансија.

IV

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2076/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Председник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1362

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08) и члана 5. став 3. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2019. годину ("Службени гласник Републике Српске", број 122/18), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, доноси

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА СРЕДСТАВА

I

Даје се сагласност на План утрошка средстава Министарству за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво (организациони код 1242) за период од 1.1. до 30.9.2019. године у укупном износу 611.310,00 КМ са позиција:

- 415200 - текући грант за активности научних институција.....461.460,00 КМ,
- 415200 - текући грант за промоцију науке ...8.150,00 КМ,
- 415200 - текући грант за активности у области технологије.....94.470,00 КМ,
- 415200 - текући грантови студентским организацијама.....47.230,00 КМ.

II

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство финансија и Министарство за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2073/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1363

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 5. став 3. Закона о извршењу Буџета Републике Српске за 2019. годину (“Службени гласник Републике Српске”, број 122/18), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ДАВАЊУ САГЛАСНОСТИ НА ПЛАН УТРОШКА
СРЕДСТАВА

I

Даје се сагласност Министарству породице, омладине и спорта (организациони код 3710) на План утрошка средстава за период од 1.1. до 30.9.2019. године у укупном износу од 695.845,99 КМ.

II

Средства из тачке I ове одлуке распоређују се на следећи начин:

- 414100 - субвенција каматне стопе за стамбено кредитирање младих и младих брачних парова	220.000,00 КМ,
- 415200 - текући грантови непрофитним удружењима и организацијама за афирмацију породице	42.845,99 КМ,
- 415200 - текући грантови за реализацију програма дефинисаних Омладинском политиком Републике Српске и пројеката за унапређење и развој омладинског организовања	133.000,00 КМ,
- 415200 - текући грантови младима и омладинским организацијама у руралним срединама	27.000,00 КМ,
- 415200 - текући грантови за пројекте подршке међународне сарадње и мобилности младих	24.000,00 КМ,
- 415200 - текући грантови спортским организацијама	150.000,00 КМ,
- 415200 - текући грантови за национална спортска признања Републике Српске	24.000,00 КМ,
- 415200 - текући грантови врхунским и перспективним спортистима у Републици Српској	75.000,00 КМ.

III

За реализацију ове одлуке задужују се Министарство породице, омладине и спорта и Министарство финансија.

IV

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2071/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1364

На основу члана 3. став 2. и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

I

Даје се сагласност за цијепање дијела парцеле означене као к.ч. број: 2926/1294, уписана у Посједовни лист број: 4456 КО Пале, односно у зк. уложак број: 7006 КО СП Пале, као својина Републике Српске са 1/1 дијела, у поступку који се по захтјеву Игора Гвозденовића, од 28.3.2019. године, води пред Републичком управом за геодетске и имовинско-правне послове Бања Лука - Подручна јединица Пале, под бројем: 21.34/952.1-254/19, и код Правобранилаштва Републике Српске - Сједиште замјеника Источно Сарајево, под бројем: У-169/19.

II

За реализацију ове одлуке задужују се Правобранилаштво Републике Српске - Сједиште замјеника Источно Сарајево и Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове - Подручна јединица Пале.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана њеног објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2077/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1365

На основу члана 3. став 2. и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

I

Даје се сагласност за цијепање дијела парцеле означене као к.ч. број: 1618/515, уписана у Посједовни лист број: 4456 КО Пале, односно у зк. уложак број: 766 к.о. Прача Горња, као својина Републике Српске са 1/1 дијела, у поступку који се по захтјеву Неђе Ждрала, од 30.5.2019. године, води пред Републичком управом за геодетске и имовинско-правне послове Бања Лука - Подручна јединица Пале, под бројем: 21.34/952.1-415/19, и код Правобранилаштва Републике Српске - Сједиште замјеника Источно Сарајево, под бројем: У-241/19.

II

За реализацију ове одлуке задужују се Правобранилаштво Републике Српске - Сједиште замјеника Источно Сарајево и Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове - Подручна јединица Пале.

III

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана њеног објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2078/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1366

На основу чл. 23. и 52. и члана 348. став 6. Закона о стварним правима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 124/08, 58/09, 95/11 и 60/15) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О ПРЕНОСУ ПРАВА СВОЈИНЕ НА НЕПОКРЕТНОСТИ

I

Влада Републике Српске преноси право својине на Општину Соколац на непокретности означеној као к.п. број:

483/10, "Омарићи", пашњак 5. класе, површине 2988 м², уписана у Лист непокретности број: 141/3, к.о. Подроманија, општина Соколац, уписана на Републику Српску у дијелу 1/1.

II

Право својине на непокретности из тачке I ове одлуке преноси се на Општину Соколац без накнаде, а за потребе легализације изграђеног дрвопрерађивачког производног објекта.

III

Међусобна права и обавезе о преносу права својине на непокретности из тачке I ове одлуке између Владе Републике Српске и Општине Соколац регулисаће се уговором, који ће у име Владе Републике Српске потписати министар пољопривреде, шумарства и водопривреде.

IV

За реализацију ове одлуке задужују се Правобранилаштво Републике Српске - Сједиште замјеника Источно Сарајево, Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове - Подручна јединица Соколац и Општина Соколац.

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2080/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1367

На основу члана 5. став 2. Закона о јавним путевима ("Службени гласник Републике Српске", број 89/13) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године,
д о н о с и

ОДЛУКУ

О УКИДАЊУ СТАТУСА ЈАВНОГ ДОБРА У ОПШТОЈ УПОТРЕБИ

I

Утврђује се укидање статуса јавног добра у општој употреби земљишта означеног као к.ч. број: 697/20 (н.п. дио к.ч. број: 1636/54), у површини 84 м², уписана у зк. ул. бр. 1 КО СП Бањалука, као јавно добро, а што се по новом премјеру односи на земљиште означено као дио к.ч. број: 1636/54, уписане у П.л. број: 1998 КО Бањалука 6, посјед Српске православне црквене општине у Бањалуци.

II

На земљишту из тачке I ове одлуке Републичка управа за геодетске и имовинско-правне послове - Подручна јединица Бања Лука извршиће брисање уписа јавног добра, након чега ће на наведеној непокретности укњижити право својине: Република Српска са 1/1 дијела.

III

За спровођење ове одлуке задужује се Правобранилаштво Републике Српске.

IV

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2074/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1368

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број

118/08), члана 7. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 41/03) и члана 13. Закона о Инвестиционо-развојној банци Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 56/06 и 28/13), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године,
д о н о с и

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ СТАНДАРДА И КРИТЕРИЈУМА ЗА ИЗБОР И ИМЕНОВАЊЕ ЧЛАНОВА НАДЗОРНОГ ОДБОРА ИНВЕСТИЦИОНО-РАЗВОЈНЕ БАНКЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ АД БАЊА ЛУКА

I

Овом одлуком ближе се утврђују услови и критеријуми за избор и именовање чланова Надзорног одбора Инвестиционо-развојне банке Републике Српске а.д. Бања Лука (седам чланова).

Под критеријумима за избор и именовање органа из става 1. ове тачке сматрају се општи и посебни услови утврђени Законом о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске, Законом о Инвестиционо-развојној банци Републике Српске, Статутом Инвестиционо-развојне банке Републике Српске а.д. Бања Лука и услови утврђени овом одлуком.

II

Кандидати за избор и именовање Надзорног одбора Инвестиционо-развојне банке Републике Српске а.д. Бања Лука морају испуњавати сљедеће услове.

А) Општи услови:

- да је старији од 18 година,
- да није старији од 65 година на дан именовања,
- да има општу здравствену способност,
- да није осуђиван за кривично дјело на безусловну казну затвора од најмање шест (6) мјесеци или за кривично дјело које га чини неподобним за обављање послова из области финансијског пословања или за прекршаје из области финансијског пословања,
- да му није правоснажном пресудом изречена мјера безбједности забране вршења послова из надлежности надзорног одбора,

- да није отпуштен из државне службе на било ком нивоу у Босни и Херцеговини (било на нивоу државе или ентитета) као резултат дисциплинске мјере на било ком нивоу власти у Републици Српској у периоду од три године прије дана објављивања упражњене позиције,

- да се на њега не односи члан IX тачка 1. Устава БиХ,

- да не обавља дужност у политичкој странци, да не учествује у политичким активностима те да није члан органа законодавне, извршне или судске власти и

- да не обавља дужност или врши активности које доводе до сукоба интереса како је прописано чланом 5. Закона о спречавању сукоба интереса ("Службени гласник Републике Српске", бр. 73/08 и 52/14) и чланом 5. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске.

Б) Посебни услови:

- 1) висока стручна спрема и
- 2) одговарајуће професионално искуство.

III

Надзорни одбор Инвестиционо-развојне банке Републике Српске а.д. Бања Лука, на основу спроведеног јавног конкурса од стране комисије за избор и именовање Надзорног одбора Инвестиционо-развојне банке Републике Српске а.д. Бања Лука, а на приједлог Владе Републике Српске, именује Народна скупштина Републике Српске на период од четири године, уз могућност поновног избора.

IV

У складу са законом и овом одлуком, Влада Републике Српске именује комисију за избор, која се састоји од пет (5) чланова из реда лица која познају области од интереса за пословање Инвестиционо-развојне банке Републике Српске а.д. Бања Лука.

У комисију за избор именују се лица која поседују стручну спрему и стручно знање на истом или вишем нивоу од нивоа за који се спроводи поступак те лица која познају одредбе Закона о министарском, владиним и другим именованима Републике Српске.

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2101/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1369

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), члана 8. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 41/03) и члана 13. Закона о Инвестиционо-развојној банци Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 56/06 и 28/13), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О РАСПИСИВАЊУ ЈАВНОГ КОНКУРСА ЗА ИЗБОР И ИМЕНОВАЊЕ НАДЗОРНОГ ОДБОРА ИНВЕСТИЦИОНО-РАЗВОЈНЕ БАНКЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ АД БАЊА ЛУКА

I

Расписује се Јавни конкурс за избор и именовање Надзорног одбора Инвестиционо-развојне банке Републике Српске а.д. Бања Лука (седам чланова).

II

Општи и посебни услови и критеријуми за избор и именовање Надзорног одбора Инвестиционо-развојне банке Републике Српске а.д. Бања Лука прописани су Одлуком Владе Републике Српске о утврђивању критеријума за избор и именовање Надзорног одбора Инвестиционо-развојне банке Републике Српске а.д. Бања Лука.

III

Јавни конкурс за избор и именовање Надзорног одбора Инвестиционо-развојне банке Републике Српске а.д. Бања Лука биће објављен се у "Службеном гласнику Републике Српске" и дневном листу "Глас Српске".

Рок за подношење пријава на Конкурс је 15 дана од дана објављивања Конкурса.

IV

Поступак избора, укључујући и преглед приспјелих пријава на Конкурс, у складу са утврђеним критеријумима, извршиће Комисија за избор и именовање Надзорног одбора Инвестиционо-развојне банке Републике Српске а.д. Бања Лука, именована од стране Владе Републике Српске.

V

За реализацију ове одлуке задужује се Министарство финансија.

VI

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2100/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1370

На основу члана 15. ст. 1. и 2. Закона о ученичком стандарду ("Службени гласник Републике Српске", број 72/12), члана 16. став 5. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07, 109/12 и 44/16), члана 7. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 41/03) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ СТАНДАРДА И КРИТЕРИЈУМА ЗА ИЗБОР И ИМЕНОВАЊЕ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ "ДОМ УЧЕНИКА БИЈЕЉИНА" БИЈЕЉИНА

I

(1) Овом одлуком ближе се утврђују услови и критеријуми за избор и именовање чланова Управног одбора ЈУ "Дом ученика Бијељина" Бијељина.

(2) Под критеријумима за избор чланова Управног одбора из претходног става сматрају се општи и посебни услови утврђени овом одлуком.

II

Кандидати за функцију из тачке I ове одлуке морају испуњавати сљедеће услове.

Општи услови:

- да су држављани Републике Српске или Босне и Херцеговине,

- да су старији од 18 година,

- да имају општу здравствену способност за обављање наведених послова,

- да нису отпуштани из државне службе на основу дисциплинске мјере на било ком нивоу власти у Босни и Херцеговини или ентитетима у периоду од три године прије дана објављивања конкурса,

- да се на њих не односи члан IX став 1. Устава БиХ,

- да нису на функцији у политичкој странци или чланови органа законодавне, извршне или судске власти,

- да нису чланови неког другог управног одбора, надзорног одбора или одбора за ревизију.

Посебни услови:

- висока стручна спрема - VII степен, за представнике оснивача,

- најмање средња стручна спрема - IV степен, за представника родитеља или старатеља,

- најмање три (3) године радног искуства у струци, које су провели на пословима у васпитно-образовном раду, за представнике оснивача,

- најмање пет (5) година радног искуства у струци, за представника родитеља или старатеља.

III

Чланове Управног одбора ЈУ "Дом ученика Бијељина" Бијељина именује Влада Републике Српске, на приједлог Министарства просвјете и културе.

IV

(1) Комисију за избор и именовање чланова Управног одбора ЈУ "Дом ученика Бијељина" Бијељина именује Влада Републике Српске у складу са законом и овом одлуком.

(2) Комисија за избор и именовање чланова Управног одбора ЈУ "Дом ученика Бијељина" Бијељина састоји се од пет (5) чланова, и то три (3) из реда државних службеника и два из реда лица која познају област од интереса за пословање Установе.

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2063/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1371

На основу члана 15. ст. 1. и 2. Закона о ученичком стандарду (“Службени гласник Републике Српске”, број 72/12), члана 16. став 5. Закона о систему јавних служби (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 68/07, 109/12 и 44/16), члана 8. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 41/03) и члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, доноси

ОДЛУКУ

О РАСПИСИВАЊУ ЈАВНОГ КОНКУРСА ЗА ИЗБОР И ИМЕНОВАЊЕ ЧЛАНОВА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ “ДОМ УЧЕНИКА БИЈЕЉИНА” БИЈЕЉИНА

I

Расписује се Јавни конкурс за избор и именовање чланова Управног одбора ЈУ “Дом ученика Бијељина” Бијељина.

II

(1) Општи и посебни услови и критеријуми за избор и именовање из тачке I прописани су Одлуком Владе Републике Српске о утврђивању критеријума за избор и именовање чланова Управног одбора ЈУ “Дом ученика Бијељина” Бијељина.

(2) У Управни одбор ЈУ “Дом ученика Бијељина” Бијељина Влада Републике Српске именовала је три (3) члана, и то два (2) представника оснивача и једног (1) представник родитеља или старатеља.

(3) Чланове Управног одбора именује и разрјешава Влада Републике Српске, на приједлог Министарства просвете и културе, након спроведеног поступка јавне конкуренције, који спроводи Комисија за избор и именовање чланова Управног одбора ЈУ “Дом ученика Бијељина” Бијељина.

(4) Чланови Управног одбора именују се на период од четири (4) године.

III

(1) Јавни конкурс из тачке I биће објављен се у “Службеном гласнику Републике Српске” и дневном листу “Независне новине”.

(2) Јавни конкурс остаје отворен 15 дана од посљедњег објављивања у гласилима из претходног става.

IV

Поступак избора, укључујући преглед пријава приспјелих на Јавни конкурс и предлагање ранг-листе кандидата у складу са утврђеним критеријумима, извршиће Комисија за избор и именовање чланова Управног одбора ЈУ “Дом ученика Бијељина” Бијељина.

V

За спровођење ове одлуке задужује се Министарство просвете и културе Републике Српске.

VI

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2062/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1372

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), а у складу са чланом 6. став 2. и чланом 7. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 25/03) и чланом 8. Закона о друштвима за осигурање (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 17/05, 1/06, 64/06, 74/10, 47/17 и 58/19), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, доноси

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ СТАНДАРДА И КРИТЕРИЈУМА ЗА ИЗБОР И ИМЕНОВАЊЕ ДИРЕКТОРА АГЕНЦИЈЕ ЗА ОСИГУРАЊЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I

Овом одлуком ближе се утврђују услови и критеријуми за избор и именовање директора Агенције за осигурање Републике Српске.

Под критеријумима за избор и именовање органа из става 1. ове тачке сматрају се општи и посебни услови утврђени Законом о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске, Законом о друштвима за осигурање и услови утврђени овом одлуком.

II

Кандидати за функцију у органу из тачке I ове одлуке морају испуњавати сљедеће услове.

А) Општи услови

Сваки кандидат за избор и именовање директора Агенције за осигурање Републике Српске мора да испуњава сљедеће опште услове:

- да је држављанин Босне и Херцеговине,
- да је старији од 18 година,

- да није отпуштен из државне службе на било ком нивоу у Босни и Херцеговини (било на нивоу државе или ентитета) као резултат дисциплинске мјере у периоду од три године прије дана објављивања упражњене позиције,

- да није осуђиван за кривично дјело које се односи на финансијски криминал или кршење јавних или професионалних дужности,

- да се на њега не односи члан IX тачка 1. Устава БиХ,

- да не обавља дужност у политичкој странци, да не учествује у политичким активностима те да није члан органа законодавне, извршне или судске власти,

- да не обавља дужност или врши активности које доводе до сукоба интереса како је прописано одредбама члана 5. Закона о спречавању сукоба интереса у органима власти Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 73/08) и члана 5. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 25/03),

- да испуњава услове из члана 8. став 5. Закона о друштвима за осигурање (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 17/05, 1/06, 64/06, 74/10, 47/17 и 58/19).

Б) Посебни услови:

- универзитетско образовање,
- стручно искуство у области осигурања или финансија.

III

Директора Агенције за осигурање Републике Српске, на основу спроведеног јавног конкурса од стране комисије за избор и именовање директора Агенције за осигурање Републике Српске, на приједлог Владе Републике Српске, именује Народна скупштина Републике Српске на период од пет (5) година.

IV

У складу са законом и овом одлуком, Влада Републике Српске именује комисију за избор и именовање директора

Агенције за осигурање Републике Српске, која се састоји од пет (5) чланова из реда лица која познају области од интереса за пословање Агенције за осигурање Републике Српске.

У комисију за избор именују се лица која посједују стручну спрему и стручно знање на истом или вишем нивоу од нивоа за који се спроводи поступак те лица која познају одредбе Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске.

V

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2099/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Председник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1373

На основу члана 43. став 3. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), а у складу са чланом 8. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 25/03), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

ОДЛУКУ

О РАСПИСИВАЊУ ЈАВНОГ КОНКУРСА ЗА ИЗБОР И ИМЕНОВАЊЕ ДИРЕКТОРА АГЕНЦИЈЕ ЗА ОСИГУРАЊЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I

Расписује се Јавни конкурс за избор и именовање директора Агенције за осигурање Републике Српске.

II

Општи и посебни услови и критеријуми за избор и именовање директора Агенције за осигурање Републике Српске прописани су Одлуком Владе Републике Српске о утврђивању стандарда и критеријума за избор и именовање директора Агенције за осигурање Републике Српске.

III

Јавни конкурс за избор и именовање директора Агенције за осигурање Републике Српске биће објављен се у “Службеном гласнику Републике Српске” и дневном листу “Глас Српске”.

Рок за подношење пријава на Конкурс је 15 дана од дана посљедњег објављивања Конкурса у гласилима из претходног става.

IV

Поступак избора, укључујући и преглед приспјелих пријава на Конкурс, у складу са утврђеним критеријумима, извршиће Комисија за избор и именовање директора Агенције за осигурање Републике Српске, именована од стране Владе Републике Српске.

V

За реализацију ове одлуке задужује се Министарство финансија.

VI

Ова одлука ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2096/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Председник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1374

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број

118/08), а у складу са чланом 9. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 25/03), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ КОМИСИЈЕ ЗА ИЗБОР И ИМЕНОВАЊЕ ДВА ЧЛАНА УПРАВНОГ ОДБОРА АГЕНЦИЈЕ ЗА ОСИГУРАЊЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Именује се Комисија за избор и именовање два члана Управног одбора Агенције за осигурање Републике Српске у сљедећем саставу:

- 1) Сњежана Рудић - Министарство финансија,
- 2) Славољуб Стојановић - Министарство финансија,
- 3) Светлана Радовановић - Министарство финансија,
- 4) Тања Телић - Министарство финансија,
- 5) Славица Миликић - Министарство финансија.

2. Задатак Комисије из тачке 1. овог рјешења је да спроведе поступак за избор и именовање два члана Управног одбора Агенције за осигурање Републике Српске, укључујући прегледање приспјелих пријава на Конкурс, разматрање пријава, обављање интервјуа са кандидатима који уђу у ужи избор и остале активности у поступку отворене конкуренције у складу са позитивно прописима.

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2085/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Председник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1375

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 16. став 1. Закона о систему јавних служби (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 68/07, 109/12 и 44/16), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ВД ЧЛАНОВА УПРАВНОГ ОДБОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ ПОЉОПРИВРЕДНИ ИНСТИТУТ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1. Разрјешавају се в.д. чланова Управног одбора Јавне установе Пољопривредни институт Републике Српске због истека мандата:

- 1) Дарко Десанчић,
- 2) Славиша Глигоревић и
- 3) Александар Пашагић.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2088/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Председник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1376

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), члана 16. став 1. Закона о систему јавних служби (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 68/07, 109/12 и 44/16) и члана 4. став 2. Закона о министарским, владиним и другим именованима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 41/03), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ИМЕНОВАЊУ ВД ЧЛАНОВА УПРАВНОГ ОДБОРА
ЈАВНЕ УСТАНОВЕ ПОЉОПРИВРЕДНИ ИНСТИТУТ
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

1. Именују се в.д. чланова Управног одбора Јавне установе Пољопривредни институт Републике Српске на период од два (2) мјесеца:

- 1) Дарко Десанчић,
- 2) Славиша Глигоревих и
- 3) Александар Пашагић.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2087/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 53. став 1. тачка а) Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О РАЗРЈЕШЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ПОМОЋНИКА
МИНИСТРА ЗА РЕСОР ЗА РАЧУНОВОДСТВО И
РЕВИЗИЈУ У МИНИСТАРСТВУ ФИНАНСИЈА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

1. Зоран Бабић, дипломирани економиста, разрјешава се вршиоца дужности помоћника министра за Ресор за рачуноводство и ревизију у Министарству финансија Републике Српске.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2084/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 15. став 1. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и чл. 25. и 42. Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ПОМОЋНИКА
МИНИСТРА ЗА РЕСОР ЗА РАЧУНОВОДСТВО И
РЕВИЗИЈУ У МИНИСТАРСТВУ ФИНАНСИЈА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

1. Зоран Бабић, дипломирани економиста, поставља се за вршиоца дужности помоћника министра за Ресор за рачуноводство и ревизију у Министарству финансија Републике Српске на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2082/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 15. став 1. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 53. став 1. тачка а) Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О РАЗРЈЕШЕЊУ ВД СЕКРЕТАРА МИНИСТАРСТВА ЗА
НАУЧНОТЕХНОЛОШКИ РАЗВОЈ, ВИСОКО ОБРАЗОВАЊЕ
И ИНФОРМАЦИОНО ДРУШТВО**

1. Саша Војновић, дипл. правник, разрјешава се дужности в.д. секретара Министарства за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво због истека времена на које је постављен.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2090/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 15. став 1. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и чл. 25. и 42. Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ПОСТАВЉЕЊУ ВД СЕКРЕТАРА МИНИСТАРСТВА ЗА
НАУЧНОТЕХНОЛОШКИ РАЗВОЈ, ВИСОКО ОБРАЗОВАЊЕ
И ИНФОРМАЦИОНО ДРУШТВО**

1. Саша Војновић, дипл. правник, поставља се за в.д. секретара Министарства за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво на период од 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2089/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 266. Закона о привредним друштвима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 127/08, 58/09, 100/11, 67/13 и 100/17) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), а у вези са Одлуком о начину именовања представника Акцијског фонда Републике Српске и Фонда за реституцију Републике Српске у скупштинама друштава капитала из портфеља фондова и начин њиховог поступања (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 69/07, 102/07 и 45/09), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ИМЕНОВАЊУ ПРЕДСТАВНИКА ФОНДА ЗА
РЕСТИТУЦИЈУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ АД БАЊА ЛУКА
У СКУПШТИНИ ДРУШТВА КАПИТАЛА “УШЋЕ БОСНЕ”
АД ШАМАЦ**

1. Именује се Марко Крнета, са пребивалиштем у Бањој Луци, Крфска ул. бр. 48, за представника Фонда за реституцију Републике Српске а.д. Бања Лука у Скупштини друштва капитала “Ушће Босне” а.д. Шамац.

2. Капитал из тачке 1. овог рјешења чини 74.887 редовних акција класе А.

3. Именовани је дужан да заступа интересе Фонда у Скупштини друштва капитала из тачке 1. Рјешења, а у складу са Упутством о начину поступања представника Акцијског фонда Републике Српске и Фонда за реституцију Републике Српске у скупштинама друштава капитала из портфеља фондова.

4. Ово рјешење сматра се пуномоћјем за заступање акционара на Скупштини акционара, које важи до опозива.

5. Ступањем на снагу овог рјешења престаје да важи Рјешење Владе Републике Српске, број: 04/1-012-2-1446/15, од 9.7.2015. године.

6. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2093/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 53. став 1. тачка б) Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ДИРЕКТОРА РЕПУБЛИЧКЕ УПРАВЕ ЦИВИЛНЕ ЗАШТИТЕ

1. Веселко Елез, дипломирани инжењер електротехнике, разрјешава се дужности директора Републичке управе цивилне заштите на лични захтјев.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2041/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и чл. 25. и 42. Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА РЕПУБЛИЧКЕ УПРАВЕ ЦИВИЛНЕ ЗАШТИТЕ

1. Милан Новитовић поставља се за вршиоца дужности директора Републичке управе цивилне заштите на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2042/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 15. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 53. став 1. тачка а) Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА РЕПУБЛИЧКОГ ЦЕНТРА ЗА ИСТРАЖИВАЊЕ РАТА, РАТНИХ ЗЛОЧИНА И ТРАЖЕЊЕ НЕСТАЛИХ ЛИЦА

1. Милорад Којић разрјешава се са послова вршиоца дужности директора Републичког центра за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица са 1.8.2019. године због истека времена на које је постављен.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2095/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 15. став 1. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и чл. 25. и 42. Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 56/16), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА РЕПУБЛИЧКОГ ЦЕНТРА ЗА ИСТРАЖИВАЊЕ РАТА, РАТНИХ ЗЛОЧИНА И ТРАЖЕЊЕ НЕСТАЛИХ ЛИЦА

1. Милорад Којић, магистар правних наука, поставља се на послове вршиоца дужности директора Републичког центра за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица на период до 90 дана, почевши од 2.8.2019. године.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2072/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 15. став 1. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 53. став 1. тачка а) Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О РАЗРЈЕШЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА РЕПУБЛИЧКОГ ЗАВОДА ЗА ЗАШТИТУ КУЛТУРНО-ИСТОРИЈСКОГ И ПРИРОДНОГ НАСЉЕЂА

1. Слободан Наградић, магистар социологије, разрјешава се дужности вршиоца дужности директора Републичког завода за заштиту културно-историјског и природног наслеђа са 8.8.2019. године.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2061/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 25. и члана 42. став 2. Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА РЕПУБЛИЧКОГ ЗАВОДА ЗА ЗАШТИТУ КУЛТУРНО-ИСТОРИЈСКОГ И ПРИРОДНОГ НАСЉЕЂА

1. Јасна Милешевић, дипломирани економиста, поставља се за вршиоца дужности директора Републичког завода за заштиту културно-историјског и природног наслеђа, почевши од 9.8.2019. године, на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2064/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 53. став 1. тачка а) Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О РАЗРЈЕШЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА РЕПУБЛИЧКЕ УПРАВЕ ЗА ИГРЕ НА СРЕЋУ**

1. Александар Дошић, доктор техничких наука, разрјешава се дужности вршиоца дужности директора Републичке управе за игре на срећу због истека времена на које је постављен.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2083/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и чл. 25. и 42. Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА РЕПУБЛИЧКЕ УПРАВЕ ЗА ИГРЕ НА СРЕЋУ**

1. Александар Дошић, доктор техничких наука, поставља се за вршиоца дужности директора Републичке управе за игре на срећу на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2081/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 15. став 1. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 25. и члана 53. став 1. тачка а) Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О РАЗРЈЕШЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ПОМОЋНИКА ДИРЕКТОРА ЗА СЕКТОР ЗА МЕТЕОРОЛОГИЈУ У РЕПУБЛИЧКОМ ХИДРОМЕТЕОРОЛОШКОМ ЗАВОДУ**

1. Игор Ковачић, дипломирани инжењер физике, разрјешава се дужности вршиоца дужности помоћника директора за Сектор за метеорологију у Републичком хидрометеоролошком заводу.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2092/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 15. став 1. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и чл. 25. и 42. Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ПОМОЋНИКА ДИРЕКТОРА ЗА СЕКТОР ЗА МЕТЕОРОЛОГИЈУ У РЕПУБЛИЧКОМ ХИДРОМЕТЕОРОЛОШКОМ ЗАВОДУ**

1. Игор Ковачић, дипломирани инжењер физике, поставља се за вршиоца дужности помоћника директора за Сектор за метеорологију у Републичком хидрометеоролошком заводу на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2091/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 15. став 1. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 53. став 1. тачка а) Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О РАЗРЈЕШЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ СЕКРЕТАРА АГЕНЦИЈЕ ЗА ДРЖАВНУ УПРАВУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

1. Дариа Милошевић, дипломирани правник, разрјешава се дужности вршиоца секретара Агенције за државну управу због истека периода од 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2097/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 15. став 1. тачка з) и члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08) и члана 42. Закона о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ПОСТАВЉЕЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ СЕКРЕТАРА АГЕНЦИЈЕ ЗА ДРЖАВНУ УПРАВУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ**

1. Дариа Милошевић, дипломирани правник, поставља се за вршиоца дужности секретара Агенције за државну управу Републике Српске на период до 90 дана.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2098/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), члана 18. став 2. Закона о систему јавних служби (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 68/07 и 109/12) и члана 140. ст. 1. и 2. Закона о основном васпитању и образовању (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 44/17 и 31/18), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е**О ПРЕСТАЈКУ ДУЖНОСТИ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ ОСНОВНА ШКОЛА “МИЛОШ ЦРЊАНСКИ” БАЊА ЛУКА**

1. Огњену Косу, професору физичког васпитања и спорта, престаје дужност вршиоца дужности директора Јавне установе Основна школа “Милош Црњански” Бања Лука.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2056/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), члана 18. став 3. Закона о систему јавних служби

(“Службени гласник Републике Српске”, бр. 68/07, 109/12 и 44/16) и члана 137. став 6. Закона о основном васпитању и образовању (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 44/17 и 31/18), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ ОСНОВНА ШКОЛА “МИЛОШ ЦРЊАНСКИ” БАЊА ЛУКА

1. Огњен Кос, професор физичког васпитања и спорта, именује се за вршиоца дужности директора Јавне установе Основна школа “Милош Црњански” Бања Лука до завршетка конкурсне процедуре за избор директора, а најдуже на 90 дана.

2. Права, обавезе и одговорност директора Школе односе се и на вршиоца дужности директора.

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2055/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), члана 18. став 2. Закона о систему јавних служби (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 68/07, 109/12 и 44/16) и члана 140. став 1. тачка 2) и став 2. Закона о основном васпитању и образовању (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 44/17 и 31/18), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПРЕСТАНКУ ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ ОСНОВНА ШКОЛА “ВУК КАРАЦИЋ” ЈЕЗЕРО

1. Радомиру Николчићу, професору информатике и математике, престаје дужност директора Јавне установе Основна школа “Вук Караџић” Језеро због истека мандата.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2059/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), члана 18. став 3. Закона о систему јавних служби (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 68/07, 109/12 и 44/16) и члана 137. став 6. Закона о основном васпитању и образовању (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 44/17 и 31/18), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ ОСНОВНА ШКОЛА “ВУК КАРАЦИЋ” ЈЕЗЕРО

1. Радомир Николчић, професор информатике и математике, именује се за вршиоца дужности директора Јавне установе Основна школа “Вук Караџић” Језеро до завршетка конкурсне процедуре за избор директора, а најдуже на 90 дана.

2. Права, обавезе и одговорност директора Школе односе се и на вршиоца дужности директора.

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2060/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), члана 18. став 2. Закона о систему јавних служби (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 68/07 и 109/12) и члана 140. ст. 1. и 2. Закона о основном васпитању и образовању (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 44/17 и 31/18), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПРЕСТАНКУ ДУЖНОСТИ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ ОСНОВНА ШКОЛА “ГОРЊА СЛАТИНА” ГОРЊА СЛАТИНА, ШАМАЦ

1. Тањи Цвијановић, професору разредне наставе, престаје дужност вршиоца дужности директора Јавне установе Основна школа “Горња Слатина” Горња Слатина, Шамац.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2054/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), члана 18. став 3. Закона о систему јавних служби (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 68/07, 109/12 и 44/16) и члана 137. став 6. Закона о основном васпитању и образовању (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 44/17 и 31/18), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ ОСНОВНА ШКОЛА “ГОРЊА СЛАТИНА” ГОРЊА СЛАТИНА, ШАМАЦ

1. Тања Цвијановић, професору разредне наставе, именује се за вршиоца дужности директора Јавне установе Основна школа “Горња Слатина” Горња Слатина, Шамац, до завршетка конкурсне процедуре за избор директора, а најдуже на 90 дана.

2. Права, обавезе и одговорност директора Школе односе се и на вршиоца дужности директора.

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2053/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 118/08), члана 18. став 2. Закона о систему јавних служби (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 68/07, 109/12 и 44/16) и члана 130. и члана 133. ст. 1. и 2. Закона о средњем образовању и васпитању (“Службени гласник Републике Српске”, број 41/18), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПРЕСТАНКУ ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ СРЕДЊОШКОЛСКИ ЦЕНТАР “СВЕТОЗАР ЋОРОВИЋ” ЉУБИЊЕ

1. Борђу Тохолу, професору географије, престаје дужност директора Јавне установе Средњошколски центар “Светозар Ћоровић” Љубиње због истека мандата.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 04/1-012-2-2039/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), члана 18. став 3. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07, 109/12 и 44/16) и члана 130. став 4. Закона о средњем образовању и васпитању ("Службени гласник Републике Српске", број 41/18), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ СРЕДЊОШКОЛСКИ ЦЕНТАР "СВЕТОЗАР ЋОРОВИЋ" ЉУБИЊЕ

1. Ђорђе Тохољ, професор географије, именује се за вршиоца дужности директора Јавне установе Средњошколски центар "Светозар Ћоровић" Љубиње до завршетка конкурсне процедуре за избор директора, а најдуже на 90 дана.

2. Права, обавезе и одговорност директора школе односе се и на вршиоца дужности директора.

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2040/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), члана 18. став 2. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07 и 109/12) и члана 140. ст. 1. и 2. Закона о основном васпитању и образовању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 44/17 и 31/18), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ПРЕСТАНКУ ДУЖНОСТИ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ ОСНОВНА ШКОЛА "ПЕТАР II ПЕТРОВИЋ ЊЕГОШ" БИЛЕЋА

1. Миодрагу Парезјанину, професору физичког васпитања, престаје дужност вршиоца дужности директора Јавне установе Основна школа "Петар II Петровић Његош" Билећа.

2. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2058/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

На основу члана 43. став 6. Закона о Влади Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 118/08), члана 18. став 3. Закона о систему јавних служби ("Службени гласник Републике Српске", бр. 68/07, 109/12 и 44/16) и члана 137. став 6. Закона о основном васпитању и образовању ("Службени гласник Републике Српске", бр. 44/17 и 31/18), Влада Републике Српске, на 32. сједници, одржаној 12.8.2019. године, д о н о с и

Р Ј Е Ш Е Њ Е

О ИМЕНОВАЊУ ВРШИОЦА ДУЖНОСТИ ДИРЕКТОРА ЈАВНЕ УСТАНОВЕ ОСНОВНА ШКОЛА "ПЕТАР II ПЕТРОВИЋ ЊЕГОШ" БИЛЕЋА

1. Зорица Пекић, професор физике, именује се за вршиоца дужности директора Јавне установе Основна школа "Петар II Петровић Његош" Билећа до завршетка конкурсне процедуре за избор директора, а најдуже на 90 дана.

2. Права, обавезе и одговорност директора Школе односе се и на вршиоца дужности директора.

3. Ово рјешење ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 04/1-012-2-2057/19
12. августа 2019. године
Бања Лука

Предсједник
Владе,
Радован Вишковић, с.р.

1377

На основу члана 20. став 2. Закона о предшколском васпитању и образовању ("Службени гласник Републике Српске", број 79/15) и члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18), министар просвјете и културе, 16. јула 2019. године, д о н о с и

П РА В И Л Н И К

О СТАНДАРДИМА И НОРМАТИВИМА ЗА ОБЛАСТ ПРЕДШКОЛСКОГ ВАСПИТАЊА И ОБРАЗОВАЊА

ГЛАВА I

ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим правилником прописују се просторни, материјални и други стандарди и нормативи за оснивање и рад предшколских установа и играоница за дјецу који се односе на примјену програма предшколског васпитања и образовања и на безбједност боравка дјеце и одраслих у предшколским установама и играоницама за дјецу.

Члан 2.

Стандарди и нормативи прописани овим правилником примјењују се у предшколским установама и играоницама за дјецу које су регистроване у складу са Законом о предшколском васпитању и образовању (у даљем тексту: Закон).

Члан 3.

Стандарди и нормативи за предшколске установе (у даљем тексту: установе) и играонице за дјецу (у даљем тексту: играонице) односе се на:

- 1) објекат установе,
- 2) унутрашњи простор и опрему,
- 3) материјале за рано учење и дидактичка средства,
- 4) вањски простор и опрему,
- 5) осигурање безбједности боравка дјеце и одраслих.

ГЛАВА II

ОБЈЕКАТ УСТАНОВЕ

Члан 4.

Величина установе планира се на основу броја предшколске дјеце за који се оснива установа на подручју јединице локалне самоуправе, односно дугорочног плана пријема дјеце у установу.

Члан 5.

(1) Установа у свом саставу може имати организационе јединице.

(2) Оптимални капацитет објекта једне организационе јединице установе је од 75 до 100 дјеце, односно четири васпитне групе, а оптимални капацитет установе је од 25 до 30 васпитних група у складу са најбољим интересом дјетета.

Члан 6.

(1) Локација земљишта на којој се гради објекат установе треба да испуњава услове дефинисане прописима којим се уређује област уређења простора и грађења, те прописима којим се уређује област заштите животне и радне средине.

(2) При избору локације земљишта за изградњу објекта установе потребно је:

1) да се дјетету осигура безбједност на путу до установе омогућавањем безбједног саобраћајног прилаза и других услова да би родитељи могли безбједно да предају и преузимају дијете из установе,

2) да објекат не буде на локацији гдје постоји могућност веће концентрације штетних материја у ваздуху од просјечне дозвољене границе предвиђене за насељена мјеста,

3) да објекат не буде на локацији гдје постоји могућност веће концентрације штетних материја у земљишту, посебно тешких метала, и то олова, бакра, арсена и хрома,

4) да је, по могућности, то мјесто у близини паркова и зеленила, гдје нема буке, а даље од фабрика и прометних саобраћајница,

5) да је то мјесто изложено природној свјетлости,

6) да је земљиште довољно порозно, без влаге и подземних вода,

7) да је то мјесто заштићено од јаких ваздушних струјања.

(3) Дозвољене вриједности параметара из става 2. тачка 3) овог члана садржане су у Прилогу 1, који чини саставни дио овог правилника.

Члан 7.

(1) Објекат установе гради се у складу са техничким прописима којим се уређује област уређења простора и грађења.

(2) Приликом израде главног пројекта објекта установе треба да се примјењују стандарди и нормативи прописани овим правилником.

Члан 8.

(1) Објекат установе је архитектонска и грађевинска цјелина, прилагођена за извођење различитих васпитно-образовних активности, најближа организацији породичног дома, која омогућава комуникацију између различитих простора и обезбјеђује надгледање дјете и комуникацију међу дјецом без обзира на то у којој радној соби и простору дјеца из васпитне групе бораве.

(2) Објекат установе треба да пружа сигурно, безбједно, пријатно и стимулативно окружење, које омогућава његу и бригу о дјети, учење кроз игру, спровођење васпитно-образовних активности и подстицање интеракције међу дјецом.

(3) Дизајн и изглед објекта установе треба да омогућава дјети стицање разноврсних искустава, неопходних за њихов правилан раст и физички, интелектуални, социо-емоционални развој и развој говора, комуникације и стваралаштва.

(4) Објекти установа и приступ објектима треба да буду прилагођени дјети са сметњама у развоју у складу са прописом о условима за планирање и пројектовање објеката за несметано кретање дјете и лица са умањеним тјелесним способностима.

Члан 9.

Објекти установе треба да имају простор за активности које подстичу дјечји развој и учење и односе се на:

- 1) исхрану,
- 2) дневни одмор, укључујући и физиолошки потребан сан,
- 3) одржавање личне хигијене и хигијене простора,
- 4) различите видове и врсте дјечје игре у затвореном простору и на отвореном простору,
- 5) индивидуалне активности, активности у малим групама и са цијелом групом.

Члан 10.

(1) Простор у јасличким групама пројектује се на начин који омогућава сигурност дјете и слободу кретања којом се подстиче учење стицањем разноврсних чулних искустава у активностима ваљања, пузања, лежања, устајања уз придржавање и учења ходања.

(2) Просторије вртићких група пројектују се тако да омогућавају дјети несметано кретање, истраживање и учење у мањим или већим јасно дефинисаним просторима за учење, игру и вршњачко дружење.

Члан 11.

(1) Грађевински и инсталациони материјали и производи који се користе при изградњи објекта треба да буду

еколошки и хигијенски одговарајући, да су отпорни на механичка оштећења те да дају осјећај топлоте, у складу са прописом којим се уређује област просторног уређења и грађења објеката.

(2) Подови, зидови и плафони граде се од материјала који ублажавају буку.

(3) Ниво буке у околини објекта и у другим просторима који се налазе у истом објекту треба да задовољава прописане стандарде којим се регулише ниво буке.

(4) Параметри за дозвољени ниво буке у објекту установе садржани су у Прилогу 2, који чини саставни дио овог правилника.

(5) Подови просторија објекта су трајни, равни и лаки за одржавање, термички прилагођени намјени објекта, глатки, али не клизави, те погодни за различите врсте активности, укључујући игру са водом и природним материјалима.

Члан 12.

(1) Установа може имати највише три надземне етажне: приземље, први и други спрат и једну подземну етажу.

(2) Радне собе и остале просторије које користе дјеца у објекту не смију бити испод нивоа земљишта.

(3) Висина просторија објекта не може бити нижа од 250 cm.

(4) Изузетно, ако се просторије установе налазе у поткровљу објекта, висина најнижег дијела таквих просторија не може бити нижа од 150 cm, а највишег дијела не може бити нижа од 220 cm.

Члан 13.

(1) Приступ објекту и улаз у објекат треба да буду поплочани материјалом који онемогућава клизање и који је прилагођен дјети са сметњама у развоју.

(2) Улазна врата у објекту имају надстрешницу, отварају се према вани и треба да су опремљена аутоматским уређајем за затварање.

(3) Врата у објектима су без прагова.

(4) Ако врата имају стакло, оно треба да је отпорно на ударе или обложено заштитном фолијом.

Члан 14.

(1) Газиште степеница објекта израђује се од материјала који онемогућава клизање и који се лако одржава, а ивице степеница су благо заобљене.

(2) Ако је газиште степенице израђено од материјала који може проузроковати физичку нестабилност и повреду дјетета или ако ивица газишта степенице није заобљена, ивица се треба заштитити одговарајућим материјалом.

(3) Висина газишта степенице не смије бити већа од 15 cm, а дубина газишта треба да је најмање 30 cm.

(4) Ограда на степеништу треба да буде израђена од вертикално постављених елемената са висином од најмање 100 cm и тако да је максималан размак између тих елемената 8 cm.

(5) Ако је ограда на степеништу изграђена од хоризонтално постављених елемената, потребно је поставити заштиту да би се осигурала безбједност дјете приликом коришћења степеништа.

(6) Поред ограде на зидовима дужином степеништа потребно је на висини од 50 cm до 60 cm од пода поставити рукохвате прилагођене висини дјетета и његовој самосталној употреби.

Члан 15.

(1) За дјecu која користе инвалидска колица или ортопедско помагало треба да буде обезбијеђен одговарајући прилаз објекту или лифт, односно платформа за дизање.

(2) Ако је у објекту предвиђен лифт за превоз дјете, треба да буде пројектован на начин да је дјети доступан само у присуству одраслих.

Члан 16.

Објекат треба да има одговарајуће гријање, вентилацију, заштиту од буке, оптимално природно освјетљење просторија и осигурано замрачивање у радним собама за боравак дјеце.

Члан 17.

(1) Освјетљење у објектима може бити природно и вјештачко, с тим да природно свјетло треба да буде највећи извор освјетљења.

(2) Освјетљење просторија за боравак дјеце у објекту треба да буде равномјерно, најмање 200 лукса, било да се ради о природном или о вјештачком свјетлу.

(3) Свјетлосна тијела у радним собама и просторијама за заједничке активности треба да буду заштићена ради безбједности дјеце.

Члан 18.

Прозори и друге стаклене површине треба да буду безбједни за дјецу и, ако су у висини дјечјих очију, треба да имају заштитну фолију или заштиту са прозачним баријерама које онемогућавају повреде дјеце.

Члан 19.

(1) Ако су пројектном документацијом за изградњу објекта предвиђени балкон или тераса, треба да буду заклоњени од сунца, заштићени од временских неприлика и лако доступни из радне собе.

(2) У зависности од величине земљишта и положаја установе, балкони или терасе могу бити заједнички за више соба или све радне собе.

(3) Подна површина балкона или терасе треба да буде са топлотном изолацијом и од лакоперивог материјала који се не клиже, постављена тако да је нагнута од унутрашњег зида према спољашњој ивици балкона или терасе.

(4) Ограда на балкону или тераси треба да буде израђена од вертикално постављених елемената, а максималан размак између тих елемената је 8 см.

(5) Балкон треба да буде ограда оградом која је висока најмање 150 см.

(6) Ограда терасе треба да буде висока најмање 150 см, а ако је тераса у равни са вањском површином земљишта, ограда терасе треба да буде висока најмање 60 см.

(7) Ако је ограда балкона или терасе изграђена од хоризонтално постављених елемената, потребно је поставити заштиту да би се осигурала безбједност дјеце приликом коришћења балкона или терасе.

(8) Балкони или терасе истовремено представљају простор за евакуацију дјеце из објекта у случају опасности.

Члан 20.

(1) Микроклима објекта, која укључује релативну влажност ваздуха, брзину струјања ваздуха и температуру у радним собама, треба да буде усклађена са дозвољеним параметрима, који су садржани у Прилогу 3, који чини саставни дио овог правилника.

(2) Објекат треба да буде прозачан, без присуства влаге у дијеловима објекта или на површинама у објекту.

(3) У објекту треба да буде омогућено свакодневно мјењење влажности ваздуха помоћу хигрометра.

Члан 21.

(1) Провјетравање објекта врши се тако да се ваздух мијења три пута на час, при чему брзина струјања у радним собама не смије бити већа од 0,2 m/sek.

(2) Осим природног, у гардеробама, кухињи, санитарним просторијама за дјецу и вешерници пожељно је и механичко провјетравање.

Члан 22.

Ако се у објекту користи клима-уређај, треба га сервисирати, односно очистити најмање једном годишње код овлашћеног сервиса.

Члан 23.

(1) Загријавање у објекту треба да буде равномјерно.

(2) Гријна тијела у објекту треба да буду заштићена маском ради безбједности дјеце, а радијатори треба да имају сигурносне вентиле.

(3) Изузетно од става 2. овог члана, радијатори који немају оштре ивице не морају бити заштићени маском.

(4) Пећи на чврсто гориво и плинске пећи не смију се користити у просторијама у којим бораве дјеца.

(5) У објекту треба да буде омогућено свакодневно мјењење температуре ваздуха помоћу термометра.

Члан 24.

(1) Ради безбједности дјеце, електричне инсталације треба да имају заштиту.

(2) У свакој радној соби треба да буду двије утичне које су по могућности на висини од најмање 150 см и које су заштићене сигурносним елементима.

(3) Објекат установе треба да има инсталације за приступ телефону и интернету.

Члан 25.

(1) У свим просторијама објекта у којим бораве дјеца неопходно је вршити испитивање биолошких и хемијских штетности.

(2) Параметри дозвољених вриједности биолошких и хемијских штетности садржани су у прилозима 4. и 5, који чине саставни дио овог правилника.

Члан 26.

(1) Испитивања микроклиме и биолошких и хемијских штетности врши јавна установа са лиценцом за обављање послова испитивања услова радне средине, односно хемијских, биолошких и физичких штетности и микроклиме.

(2) Испитивање из става 1. овог члана врши се најмање једном у три године, и то једном у зимском периоду када је температура ваздуха мања од 5 °C и једном у љетном периоду када је температура ваздуха већа од 15 °C.

(3) Ако се током коришћења објеката промјене услови или постојања сумње да је дошло до прекорачења појединих параметара, треба да се изврши ванредно испитивање по захтјеву оснивача или по налогу надлежног инспектора.

(4) Доказ о извршеним испитивањима из става 3. овог члана доставља се приликом утврђивања испуњености услова за оснивање и наставак рада установе.

Члан 27.

Свака организациона јединица установе има унутрашњи и вањски простор, који по могућности треба да представљају јединствену архитектонску цјелину.

ГЛАВА III

УНУТРАШЊИ ПРОСТОР И ОПРЕМА УСТАНОВЕ

Члан 28.

У установама се просторије за дјецу у јасличким групама и дјецу са тешкоћама у кретању налазе се у приземљу.

Члан 29.

(1) Обавезне просторије у објекту установе су:

- 1) радна соба;
- 2) комуникациони простор;
- 3) гардероба за дјецу;
- 4) санитарни простор за дјецу;
- 5) санитарни простор за одрасле;
- 6) просторије за припрему хране, и то:
 1. кухиња у дјечјем вртићу,
 2. приручна кухиња у клубу за дјецу;
- 7) просторије за управу;
- 8) технички блок.

(2) Просторије из става 1. тачка 6) подтачка 1. и т. 7) и 8) овог члана нису обавезне за клуб за дјецу, али клуб за дјецу треба да има оставу за прибор и средства за одржавање простора и опреме и других материјала потребних за рад установе у складу са овим правилником.

(3) Кухиња из става 1. тачка 6) подтачка 1. овог члана и просторије за управу из става 1. тачка 7) овог члана нису обавезне за сваку организациону јединицу установе.

(4) Ако установа или организациона јединица установе нема кухињу, треба имати приручну кухињу, у којој се могу припремати искључиво доручак, ужина и млијечна храна те вршити припрема за сервирање претходно припремљених оброка.

(5) Кухиња може бити смјештена и у одвојеном објекту када се транспорт хране врши у складу са прописом којим се прописују услови и начин остваривања исхране, њега, превентивно-здравствене и социјалне заштите дјеце у предшколској установи.

Члан 30.

Ако се у простору основне школе оснива установа или организациона јединица установе, школска приручна кухиња може се користити и за потребе установе.

Члан 31.

Осим просторија из члана 29. овог правилника, установа у свом саставу, зависно од потреба дјеце и могућности оснивача, може имати и:

- 1) вишенамјенски простор, који може служити и за ручавање,
- 2) простор за заједничке активности,
- 3) просторије за физички активну игру и рекреативне активности,
- 4) просторије за релаксацију и тиху игру гдје се дјеца могу одмарати,
- 5) простор за спавање и одмор,
- 6) просторије за различите видове подршке учењу,
- 7) атеље,
- 8) радионицу за рад са глином,
- 9) радионицу за израду лутака, играчака и другог дидактичког материјала,
- 10) простор за васпитно-образовне раднике,
- 11) простор за родитеље,
- 12) простор за библиотеку,
- 13) простор за дидактичка средства и материјале за игру,
- 14) простор за пружање прве помоћи,
- 15) друге просторије.

Члан 32.

(1) Простор објекта који се користи за учење и васпитно-образовне активности за примјену програма предшколског васпитања и образовања чини корисну радну површину објекта.

(2) Процјена капацитета установе врши се на основу корисне радне површине из става 1. овог члана, с тим да се дозвољени број дјеце која могу бити укључена у установу рачуна само на основу корисне радне површине радних соба и норматива о броју дјеце у васпитним групама утврђеном Законом.

(3) Корисна радна површина из става 1. овог члана рачуна се тако што се од укупне површине одузима површина простора која је намијењена за фиксирање намјештаја и опрему.

(4) Корисна радна површина објекта која се не рачуна приликом одређивања капацитета установе може се користити као подршка активном учењу дјеце заснованом на игри и стимулативном окружењу.

Члан 33.

Објекти установе треба да буду опремљени у складу са прописима којим се уређују услови безбједности које морају да испуњавају предмети опште употребе.

Члан 34.

(1) Намјештај, опрема и играчке у објекту треба да буду прилагођени узрасту дјетета и његовим потребама, подстићи његов развој и рано учење.

(2) Намјештај и опрема у објекту треба да буду одговарајућег дизајна примјереног дјечјем узрасту, стабилни, безбједни и лаки за одржавање.

(3) Рубови и углови намјештаја треба да буду глатки и заобљени, а столови и столице прилагођени узрасту и потребама дјеце.

(4) Тешки ормари и нестабилан намјештај треба да буду причвршћени за зид.

(5) Распоред намјештаја и уређење простора гдје бораве дјеца треба да одражава породичну атмосферу и да пружа могућности за планиране и спонтане групне и индивидуалне активности и разноврсне игре.

(6) Намјештај и опрема треба да омогући брзо прилагођавање и једноставну промјену структуре простора.

Члан 35.

(1) Радна соба установе одражава концепт мањих дефинисаних и флексибилно уређених простора за учење, игру, релаксацију, одмор и активности дјеце, организованих тако да омогућавају рад са малим групама дјеце, рад са цијелом групом и индивидуални рад са дјецом.

(2) Радна соба установе треба да има најмање три јасно дефинисана простора за учење у виду центара и простор за окупљање цијеле групе.

(3) Центри из става 2. овог члана су физички дефинисани простори у радној соби са ниским покретним преградама који пружају оптималне услове за учење активности и игру мањег броја дјеце.

(4) Простори за учење из става 2. овог члана могу бити стални и временски.

(5) Зидови радне собе не могу бити оштрих ивица, јакних, тамних и рефлектујућих боја.

Члан 36.

(1) Елементи за опремање простора у радној соби треба да омогућавају прегледност цијелог простора и не смију спутавати дјецу у кретању и истраживању простора.

(2) Радна соба треба да буде опремљена:

- 1) дјечјим столовима,
- 2) дјечјим столицама,
- 3) отвореним ниским полицама за играчке, књиге, дидактички материјал и дјечје радове,
- 4) елементима за уређивање простора за учење тематски одређеног, важног за подржавање и подстицање дјечје самосталности, одлучивања, иницијативности, оригиналности, интеракције с вршњацима и одраслим, као што су мобилне полице или преграде уређене са обје стране,

5) зидним паноима,

6) огледалом постављеним у висини дјетета величине око 120 cm · 50 cm, заштићеним од ломљења специјалном фолијом,

7) антиалергијском подном простирком.

(3) Радна соба може да буде опремљена и:

1) лаким лежаљкама или пјенастим и спужвастим материјалима за одмор дјеце који се могу слагати у висину на мобилним спремиштима,

2) струњачама,

3) фотељама,

4) ормарима,

5) мобилном мини-позорницом,

6) зидним часовником са истакнутим бројкама,

7) радним столом за васпитаче,

8) другим елементима погодним за остваривање васпитно-образовног процеса.

Члан 37.

(1) Дјечји сто својим обликовним и конструктивним карактеристикама има више намјена и треба да одговара здравственим, хигијенским, физиолошким и механичким условима за све дневне активности.

(2) Горња плоча је од глатког и лакоперивог материјала, који се може лако дезинфиковати, а у случају механичког оштећења у цијелости замијенити.

(3) Дјечји столови треба да буду заобљених ивица са минималном површином плоче од 40 cm · 40 cm за свако дијете са висином од 52 cm до 56 cm.

Члан 38.

(1) Дјечја столица треба да је прилагођена анатомским карактеристикама физичког развоја дјетета тако да димензије и конструкција столице обезбјеђују дјетету да сједи усправно, држећи у вертикалном положају врат и труп, али не на основу активног мишићног напрезања, већ преко допунских тачака ослонаца.

(2) Дјечја столица треба да има наслон за леђа тако да труп има ослонац у области појасног дијела кичме, а за дјецу до двије године столица треба да има и наслон за руке.

(3) Висина дјечје столице треба да буде у распону од 30 cm до 38 cm, с тим да се за јаслички узраст могу користити столице висине до 30 cm, тако да дјечје ноге при сједењу на тим столицама буду савијене под правим углом и мирно ослоњене цијелом површином стопала на под.

(4) Дјечје столице треба да буду стабилне, али не смију бити тешке, да би их могла помјерати и сама дјеца.

(5) Број дјечјих столица треба да буде једнак броју дјеце у установи.

Члан 39.

(1) У радној соби или у простору уз радну собу у јасличким групама потребно је обезбиједити сигуран хигијенски простор за пресвлачење, у ком се налази:

- 1) сто за повијање,
- 2) ормарић за веш,
- 3) умиваоник.

(2) Установа може обезбиједити интиман и пријатан простор и за дојење дјеце.

Члан 40.

(1) Површина радне собе не може бити мања од 25 m², с тим да се у радној соби треба обезбиједити најмање 2,5 m² корисне радне површине за свако дијете.

(2) За васпитне групе које се формирају у болницама за дјецу која су на дужем болничком лијечењу треба да буду обезбијеђене радне собе чија величина треба да буде најмање 20 m², односно најмање 2,5 m² за свако дијете.

Члан 41.

(1) Комуникациони простори у установи су:

- 1) предлаза,
- 2) ходници,
- 3) ступеништа.

(2) Комуникациони простори треба да омогућавају међусобну повезаност и прегледност над активностима дјеце.

(3) Комуникациони простори из става 1. т. 2) и 3) овог члана нису обавезни.

Члан 42.

(1) Гардероба за дјецу у установи је, по правилу, смјештена у непосредној близини радне собе.

(2) Гардероба може бити смјештена и у предлазу, улазном или у централном дијелу објекта и у том случају може бити заједничка за више васпитних група.

(3) Гардероба може бити полуотворен простор ка радној соби и организована као мањи простор за учење и иг-

рање дјеце, тако да одрасли имају преглед над активностима дјеце.

(4) У простору гардеробе треба да буде посебно означено мјесто за свако дијете.

Члан 43.

(1) Гардеробни елементи треба да буду израђени од материјала отпорних на воду и влагу, тако да испуњавају хигијенске и техничке услове за одлагање одјеће и обуће.

(2) Гардероба у објекту треба да буде опремљена:

- 1) ормаром или гардеробном стијеном за одјећу и обућу,
- 2) клупом за обување,
- 3) вјешалицама.

(3) Гардеробни елементи из става 2. овог члана треба да буду прилагођени узрасту дјетета и причвршћени за зид ради безбједности дјеце.

Члан 44.

(1) Санитарни простор за дјецу у установи састоји се од претпростора и тоалета, који може бити и јединствен простор, а треба да буде пројектован, по правилу, што ближе радним собама.

(2) Санитарни простор из става 1. овог члана треба да буде смјештен у посебну просторију која је дизајнирана тако да омогућава дјецу која су самостална у одржавању личне хигијене безбједан приступ и без помоћи одраслих, али уз могућност њиховог надгледања.

(3) Ако су пројектом предвиђена врата на санитарним просторима, треба да се отварају према вани.

Члан 45.

Санитарни простор треба да буде адекватно одвојен од кухиње и вишенамјенског простора који се користи за ручавање, односно простора за припрему и дистрибуцију хране.

Члан 46.

(1) Зидови и подови у санитарним просторијама у објектима облажу се грађевинским производом који је отпоран и непропустан за воду у висини не нижој од 160 cm.

(2) Зидне облоге треба да буду погодне за прање и дезинфекцију и од таквих материјала да се дијете не може повриједити у случају њиховог оштећења.

(3) Вањски прозори у санитарним просторијама су од непрозирног стакла или су обложени фолијом која омогућава већу приватност дјеце.

(4) Зидна огледала треба да буду заштићена одговарајућом фолијом ради безбједности дјеце.

Члан 47.

(1) Дизајн, конструкција и положај санитарне опреме у санитарним просторима треба да обезбјеђује сигурност и да је адекватних димензија и издржљивости у односу на узраст, висину, тежину и број дјеце која је користе.

(2) Санитарна опрема из става 1. овог члана треба да буде од материјала који се лако одржава, а сви метални дијелови треба да буду израђени од нерђајућег материјала.

(3) Санитарна опрема из става 1. овог члана треба да омогућава независност и приватност дјеце те прегледност из друге просторије, односно да омогућава да одрасли могу надгледати санитарни простор који користе дјеца.

Члан 48.

(1) У претпростору из члана 44. став 1. овог правилника налазе се најмање два умиваоника на висини од 50 cm до 60 cm са константно подешеном умјереном температуром воде.

(2) Огледала, држачи за сапун и убриси треба да буду постављени изнад висине умиваоника тако да су прилагођени узрасту дјетета.

Члан 49.

(1) У тоалету се налазе најмање двије WC шоље.

(2) WC шоље максималне висине до 28 cm постављају се у тоалет кабинама, које треба да буду отворене или направљене од лаких, транспарентних преграда, највише до висине један метар, уз лагана врата која се отварају према вани или параване.

Члан 50.

(1) Један санитарни простор може да користи максимално 60 дјеце.

(2) Мањи објекти установа који у складу са својом унутрашњом просторном организацијом имају два санитарна простора за дјецу са по једном WC шољом и једним умиваоником испуњавају услове у складу са овим правилником.

Члан 51.

(1) За дјецу која се отежано крећу и за дјецу која користе инвалидска колица санитарни простор треба да буде доступан из радне собе.

(2) Установа у коју су укључена дјеца из става 1. овог члана треба да прилагоди опрему у санитарном простору потребама те дјеце.

Члан 52.

(1) Санитарни простор за одрасле састоји се од претпростора и тоалета са најмање једном WC шољом и умиваоником и славином са топлом и хладном водом.

(2) Санитарни простор из става 1. овог члана може бити и јединствена просторија у којој се налазе најмање једна WC шоља и умиваоник.

Члан 53.

(1) Санитарни простор за одрасле може да користи максимално 30 радника.

(2) За раднике у кухињи у дјечјем вртићу обезбјеђује се посебан санитарни простор.

Члан 54.

(1) Просторије за припрему хране подразумевају кухињу и приручну кухињу.

(2) Кухиња је простор у коме се одвија технолошки процес обраде намирница, који обухвата припрему, претходну обраду, дораду, термичку и завршну обраду намирница према утврђеним нормативима и рецептурама.

(3) Приручна кухиња је простор у коме се могу припремати искључиво доручак, ужина и млијечна храна те вршити припрема за сервирање претходно припремљених оброка.

(4) У зависности од просторне организације објекта установе, приручна кухиња не мора бити засебна просторија, с тим да се у том случају, приликом приступа дјеце, треба да обезбједе адекватан надзор и контрола од стране одраслих.

Члан 55.

(1) Под у просторији за припрему хране треба бити од водоотпорног и неклизатућег материјала који се лако чисти и одржава са одводом заштићеним решетком.

(2) Прозори и отвори у кухињи треба да буду заштићени од уласка инсеката и глодара.

(3) Зидови просторија за припрему хране треба да буду обложени водоотпорним материјалом који се лако чисти и одржава најмање до висине од 180 cm, као што су керамичке или камене плочице, разне врсте пластичних или других облога, изузев водоотпорне боје за кречење зида.

Члан 56.

(1) Кухиња је засебна функционална цјелина, која у свом саставу треба да има више радних цјелина за припрему оброка, за сервирање претходно припремљених оброка, за прање и чување чистог посуђа.

(2) Осим простора из става 1. овог члана, кухиња треба да има и просторије које се, по правилу, налазе уз кухињу:

1) оставу за чување намирница, одвојену од радних цјелина из става 1. овог члана,

2) помоћне просторије за запослена лица у кухињи, као што су гардероба и санитарни простор.

(3) За рад кухиње, за унос намирница и изношење отпада треба да буде обезбјеђен посебан економски улаз.

(4) Дјеца немају приступ кухињи уз изузетак када се она користи за учеће активности, уз обавезно надгледање одраслих.

(5) Остава за чување намирница из става 2. тачка 1. овог члана треба да буде одговарајуће величине, сува, вентилисана и у њој је складиштење организовано према врсти намирница и уз одговарајућу опрему и уређаје.

Члан 57.

(1) Кухиња има следећу опрему:

1) професионални електрични штедњак,

2) професионални уређај за одвод дима, паре и мириса,

3) расхладни уређај за хигијенско чување хране,

4) посебне расхладне уређаје за чување контролних узорака хране,

5) професионални дводијелни судопер за прање посуђа са текућом топлом и хладном водом,

6) посебан умиваоник с текућом топлом и хладном водом, одговарајући прибор и средство за прање, дезинфекцију и сушење руку,

7) одговарајуће радне површине од нерђајућег материјала које су отпорне на оштећења и које се лако одржавају,

8) кухињске елементе за одлагање чистог посуђа и прибора,

9) кухињско посуђе и прибор израђене од нерђајућег материјала,

10) хигијенске канте за отпатке са ножним отварањем поклопца,

11) кутију за прву помоћ изложену на видном и лако доступном мјесту,

12) ватроотпорну тканину за гашење пожара.

(2) Кухиња може бити опремљена и:

1) другим одговарајућим термичким уређајима,

2) машином за прање посуђа,

3) апаратима за чишћење, мјерење, обраду и припремање хране.

(3) Ако се прање посуђа обавља машински, умјесто дводијелног судопера кухиња може имати једнодијелни судопер са топлом и хладном водом за прање посуђа.

(4) Изнад термичког уређаја за припремање хране треба да буде изведен одвод дима, паре и мириса у вентилациони одвод објекта.

Члан 58.

(1) Установа која има кухињу допрема оброке у своје организационе јединице које имају само приручну кухињу.

(2) Установа која у свом саставу нема кухињу обезбјеђује ручак путем ресторана регистрованог за пружање услуге кетеринга у складу са прописом о разврставању и минималним условима за рад угоститељских објеката.

(3) Допремање оброка у установу или организациону јединицу установе врши се одговарајућим доставним возилом са опремом и уређајима за достављање обрађене хране у складу са прописима о здравственој исправности хране, прописима који уређују област заштите становништва од заразних болести и прописом о условима и начину остваривања исхране, њега, превентивно-здравствене и социјалне заштите дјеце у предшколској установи.

Члан 59.

Приручна кухиња је простор који треба да има следећу опрему:

1) електрични штедњак или уградну плочу са једном или двије рингле,

- 2) раскладни уређај за хигијенско чување хране,
- 3) раскладни уређај за чување контролних узорака хране,
- 4) судопер са топлем и хладном водом за прање посуђа,
- 5) радни сто или радну површину,
- 6) кухињско посуђе и прибор израђене од нерђајућег материјала,
- 7) кухињске елементе за одлагање чистог посуђа и прибора,
- 8) хигијенску канту за отпатке са ножним отварањем поклопца,
- 9) кутију за прву помоћ изложену на видном и лако доступном мјесту,
- 10) ватроотпорну тканину за гашење пожара.

Члан 60.

Просторије за управу и стручну службу опремљене су канцеларијским намјештајем и смјештене су у објекту дјечјег вртића, клуба за дјецу или у засебном објекту установе.

Члан 61.

- (1) Установа треба да има просторије техничког блока:
 - 1) простор за раднике који обезбјеђују исправно техничко функционисање објекта и опреме и простор за раднике који одржавају чистоћу и хигијену у установи,
 - 2) оставу за прибор и средства за одржавање простора и опреме.
- (2) Просторије техничког блока могу бити и:
 - 1) радионица,
 - 2) котловница,
 - 3) вешерница.
- (2) Просторије техничког блока смјештене су у дијелу објекта који није непосредно везан за просторије у којим бораве дјеца.
- (3) Ако у установи нема вешернице, прање постељног и другог веша обезбјеђује се коришћењем услуга специјализованих сервиса за ту врсту услуга.

Члан 62.

- (1) Вишенамјенски простор је мултифункционалан простор који се користи за ручавање и за разноврсне дјечје активности као што су:
 - 1) здравствено-хигијенске,
 - 2) истраживачко-сазнајне,
 - 3) перцептивно-моторичке,
 - 4) ликовно-моделарске и
 - 5) друштвене активности.
- (2) Простор из става 1. овог члана користе највише двије васпитне групе у истом временском интервалу.

Члан 63.

- (1) Вишенамјенски простор не мора да буде посебна просторија или физички одвојена крутим преградама од радних соба, али треба да обезбједи породичну атмосферу ручавања.
- (2) Ручавање се може обављати и у радној соби или другом простору који омогућава сигурно, пријатно и хигијенски уређено мјесто за исхрану дјеце.

Члан 64.

- (1) Ако је ријеч о кухињи већег капацитета, која није у непосредној близини простора за ручавање, радних соба или другог простора у ком се обавља ручавање, оброци се допремају на сервисним колицима.
- (2) Посуђе и прибор за ручавање треба да буду израђени од глатког, чврстог, безмирисног, нетоксичног и нерђајућег материјала, отпорног на корозију, тако да контакт с њима не мијења природни састав намирница, а у складу са прописом којим се регулише безбједност материјала и предмета који долазе у непосредан додир са храном.

Члан 65.

- (1) Простор за заједничке активности и за игру дјеце у објекту опрема се на начин који омогућава прилагођавање карактеристикама дјеце у групи и њиховим развојним потребама, у којим доминира концепт флексибилне организације и лако преносиве опреме у оквиру примјене програма из области предшколског васпитања и образовања.
- (2) Простор из става 1. овог члана треба да омогућава да се у њему срећу дјеца и одрасли из једне или више васпитних група у разним активностима.
- (3) Простор из става 1. овог члана може се користити и за одржавање манифестација и свечаности у установи.

Члан 66.

- (1) Просторије за физички активну игру и рекреативне активности могу имати:
 - 1) вишенамјенске справе за пењање,
 - 2) универзалне и поливалентне струњаче са ушивеним самолепљивим тракама за спајање у разне облике;
 - 3) греде различитих ширина;
 - 4) шведске љестве;
 - 5) спортску опрему за полигоне спретности прилагођену дјечјем узрасту:
 1. мали кошјеви,
 2. тобогани,
 3. чуњеви,
 4. вијаче,
 5. лопте разних величина,
 6. тунели за провлачење,
 7. други реквизити.
- (2) Ако су вишенамјенске справе за пењање из става 1. тачка 1) овог члана конструисане у два нивоа, висина сваког нивоа не смије бити нижа од 150 cm.
- (3) Ако се простор за заједничке активности дјеце употребљава за физички активну игру и рекреативне активности, пожељно је да има реквизите из става 1. овог члана.

Члан 67.

Просторија за релаксацију и тиху игру је простор без буке, који се користи за активан одмор и опремљен је намјештајем који дјетету пружа могућност несметаног кретања и одмарања као што су лаке лежальке или пјенасти и спужvasti материјали за одмор дјеце који се могу слагати, јастуци, фотеље, дебље антибактеријске подлоге, гумене простирке, полице са књигама и играчкама.

Члан 68.

- (1) Сваком дјетету треба обезбједити пријатан и удобан простор за дневни одмор.
- (2) Ако је дјетету физиолошки потребан сан, простор из става 1. овог члана треба бити опремљен лако преносивим дјечјим креветима или лаким лежалькама или пјенастим и спужvastим материјалима.
- (3) Дјетету које има потребу за сном или одмором треба да буде доступна чиста лична постељина:
 - 1) платнена простирка,
 - 2) прекривач.
- (4) Намјештај и постељина из ст. 2. и 3. овог члана треба да буду израђени од материјала који нису штетни за дјецу и који се лако могу одржавати, односно дезинфиковати или прати.

Члан 69.

- (1) Дјечји кревет је конструисан и израђен од лаких материјала тако да се може једноставно сложити у хоризонталном или вертикалном положају, по могућности да не заузима велику површину и да га дијете може самостално помјерати.
- (2) Висина кревета из става 1. овог члана не може бити виша од 15 cm, тако да га могу користити све узрасне групе.

(3) Пјенасти и спужвасти материјали који имају функцију кревета треба да буду мале тежине, пресвучени лакоперивим платном, са висином од 20 cm до 27 cm, како би се могли лакше одлагати или имати вишенамјенске функције и како би их у случају потребе могла помјерати и сама дјеца.

(4) Установа може бити опремљена и креветићима за дјецу до 18 мјесеци старости или док дјеца сигурно не проходају. Креветићи треба да имају ограду висине најмање 50 cm, исту са свих страна, са размаком између вертикалних елемената највише до 8 cm, и припадајуће мадраца.

(5) Креветићи из става 4. овог члана не смију имати металну ограду.

Члан 70.

(1) Просторије за релаксацију и тиху игру гдје се дјеца могу одмарати и простор за спавање и одмор налазе се, по правилу, у мирнијем дијелу установе, одвојени од простора у којим се одвија активна игра.

(2) Простори из става 1. овог члана смјештени су тако да запослени у установи могу надzirати дјецу у вријеме док спавају или се одмарају.

Члан 71.

Установа треба да обезбиди услове за несметано обављање активности за дјецу која не спавају или се не одмарају.

Члан 72.

(1) Просторије за различите видове подршке учењу могу бити мање просторије у којим дјеца уче кроз стварни контакт са предметима и физичком средином те интеракцијом у односу на простор који их окружује ради подстицања развојних аспеката дјецe, и то:

- 1) физички развој,
- 2) интелектуални развој,
- 3) социо-емоционални развој,
- 4) развој говора, комуникације и стваралаштва.

(2) Просторије из става 1. овог члана треба да буду опремљене материјалима за рано учење и играчкама у складу са овим правилником, а у зависности од усмјерености подршке поједином развојном аспекту.

Члан 73.

(1) Атеље је просторија за подршку раном учењу, у којој се развија дјечја креативност и стваралаштво путем различитих ликовних техника.

(2) Под у просторији из става 1. овог члана треба да буде од водоотпорног и неклизајућег материјала, који се лако чисти и одржава.

(3) У просторији из става 1. овог члана потребно је омогућити дјеци употребу умиваоника са топлотом и хладном водом.

(4) Намјештај у атељеу треба да буде од глатког и лакоперивог материјала ради лакшег одржавања.

Члан 74.

Радионица за рад са глином и радионица за израду лутака, играчака и другог дидактичког материјала јесу просторије за подршку раном учењу, у којим васпитно-образовни радници путем различитих ликовних техника и техника израде лутака, израде играчака и дидактичког материјала стварају стимулативно окружење и простор за рано учење.

Члан 75.

Простор за васпитно-образовне раднике у установи треба да има:

- 1) столове и столице,
- 2) ормар или полицу за стручну литературу,
- 3) рачунар,
- 4) гардеробне елементе,
- 5) другу опрему која се користи за организоване активности и рад васпитно-образовних радника.

Члан 76.

(1) Простор за родитеље може бити посебно издвојен простор или дефинисан простор у већој просторији.

(2) У простору из става 1. овог члана родитељима су на располагању различите информације о раду установе и треба да буде опремљен:

- 1) столицама,
- 2) зидним панонима за информације и обавјештења.

Члан 77.

(1) Простор за библиотеку може да буде посебно издвојен простор или дефинисан простор у склопу друге просторије.

(2) Библиотечки фонд треба да садржи сљедеће публикације:

- 1) стручну литературу,
- 2) дјечју литературу, сликовнице, енциклопедије,
- 3) часописе,
- 4) новинска издања,
- 5) фото, видео и тонске записе и друго.

(3) Библиотека може бити централна или посебна за организационе јединице.

Члан 78.

(1) Простори у којим је смјештена библиотека и простори у којим су смјештена дидактичка средства и материјали за игру, у зависности од броја дјецe и запослених, треба да имају:

- 1) ормаре,
- 2) полице,
- 3) пултове са неколико столица,
- 4) столове и столице,
- 5) рачунар,
- 6) столове за дидактичка средства,
- 7) витрине за дидактички материјал и материјал за игру,
- 8) остало што је потребно за реализацију програмских активности.

(2) Простори који се користе за одлагање дидактичке опреме треба да буду пројектовани и организовани тако да су увијек доступни васпитачима.

Члан 79.

(1) Простор за пружање прве помоћи користи се у случају лакше повреде дјетета.

(2) Простор из става 1. овог члана треба да има подове који се лако чисте, одржавају и дезинфикују.

(3) Простор из става 1. овог члана треба да има и умиваоник са топлотом и хладном водом, течним сапуном и ручницима за једнократну употребу.

(4) Простор из става 1. овог члана треба да буде опремљен и:

- 1) кутијом за прву помоћ,
- 2) радним столом,
- 3) столицама,
- 4) лежајем за дијете.

ГЛАВА IV

МАТЕРИЈАЛИ ЗА ИГРУ И РАНО УЧЕЊЕ И ДИДАКТИЧКА СРЕДСТВА

Члан 80.

(1) Материјали за игру и рано учење треба да буду прилагођени узрасту и индивидуалним развојним потребама дјецe.

(2) Материјали из става 1. овог члана треба да буду сигурни и лаки за употребу, функционални, узрасно и развојно примјерени те да имају могућност вишеструког коришћења.

Члан 81.

(1) Установа треба да буде опремљена материјалима из члана 80. став 1. овог правилника у складу са прописом којим се регулише безбједност дјечјих играчака.

(2) Поред материјала из става 1. овог члана, установа може бити опремљена и материјалима за игру и рано учење који су настали у непосредном васпитно-образовном раду или су ручно израђени ради примјене у програмским активностима и стварања стимулативног окружења за учење, а који су израђени у складу са прописом којим се регулише безбједност дјечјих играчака.

(3) Стручну процјену материјала из става 2. овог члана у погледу примјенљивости у васпитно-образовном раду, функционалности и педагошко-методичког квалитета врши стручни актив или стручни тим установе.

Члан 82.

(1) Установа треба да је опремљена следећим материјалима за рано учење, средствима и опремом:

1) за разноврсне облике кретања: лопте, обручеви, конопци, вијаче, струњаче, гумиране простирке,

2) за перцептивно-моторичке, графомоторичке, логичко-математичке и друштвене активности: перле за низање различитих боја, облика и величина, фигуре геометријских облика, магнетна табла са магнетним словима, бројевима и геометријским облицима, слагалице различитих нивоа сложености, логички блокови, штапићи у боји, игре меморије, играчке за вјежбање вјештина пертлања и различитих начина закопчавања, уметалке, друштвене игре, магнети, мозаик боцкалице, танграм, слике са различитим мотивима, конструкторски елементи, фигуре људи, фигуре животиња, модели превозних средстава, модели саобраћајних знакова, мини зоолошки врт, посуде различитих запремина, модели воћа и поврћа, мини-намјештај за имитативне и симболичке игре, позоришни реквизити, лутке, одјећа и обућа за лутке, гињол лутке за драмске игре и драматизације,

3) за откривалачко-проналазачко-сазнајне активности: лупе, разне збирке природних материјала попут шкољки, стијена и минерала, модели инсеката, инструмент за мјерење дужине - метар, микроскоп, вага са теговима - играчка, глобус, географске карте, макете планета,

4) за ликовно стваралаштво: штафелај, прибор и материјал за различите ликовне технике: темпере, акварел боје, фломастери, воштани пастели, оловке у боји, кистови, папири у различитим величинама, бојама и разних текстура, пластилин, глина, креде у боји, љепила за папир, маказице са заобљеним рубовима, маказице за љеворуку дјецу,

5) за подстицање дјечјег језичког стваралаштва и развоја говора и комуникације: сликовнице и књиге за дјецу прилагођене развојном узрасту дјетета, примјереног материјала, формата и садржаја, часописи за дјецу, енциклопедије, радни листови, радне свеске и сликовнице које су израдила дјеца,

6) за музичко стваралаштво: Орфов инструментаријум и аудио-збирке са примјереним садржајима за дјецу,

7) инструменти које направе дјеца и васпитачи током активности.

(2) Установа треба да има и неки од хармонских музичких инструмената.

Члан 83.

(1) Основни обавезни пакет материјала за игру и рано учење сваке васпитне групе чине:

1) лопте, вијаче, обручеви, чуњеви,

2) перле за низање различитих боја, облика и величина, фигуре геометријских облика, штапићи у боји, слагалице различитих нивоа сложености, игре меморије, уметалке, друштвене игре, боцкалице, танграм, конструкторски елементи, фигуре људи, фигуре животиња, посуде различитих запремина и различите врсте лутака,

3) инструмент за мјерење дужине - метар, глобус и лупа,

4) прибор и материјал за различите ликовне технике и маказице са заобљеним рубовима за свако дијете и маказице за љеворуку дјецу,

5) сликовнице и књиге за дјецу.

(2) На нивоу организационе јединице у установи на располагању треба да буду најмање један Орфов инструментаријум, хармонски музички инструмент и аудио-збирка са примјереним садржајима за дјецу.

(3) Материјал за игру и рано учење из става 1. овог члана прилагођен је узрасној групи и развојним карактеристикама дјеце.

Члан 84.

Материјали за игру и рано учење сортирани су по логичкој структури активности, смјештени у адекватан простор, означени договореним ознакама, доступни дјецу и увијек спремни за употребу.

ГЛАВА V

ВАЊСКИ ПРОСТОР И ОПРЕМА

Члан 85.

(1) Вањски простор објекта установе представља јединствену цјелину, која обухвата прилаз објекту, двориште и остале вањске површине објекта.

(2) Вањски простор из става 1. овог члана треба да буде ограђен тако да дијете не може да га напусти без знања васпитача.

(3) Ако није могуће оградити цјелокупан вањски простор, а објекат установе налази се у близини саобраћајнице или ријеке, потребно је оградити прилаз објекту да би се омогућио безбједан и несметан приступ улазу у објекат и дворишту и двориште.

(4) Ограда треба да буде висока најмање 150 cm.

(5) Ограда из става 4. овог члана треба да буде изграђена од вертикално постављених елемената са максималним размаком од 8 cm између тих елемената, а ако је изграђена од хоризонтално постављених елемената, потребно је поставити заштиту да би се осигурала безбједност дјеце.

(6) Браве на огради треба да буду постављене на начин да их дијете не може отворити са унутрашње стране.

(7) У оквиру објекта могу бити предвиђене јавне површине за паркинг-мјеста.

Члан 86.

Двориште треба да буде безбједно и у свом склопу треба да има разноврсне просторе, равних и неравних површина, за различите врсте игара и активности као што су:

1) трчање,

2) пузање,

3) пењање,

4) провлачење.

Члан 87.

(1) Двориште треба да се прилагоди програмским активностима и развојним могућностима дјеце, са одговарајућим реквизитима, а то су:

1) пјешчаник са кантицама и лопатицама,

2) мали травњаци за трчање,

3) дјечје клупице.

(2) Двориште може бити опремљено и тобоганима, просторима са ниским кошевима или головима за елементе спортских игара, стандардним, мрежастим или цјевастим пењалицама и провлачилицама, скривалицама и кућицама за осамљивање и другим реквизитима за дјецу.

(3) У дворишту установе дозвољено је постављање љуљашки које имају наслон, рукохвате и сигурносни појас, а ако је љуљашка причвршћена за конструкцију ланцима, карике на ланцима треба да имају сигурносну заштиту.

Члан 88.

(1) У дворишту може бити доступна питка вода са постављеном славином у висини дјетета.

(2) У дворишту не треба да буду засађени отровно грмље и биљке, а могу да буду засађене воћке и да се обезбиједи простор за врт.

(3) Ако се у дворишту налази степениште, треба да буде видно означено.

(4) Ако степениште има више од три степенице, треба да има рукохват, који је постављен од 50 до 60 cm од пода.

ГЛАВА VI

БЕЗБЈЕДНОСТ БОРАВКА ДЈЕЦЕ И ОДРАСЛИХ У ОБЈЕКТИМА УСТАНОВЕ

Члан 89.

(1) У установи треба да се предузму одговарајуће мјере и активности којим се успоставља систем заштите и спасавања и осигурава безбједност унутар простора у коме бораве дјеца и одрасли:

1) израда процјене ризика на радном мјесту и у радној средини за запослене,

2) израда процјене ризика од опасности за боравак дјеце у установи,

3) израда плана заштите и спасавања у ванредним ситуацијама и

4) уређење простора установе у функцији заштите и спасавања дјеце.

(2) Мјерама и активностима које се предузимају из става 1. овог члана дјеца и запослени треба да буду заштићени од несреће у унутрашњем и вањском простору објекта.

Члан 90.

(1) Установа има обавезу да изради процјену ризика на радном мјесту и у радној средини за запослене из члана 89. став 1. тачка 1) овог правилника у складу са прописом којим се уређује област заштите на раду.

(2) Процјена ризика из члана 89. став 1. тачка 1) овог правилника обавља се најмање једном у три године ако актом о процјени ризика није предвиђен краћи рок.

(3) У случају било какве промјене услова радне средине или реконструкције објекта установе, испитивање услова рада и боравак дјеце обавља се у року не дужем од шест мјесеци од дана настале промјене.

(4) Приликом израде процјене ризика из члана 89. став 1. тачка 1) овог правилника потребно је дефинисати мјере редовног одржавања и сигурности најмање једном годишње или, ако за то постоје услови и потреба, и чешће.

Члан 91.

(1) Процјена ризика од опасности за боравак дјеце у установи треба да идентификује све аспекте ризика објеката у којим бораве дјеца, опреме и средстава које дјеца користе и материјала који се користе у васпитно-образовном раду и са којим дјеца могу доћи у контакт са јасним показатељима:

1) о објекту и мјесту гдје је вршен преглед,

2) када је преглед вршен,

3) ко је вршио преглед.

(2) Уочене опасности отклањају се одмах или се покреће процедура отклањања по кратком поступку.

(3) Процјена ризика из става 1. овог члана саставни је дио акта о процјени ризика на радном мјесту и у радној средини за запослене.

Члан 92.

(1) Поправке и друге активности у вези са одржавањем објеката и опреме не могу се вршити у вријеме боравак дјеце у објекту.

(2) У случају да се активности из става 1. овог члана врше у периоду када су дјеца у објекту, радници треба да смјесте дјецу у безбједну радну собу или други простор.

Члан 93.

(1) Израда плана заштите и спасавања у ванредним ситуацијама у установи врши се на основу прописа којим се уређује област заштите и спасавања у ванредним ситуацијама.

(2) Сви запослени у установи одмах по ученој опасности од елементарне непогоде и друге несреће обавјештавају о томе директора установе.

(3) Директор установе одмах покреће процедуру заштите и спасавања дјеце у складу са Законом.

Члан 94.

Простор установе треба да буде уређен тако да је у функцији заштите и спасавања дјеце:

1) обезбијеђена проходност евакуационих путева,

2) обезбијеђени излази, с тим да број излаза зависи од величине и спратности установе, за 30 дјеце обезбјеђују се најмање два излаза, један евакуациони и један редовни, а у случају да дјеца бораве на спрату, за сваки спрат потребно је, поред редовног, обезбиједити најмање по један евакуациони излаз,

3) видљиво, читљиво и препознатљиво обиљежени евакуациони путеви,

4) осигуран приказ бројева телефона хитних служби на јасно видљивим мјестима у установи,

5) видљиво означено и лако доступно мјесто на ком се налазе комплети за прву помоћ и апарати за гашење пожара.

Члан 95.

Установа треба да спроводи и организује противпожарну заштиту у објекту у складу са прописима којим се уређује област заштите од пожара.

Члан 96.

(1) Установе које имају видео-надзор треба да поступају у складу са прописом којим се уређује област заштите личних података с циљем поштовања права на приватност дјеце, заштите документације трајне вриједности и подизања нивоа сигурности дјеце, родитеља и запослених у објекту установе, у унутрашњем и вањском простору.

(2) Надлежни орган установе одлучује о увођењу видео-надзора, а одлука надлежног органа треба да садржи правила успостављања, сврху употребе видео-надзора и начин обраде и заштите података у вези са видео-надзором.

(3) Приступ систему видео-надзора у реалном времену или приступ архиви података има директор или лице које он овласти.

(4) Видео-надзор не врши се у радним собама и посебним просторијама за спавање и одмор те санитарним просторима да би се осигурало право на приватност дјеце и сигуран боравак у установи.

(5) Снимци настали путем видео-надзора на основу којих се може идентификовати носилац података представљају збирку личних података и њена употреба уређује се прописом о заштити личних података.

(6) Установа која врши видео-надзор обезбјеђује заштиту личних података.

(7) Установа у којој се врши видео-надзор треба на видном мјесту да истакне обавјештење о видео-надзору и контакт путем ког се могу добити информације о видео-надзору.

Члан 97.

(1) Видео-материјали и фотографије настали током спровођења програма предшколског васпитања и образовања на основу којих се може утврдити идентитет дјетета које похађа установу могу се користити ради промоције установе, путем средстава масовне комуникације, рачунарског система или мреже или на јавном скупу само ако установа има писмену сагласност родитеља/старатеља, и то само у сврхе за које је родитељ/старатељ дао сагласност и на пе-

риод на који се сагласност даје, у складу са прописом којим се уређује област заштите личних података.

(2) Писмена сагласност родитеља/старатеља из става 1. овог члана прибавља се приликом уписа дјетета у установу и након упознавања родитеља са активностима које су планиране програмом установе.

(3) Одбијање давања сагласности родитеља/старатеља из става 1. овог члана не значи и забрану учествовања дјетета у одређеној активности за коју искаже интересовање.

(4) Установа треба обавијестити родитеље/старатеље да не објављују видео-материјал и фотографије групе дјеце који су настали у установи без сагласности родитеља/старатеља те дјеце да се дјеца не би излагала ризику злоупотребе и угрожавања личног идентитета.

ГЛАВА VII

УСЛОВИ ЗА РАД ИГРАОНИЦА

Члан 98.

(1) Играоница се може регистровати за потребе игре и дружења дјеце у пословном или стамбеном простору и нема статус предшколске установе.

(2) Регистрација играонице врши се у складу са Законом.

Члан 99.

(1) Локација земљишта на којој се гради играоница треба да испуњава услове дефинисане прописима којим се регулише уређење простора и грађење те прописима којим се регулише заштита животне и радне средине.

(2) Објект играонице гради се у складу са техничким прописима којим се регулишу уређење простора и грађење.

Члан 100.

(1) Играоница треба да пружа сигурно и безбједно, пријатно и стимулативно окружење за потребе игре, дружења и слободних активности дјеце предшколског и основношколског узраста.

(2) Дизајн и изглед играонице треба да омогућава дјецци стицање разноврсних искустава неопходних за развој њихове креативности кроз различите врсте игара и активности као што су трчање, пузање, пењање и провлачење, перцептивно-моторичке, графомоторичке, логичко-математичке, сазнајне, језичке и друштвене активности те ликовно и музичко стваралаштво.

Члан 101.

Ако се у објекту играонице налази балкон, он се не може користити за потребе играонице.

Члан 102.

(1) Простор играонице треба да има:

- 1) просторију за игру и дружење дјеце,
- 2) просторију за родитеље,
- 3) гардеробу за дјецу,
- 4) простор за сервирање хране,
- 5) санитарни простор за дјецу и одрасле.

(2) Просторије играонице из става 1. т. 1), 2), 3) и 4) овог члана могу бити повезане као функционална целина која представља јединствен простор са фиксираним или флексибилним преградама висине не мање од 100 cm, с тим да организација простора треба бити јасно дефинисана у вези са намјеном сваке просторије.

(3) Ако се играоница налази у склопу тржног центра, она треба да има само просторије из става 1. т. 1) и 3) овог члана.

Члан 103.

(1) Просторија за игру и дружење дјеце треба да буде опремљена:

- 1) дјечјим столовима,
- 2) дјечјим столицама,

3) отвореним полицама са играчкама и сликовницама.

(2) Просторија из става 1. овог члана може бити опремљена и:

- 1) вишенамјенским справама за пењање;
- 2) универзалним и поливалентним струњачама са ушивеним самољепљивим тракама за спајање у разне облике;
- 3) лаким лежљкама за одмор дјеце;
- 4) гредама различитих ширина;
- 5) спортском опремом за полигоне спретности прилагођеном дјечјем узрасту:

1. мали кошеви,

2. тобогани,

3. чуњеви,

4. вијаче,

5. лопте разних величина,

6. други реквизити прилагођени дјечјем узрасту и безбједни за коришћење.

(3) Ако су вишенамјенске справе за пењање из става 2. тачка 1) овог члана конструисане у два нивоа, висина сваког нивоа не смије бити нижа од 150 cm.

Члан 104.

Елементи за опремање простора за игру и дружење треба да омогућавају прегледност цијелог простора и не треба да спутавају дјецу у кретању и истраживању простора.

Члан 105.

(1) У просторији за игру и дружење дјеце треба да буде обезбијеђено најмање 3 m² корисне радне површине за свако дијете.

(2) Простор објекта који се користи за активности дјеце из члана 102. став 2. овог правилника чини корисну радну површину објекта.

Члан 106.

Просторија за родитеље треба да буде опремљена столовима и столицама.

Члан 107.

(1) Простор за сервирање хране је простор у коме се може вршити припрема за сервирање претходно припремљене хране.

(2) У зависности од просторне организације играонице, простор за сервирање хране не мора бити засебна просторија, с тим да се у том случају приликом приступа дјеце треба да обезбиједе адекватан надзор и контрола од запослених и родитеља дјеце.

Члан 108.

Простор за сервирање хране има следећу опрему:

- 1) раскладни уређај за хигијенско чување хране,
- 2) судопер са топлом и хладном водом за прање посуђа,
- 3) радни сто или радна површина,
- 4) хигијенска канта за отпатке са ножним отварањем поклопца,
- 5) кутија за прву помоћ изложена на видном и лако доступном мјесту.

Члан 109.

У играоницу је дозвољено уношење само индустријски произведене и оригинално запаковане хране на којој постоји јасна декларација у вези са роком употребе и складиштења.

Члан 110.

(1) Санитарни простор за дјецу и одрасле може бити заједнички и треба да има умиваоник са најмање једном сливном и тоалет кабине за дјецу и одрасле са по једном WC шољом.

(2) Санитарна опрема за простор из става 1. овог члана треба да буде од материјала који се лако одржава, а сви метални дијелови треба да буду израђени од нерђајућег материјала.

Члан 111.

(1) Ако играоница у свом саставу има двориште, оно треба да буде ограђено.

(2) Реквизити који могу да угрозе дјечју безбједност, као што су љуљашке или вртешке, могу се користити само уз надзор запосленог лица.

Члан 112.

(1) Играоница треба да има запослено лице које има завршен први циклус одговарајућег студијског програма или еквивалент потребан за рад у васпитно-образовним установама.

(2) Када не постоји могућност ангажовања лица из става 1. овог члана, може се ангажовати лице које има завршену најмање средњу школу и испуњава опште услове за заснивање радног односа у складу са прописима којим се регулишу радни односи.

(3) Ако се играоница налази у склопу тржног центра, она не мора имати запослено лице и тада дјеца у играоници борава под пуном бригом и надзором родитеља.

Члан 113.

Пушење у играоници регулише се у складу са прописом којим се уређује употреба дуванских производа на јавним мјестима.

Члан 114.

У играоницу се не уносе животиње и оштри предмети те остали предмети који угрожавају безбједност и сигуран боравак дјеце у играоници.

Члан 115.

Стандарди и нормативи за градњу и уређење предшколских установа утврђени чланом 11. ст. 2. и 3, чланом 16, чланом 17. став 3, чланом 18, чланом 20. ст. 1. и 2, чланом 21. став 1, чланом 23, чланом 24. ст. 1. и 2, чланом 33, чланом 34. ст. 1, 2, 3. и 4, чланом 37, чланом 38. ст. 1, 2, 3. и 4, чл. 43, 46. и 80, чланом 81. став 1, чланом 86, чланом 92. став 1, чл. 93, 94. и 95, чланом 96. став 1. и чланом 97. овог правилника односе се и на играонице.

ГЛАВА VIII

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 116.

(1) Установе које су изграђене према раније важећим стандардима и нормативима ускладиће број уписане дјеце са квадратуром унутрашње корисне површине у складу са нормативима и стандардима прописаним овим правилником.

(2) Установе које имају рјешење о одобрењу за рад предшколске установе чији су објекти изграђени у складу са раније важећим стандардима и нормативима за област предшколског васпитања и образовања ускладиће простор, материјале и опрему са одредбама овог правилника, изузев стандарда и норматива који су прописани чланом 12. став 3, чланом 14. став 3, чланом 48. став 1, чланом 49. став 1. и чланом 69. став 2. овог правилника.

Члан 117.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о педагошким стандардима и нормативима за област предшколског васпитања и образовања ("Службени гласник Републике Српске", број 64/13).

Члан 118.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 07.040/020-2433-1/16

16. јула 2019. године
Бањалука

Министар,
Мр Наталија Тривић, с.р.

Прилог 1.

Дозвољена вриједност тешких метала

Назив тешког метала	Дозвољена вриједност (mg/kg)		
	Пјесковито земљиште	Прашкасто-ило-васто земљиште	Глиновито земљиште
Олово	50	100	150
Бакар	60	90	120
Арсен	10	15	20
Хром	40	80	120

Прилог 2.

Дозвољени ниво буке у објекту установе

Највише дозвољени 15-минутни еквивалентни ниво буке (Leq) (dB)	дању
Собе за рад са дјецом	45
Собе за одмор	40
Бука од нестационарних извора буке изван зграде	45

Прилог 3.

Микроклима објекта

Релативна влажност ваздуха (%)	од 40% до 60%	
Брзина струјања ваздуха (m/s)	макс. 0,2 m/s	
Температура у предшколској установи и играоници	Љетни период	Зимски период
Радне собе и собе за одмор дјеце	макс. 28°	од 22° до 24°
Играонице	мин. 23°	мин. 21°
Ходници	мин. 23°	мин. 21°

Прилог 4.

Дозвољена вриједност биолошких штетности

Микроорганизми		Дозвољена вриједност
Бактерије	Највјероватнији број колонија у 1 m ³	400
Гљивице	Највјероватнији број колонија у 1 m ³	400

Прилог 5.

Дозвољена вриједност хемијских штетности

Назив супстанце	Дозвољена вриједност	
	ml/m ³ (ppm)	mg/m ³
Угљен-диоксид	-	-
Угљен-моноксид	50	55
Азот-диоксид	1	2
Сумпор-диоксид	2	5
Ацеталдехид	50	90
Ацетон	244	590
Формалдехид	1,2	1,5
Бензен	1	3
Амонијак	25	18
Акролеин	0,1	0,25
Стирен	50	215

1378

На основу члана 59. став 5. тачка 3. Закона о ветеринарству у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске", број 75/17) и члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде доноси

ПРАВИЛНИК

О МИКРОБИОЛОШКИМ КРИТЕРИЈУМИМА ЗА ХРАНУ ЖИВОТИЊСКОГ ПОРИЈЕКЛА

Члан 1.

Овим правилником утврђују се микробиолошки критеријуми за одређене микроорганизме и правила која субјекти у пословању храном животињског поријекла мо-

рају поштовати приликом примјене општих и посебних хигијенских мјера заснованих на анализи ризика критичних контролних тачака, заснованих на принципима НАССР.

Члан 2.

Овај правилник примјењује се без утицаја на друге специфичне контроле микроорганизама по посебним прописима.

Члан 3.

Поједини појмови употребљени у овом правилнику имају следеће значење:

1) критеријум безбједности хране животињског поријекла је критеријум којим се дефинише прихватљивост неког производа или производне партије производа и који се примјењује на производе у промету,

2) критеријум хигијене процеса је критеријум који се примјењује на процес производње и прераде хране животињског поријекла и указује на правилно функционисање производног процеса тако што представља вриједност контаминације изнад које се предузимају корективне мјере да би се одржала хигијена процеса,

3) микроорганизми су бактерије, вируси, квасци, плијесни, алге, паразитске протозое, микроскопски паразитски хелминти и њихови токсини и метаболити,

4) микробиолошки критеријум хране животињског поријекла је критеријум на основу кога се дефинишу прихватљивост производа, производне партије (шарже, серије или лота производа) или производног процеса, заснован на одсуству, присуству или броју микроорганизама, односно на количини њихових токсина или метаболита, по јединици масе, запремине, површине или производне партије,

5) производна партија (шаржа, серија или лот) је група или низ препознатљивих производа животињског поријекла који су произведени током одређеног процеса под идентичним условима и на одређеном мјесту у току једног производног периода,

6) одрживост, односно рок употребе означава период који одговара периоду "употребљиво до" или датуму одрживости у складу са посебним прописом,

7) храна спремна за конзумирање је храна коју су произвођач или прерађивач намијенили за исхрану људи без потребе за топлотном обрадом или неком другом врстом обраде, чији би циљ био да се елиминирају или сведе на прихватљив ниво број микроорганизама од значаја,

8) узорак хране животињског поријекла је једна или више јединица производа или дио предмета испитивања, одабран на различите начине из скупа или већег дијела скупа, који је намијењен да обезбједи информацију о одређеној особини тог производа или предмета испитивања, а на основу које ће се донијети одлука о том производу или предмету испитивања или о његовом производном процесу,

9) репрезентативни узорак хране животињског поријекла је узорак у коме су очуване особине производне партије из које је узорак узет, укључујући насумично узимање узорака, при чему је свакој јединици или додатку производне партије дата иста вјероватноћа да ће постати дио узорка,

10) усаглашеност са микробиолошким критеријумима хране животињског поријекла је добијање задовољавајућих или прихватљивих резултата испитивања прописаних овим правилником, добијених у односу на критеријуме дате за узимање узорака, спровођење испитивања и спровођење корективних мјера у складу са Законом о храни,

11) оцјена усклађености је упоређивање резултата микробиолошког испитивања са прописаним критеријумима наведеним у Прилогу 1 овог правилника, који чини његов саставни дио.

Члан 4.

(1) Субјекат у пословању храном животињског поријекла дужан је да обезбједи да храна животињског поријекла буде у складу са одговарајућим микробиолошким

критеријумима из Прилога 1 овог правилника и мјерама које се предузимају у свакој фази производње, прераде и промета хране животињског поријекла, укључујући и малопродају, које су саставни дио процедура субјекта заснованих на принципима НАССР и добре хигијенске праксе, како би обезбједили:

1) да се набавка, руковање и прерада сировина и производа животињског поријекла обављају на начин да се испуне критеријуми хигијене процеса и

2) да критеријуми безбједности хране животињског поријекла који су примјењиви током одрживости производа могу бити испуњени под предвидивим условима промета, складиштења и употребе.

(2) По потреби, субјекти који се баве храном животињског поријекла, а који су одговорни за израду производа, спроводе испитивања како би испитали усклађеност са микробиолошким критеријумима током рока трајања производа, а то се посебно односи на готову храну животињског поријекла, која је погодна средина за раст бактерије *Listeria monocytogenes* и представља ризик по јавно здравље, а таква испитивања обухватају:

1) спецификације о физичким и хемијским особинама производа животињског поријекла, као што су рН вриједност, активност воде, садржај соли, концентрација конзерванса и начин паковања, услови складиштења и прераде, могућност појаве контаминације и предвиђени рок употребе,

2) коришћење научне литературе и резултата испитивања који се односе на раст и преживљавање микроорганизама.

(3) У зависности од резултата студијских испитивања из става 1. овог члана, у пословању храном животињског поријекла, по потреби, спроводе се додатна испитивања која се, прије свега, односе на храну спремну за конзумирање која представља погодну средину за раст бактерије *Listeria monocytogenes*, а која обухватају:

1) математичке моделе предвиђања за одређени производ животињског поријекла, коришћењем критичних фактора раста и преживљавања одређених микроорганизама у том производу,

2) тестове за испитивање способности на одговарајући начин инокулисаних микроорганизама од значаја, раста или преживљавања у производу животињског поријекла под различитим условима чувања,

3) оцјену раста или преживљавања микроорганизама од значаја, који се могу наћи у производу животињског поријекла за вријеме рока употребе под предвидивим околностима промета, складиштења и употребе.

(4) Испитивања узимају у обзир инхерентну варијабилност својствену одређеном производу животињског поријекла, одређене микроорганизме и услове прераде и складиштења.

(5) Субјекат у пословању храном животињског поријекла може сарађивати у спровођењу студија и са другим институцијама.

Члан 5.

(1) У пословању храном животињског поријекла приликом валидације или верификације правилног функционисања свих производних поступака, односно процедура заснованих на принципима НАССР и добре хигијенске праксе, субјект у пословању храном животињског поријекла спроводи одговарајућа испитивања према микробиолошким критеријумима прописаним овим правилником.

(2) Приликом спровођења испитивања према одговарајућим микробиолошким критеријумима субјект у пословању храном животињског поријекла утврђује учесталост узорковања које не може бити мање од учесталости узорковања наведене у Прилогу 1 овог правилника.

(3) Субјекат у пословању храном животињског поријекла утврђује учесталост узорковања примјеном процедура заснованих на принципима НАССР и добре хигијен-

ске праксе, узимајући у обзир и упутство за употребу хране животињског поријекла.

(4) Учесталост узорковања може се прилагодити и обиму пословања храном животињског поријекла, под условом да се не угрози безбједност хране животињског поријекла.

Члан 6.

(1) Методе испитивања и планови и методе узимања узорака наведени у Прилогу 1 овог правилника примјењују се као референтне методе.

(2) Узорци животињског поријекла узимају се из производног простора и са опреме која се користи за производњу хране када је такво узорковање неопходно ради утврђивања испуњености критеријума хигијене процеса.

(3) За узимање узорака ради утврђивања испуњености критеријума хигијене процеса као референтна метода примјењује се ISO стандард 18593.

(4) У пословању храном животињског поријекла која је спремна за конзумирање, а која може да представља ризик по јавно здравље због присуства *Listeria monocytogenes*, узимају се узорци и из производног простора и са опреме ради испитивања присуства те бактерије и дио је редовног плана узорковања.

(5) Прописани број узорака из плана узорковања наведен у Прилогу 1 овог правилника може се смањити ако субјекат који се бави храном животињског поријекла може да докаже, уз помоћ одговарајуће архивске документације, да спроводи ефикасне процедуре засноване на принципима НАССР.

(6) Ако је циљ испитивања да се посебно процијени степен прихватљивости одређене производне партије или производног процеса, утврђује се учесталост узимања узорака према микробиолошким критеријумима у складу са овим правилником.

(7) У пословању храном животињског поријекла могу се користити и друге процедуре, односно поступци узимања и испитивања узорака и друго мјесто узимања узорака и анализа тренда ако субјекат који послује храном животињског поријекла може да докаже да примјена тих процедура и поступака обезбјеђује најмање једнак ниво поузданости и примјена критеријума прописаних овим правилником.

(8) Испитивање на присуство других микроорганизама у односу на одговарајуће микробиолошке граничне вриједности које се на њих односе и испитивање других параметара, осим микробиолошких, може се обављати само када је ријеч о критеријумима хигијене процеса.

(9) Друге методе испитивања могу се примјењивати ако се потврда тих метода врши у односу на референтну методу утврђену овим правилником или ако се примјењује одговарајућа метода која је потврђена од референтне лабораторије, у складу са протоколом утврђеним стандардом EN/ISO 16140 или другим међународно признатим протоколом.

(10) Све аналитичке методе испитивања које се примјењују у пословању храном животињског поријекла потврђују се и сертифицију у складу са протоколима из става 9. овог члана, а њихово коришћење одобрава Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде.

Члан 7.

Када се у уситњеном месу, полупроизводима од меса и производима од меса добијеним од меса свих врста животиња наведених у Прилогу 1 овог правилника који су намијењени за конзумирање послје топлотне обраде испуне микробиолошки критеријуми за анализу присуства бактерије *Salmonella spp.*, производне партије тих производа декларацију се с циљем да се потрошач информише о потреби потпуне топлотне обраде производа прије конзумирања.

Члан 8.

(1) Када резултати испитивања не задовољавају микробиолошке критеријуме из Прилога 1 овог правилника,

субјекат у пословању храном животињског поријекла, осим осталих мјера, заједно са корективним мјерама дефинисаним у својим процедурама заснованим на НАССР принципима и осталим активностима неопходним за заштиту здравља потрошача, предузима и сљедеће мјере:

1) мјере за ограничење или повлачење производа или производне партије из промета - када резултати испитивања не задовољавају критеријуме безбједности хране животињског поријекла из Поглавља 1. Прилога 1 овог правилника у пословању храном животињског поријекла,

2) враћање на обраду производа који не испуњавају критеријуме безбједности хране животињског поријекла, поступцима којим се елиминише утврђена опасност производа животињског поријекла у промету, осим промета на мало,

3) измјена првобитне намјене производне партије - субјекат у пословању храном животињског поријекла може да измјени првобитну намјену ако та измјена не представља ризик по јавно здравље или здравље животиња и ако је таква могућност утврђена у оквиру процедура заснованих на принципима НАССР и доброј хигијенској пракси и одобрена је од Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде,

4) партија се може употријебити у ланцу хране само у изради производа који се топлотно обрађују у објектима одобреним у складу са посебним прописом - у случајевима када резултати испитивања производне партије механички сепарисаног меса (МСМ), произведене у складу са посебним прописом, не задовољавају микробиолошке критеријуме за анализу присуства бактерије *Salmonella spp.*

(2) Осим мјера из става 1. овог члана, предузимају се и потребни поступци ради утврђивања узрока који су довели до незадовољавајућих резултата да би се спријечила поновна појава микробиолошке контаминације у мјери која није прихватљива.

(3) У случају да резултати нису задовољавајући када је ријеч о критеријумима за хигијену процеса производње, предузимају се прописане мјере наведене у Поглављу 2. Прилога 1 овог правилника.

Члан 9.

Када субјекат у пословању храном животињског поријекла уочи постојање тенденције ка незадовољавајућим резултатима, без одлагања предузима одговарајуће мјере ради утврђивања узрока незадовољавајућих резултата и спречавања поновног појављивања микробиолошких ризика.

Члан 10.

Службени ветеринари и ветеринарски инспектори и инспектори за храну провјеравају примјену критеријума прописаних овим правилником, а када утврде потребу, могу извршити и додатно узорковање и анализе у сврху утврђивања наведених и других микроорганизама, њихових токсина или метаболита, као потврда у процесу производње и промета хране животињског поријекла за коју се сумња да није безбједна или у поступку анализе ризика.

Члан 11.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о микробиолошким критеријумима за храну ("Службени гласник Републике Српске", број 109/12) у дијелу који се односи на храну животињског поријекла.

Члан 12.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 12.05-335-727/19
14. августа 2019. године
Бањалука

Министар,
Др **Борис Пашалић**, с.р.

ПРИЛОГ 1

МИКРОБИОЛОШКИ КРИТЕРИЈУМИ ЗА ХРАНУ ЖИВОТИЊСКОГ ПОРИЈЕКЛА

Поглавље 1. Критеријуми безбједности хране животињског поријекла

Поглавље 2. Критеријуми хигијене у процесу производње

2.1. Месо и производи од меса

2.2. Млијеко и производи од млијека

2.3. Производи од јаја

2.4. Риба, друге водене животиње и њихови производи

Поглавље 3. Правила за узимање узорака и припрему узорака за испитивање

3.1. Општа правила за узorkовање и припрему узорака за испитивање

3.2. Узorkовање у објектима за клање, објектима за производњу уситњеног меса и полупроизвода од меса за бактериолошко испитивање

Поглавље 1. Критеријуми безбједности хране животињског поријекла

	Категорија хране животињског поријекла	Микроорганизми / њихови токсини и метаболити	План узorkовања ⁽¹⁾		Граничне вриједности ⁽²⁾		Референтни метод анализе ⁽³⁾	Фаза на коју се критеријум односи
			n	c	m	M		
1.1.	Готова храна животињског поријекла која омогућава раст листерије моноцитогенес (L. monocytogenes), осим оне која је намијењена одојчади и има посебну медицинску намјену	Listeria monocytogenes	5	0	100 cfu/g ⁽⁵⁾		BAS EN/ISO 11290-2 ⁽⁶⁾	Производи стављени у промет током рока трајања производа
			5	0	Одсуство у 25 g ⁽⁷⁾		BAS EN/ISO 11290-1	Прије него што субјекат који се бави храном и који је произвео престане да буде директно одговоран за ту храну
1.2.	Готова храна животињског поријекла која не омогућава раст листерије моноцитогенес (L. monocytogenes), осим оне која је намијењена одојчади и има посебну медицинску намјену ^{(4), (8)}	Listeria monocytogenes	5	0	100 cfu/g		BAS EN/ISO 11290-2 ⁽⁶⁾	Производи стављени у промет током рока трајања производа
1.3.	Мљевено месо и полупроизводи од меса који се конзумирају у сировом стању	Salmonella	5	0	Одсуство у 25 g		BAS EN/ISO 6579	Производи стављени у промет током рока трајања производа
1.4.	Мљевено месо и полупроизводи од живинског меса који се конзумирају након термичке обраде	Salmonella	5	0	Одсуство у 25 g		BAS EN/ISO 6579	Производи стављени у промет током рока трајања производа
1.5.	Мљевено месо и полупроизводи од меса осталих врста животиња који се конзумирају након термичке обраде	Salmonella	5	0	Одсуство у 10 g		BAS EN/ISO 6579	Производи стављени у промет током рока трајања производа
1.6.	Механички откоштено месо (МСМ) ⁽⁹⁾	Salmonella	5	0	Одсуство у 10 g		BAS EN/ISO 6579	Производи стављени у промет током рока трајања производа
1.7.	Производи од меса који се конзумирају у сировом стању, изузев производа код којих ће производни поступак или њихов састав елиминисати ризик од појаве салмонеле	Salmonella	5	0	Одсуство у 25 g		BAS EN/ISO 6579	Производи стављени у промет током рока трајања производа
1.8.	Производи од живинског меса који се конзумирају након термичке обраде	Salmonella	5	0	Одсуство у 25 g		BAS EN/ISO 6579	Производи стављени у промет током рока трајања производа
1.9.	Желатин и колаген	Salmonella	5	0	Одсуство у 25 g		BAS EN/ISO 6579	Производи стављени у промет током рока трајања производа
1.10.	Сиреви, путер и павлака добијени од сировог млијека или млијека које је прошло термичку обраду на температури која је нижа од температуре пастеризације ⁽¹⁰⁾	Salmonella	5	0	Одсуство у 25 g		BAS EN/ISO 6579	Производи стављени у промет током рока трајања производа
1.11.	Млијеко у праху и сурутка у праху ⁽¹⁰⁾	Salmonella	5	0	Одсуство у 25 g		BAS EN/ISO 6579	Производи стављени у промет током рока трајања производа
1.12.	Сладолед ⁽¹¹⁾ , изузев производа код којих ће производни поступак или њихов састав елиминисати ризик од појаве салмонеле	Salmonella	5	0	Одсуство у 25 g		BAS EN/ISO 6579	Производи стављени у промет током рока трајања производа

1.13.	Производи од јаја, изузев производа чији ће производни поступак или састав елиминисати ризик од салмонеле	Salmonella	5	0	Одсуство у 25 g		BAS EN/ISO 6579	Производи стављени у промет током рока трајања производа
1.14.	Готова храна која садржи сирово јаја, изузев производа чији ће производни поступак или састав елиминисати ризик од салмонеле	Salmonella	5	0	Одсуство у 25 g		BAS EN/ISO 6579	Производи стављени у промет током рока трајања производа
1.15.	Термички обрађени шкољкаши и љускари	Salmonella	5	0	Одсуство у 25 g		BAS EN/ISO 6579	Производи стављени у промет током рока трајања производа
1.16.	Живе шкољке и други мекушци, живе ехинодерме, туникате и гастроподе	Salmonella	5	0	Одсуство у 25 g		BAS EN/ISO 6579	Производи стављени у промет током рока трајања производа
1.17.	Сиреви, млијеко у праху и сурутка у праху, како је наведено у Критеријумима за коагулазу позитивне стафилококе у Поглављу 2.2. овог прилога	Стафилококни ентеротоксини	5	0	Није примјешено присуство у 25 g		Европски метод детекције CRL за млијеко(12)	Производи стављени у промет током рока трајања производа
1.18.	Живе шкољке и други мекушци, живе ехинодерме, туникате и гастроподе	E. coli ⁽¹³⁾	5 ⁽¹⁴⁾	1	230 MPN /100 g меса и интравал-вуларне течности	700 MPN /100 g меса и интравал-вуларне течности	BAS ISO TS 16649-3	Производи стављени у промет током рока трајања производа
1.19.	Риба, аква-култура и њихови производи од врста које садрже велику количину хистидина ⁽¹⁵⁾	Хистамин	9 ⁽¹⁶⁾	2	100 mg/kg	200 mg/kg	HPLC ⁽¹⁷⁾	Производи стављени у промет током рока трајања производа
1.20.	Риба, аква-култура и њихови производи који се чувају у саламури до завршетка процеса зрења ензима додатих у саламуру, а добијени су од оних врста риба које садрже велику количину хистидина ⁽¹⁵⁾	Хистамин	9	2	200 mg/kg	400 mg/kg	HPLC ⁽¹⁷⁾	Производи стављени у промет током рока трајања производа
1.21.	Рибљи сос добијен ферментацијом рибљих производа	Хистамин	1	0	400 mg/kg		HPLC ⁽¹⁹⁾	Производи стављени у промет током рока трајања производа
1.22.	Свјеже месо живине ⁽¹⁸⁾	Salmonella typhimurium ⁽¹⁹⁾ , Salmonella enteritidis	5	0	Одсуство у 25 g		BAS ISO 6579 (за детекцију) White-Kaufmann-Le Minor шема (за серотипизацију)	Производи стављени у промет током рока трајања производа

⁽¹⁾ n = број јединица које чине узорак; c = број јединица узорка које дају вриједности између m и M.

⁽²⁾ За тачке од 1.1. до 1.18. ове табеле вриједи да је m = M.

⁽³⁾ Примјењује се најновије издање BAS стандарда.

⁽⁴⁾ Редовно испитивање не примјењује се у односу на критеријум у уобичајеним околностима за следећу храну спремну за конзумирање:

- ону која је обрађена топлотом или је обрађена на неки други начин који ефикасно елиминисаће *L. monocytogenes*, када након такве обраде више није могућа поновна контаминација (нпр. производи који су обрађени топлотом у свом крајњем паковању),
- свјеже нарезано и необрађено поврће и воће, осим клица,
- хљеб, кекс и слични производи,
- флаширана вода или пакована вода, безалкохолна пића, пиво, јабуковача, вино, алкохолна пића и слични производи,
- шећер, мед и кондиторски производи, укључујући производе од какаоа и чоколаде,
- живе шкољке и остали мекушци,
- веома слани производи.

⁽⁵⁾ Овај критеријум примјењује се ако произвођач може да докаже надлежном органу да производ не прелази границу од 100 cfu/g током рока употребе. Произвођач може утврдити међуфазне граничне вриједности током процеса, које морају бити довољно ниске да би гарантовале да се до краја рока употребе неће прећи граница од 100 cfu/g.

⁽⁶⁾ У Петријеву шољу пречника 140 mm или у три Петријеве шоље пречника 90 mm ставља се 1 ml инокулама.

⁽⁷⁾ Овај критеријум примјењује се на производе прије него што они престану да буду под непосредном контролом субјекта који их је произвео, када субјект у пословању храном не може на задовољавајући начин да докаже надлежном органу да производ неће прећи границу од 100 cfu/g током рока употребе.

⁽⁸⁾ Производи са pH ≤ 4,4 или aw ≤ 0,92, производи са pH ≤ 5,0 и aw ≤ 0,94, производи са роком употребе краћим од пет дана аутоматски се сврставају у ову категорију.

⁽⁹⁾ Овај критеријум односи се на механички сепарисано месо (МСМ), произведено техникама наведеним у посебном пропису.

⁽¹⁰⁾ Осим производа код којих произвођач може надлежном органу да докаже да не постоји ризик од салмонеле због одговарајућег времена зрења и вриједности aw.

⁽¹¹⁾ Само сладоледи који садрже млијечне састојке.

⁽¹²⁾ Референца: Метода Референтне лабораторије Европске заједнице (CRL) за коагулаза позитивне стафилококе. Европска рутинска (скрининг) метода за детекцију ентеротоксина стафилокока у млијеку и производима од млијека.

⁽¹³⁾ *E. coli* овдје се користи као показатељ фекалне контаминације.

⁽¹⁴⁾ Свака јединица узорка обухвата минимални број појединачних животиња у складу са EN ISO 6887-3.

⁽¹⁵⁾ Посебно врсте риба сљедећих фамилија: Scombridae, Clupeidae, Engraulidae, Coryfenidae, Pomatomidae, Scombrosidae.

⁽¹⁶⁾ Појединачни узорци могу се узимати у малопродаји. У случају неусаглашених резултата са критеријумима, не примјењује се претпоставка да сва храна у тој серији, партији или пошиљци није безбједна.

⁽¹⁷⁾ Референце: 1. Malle P., Valle M., Bouquelet S. Assay of biogenic amines involved in fish decomposition. J. AOAC Internat. 1996, 79, 43-49. 2. Duflos G., Dervin C., Malle P., Bouquelet S., Релевантност ефекта матрице у одређивању биогених амина код врста иверак (*Pleuronectes platessa*) и пишмољ (*Merlangius merlangus*). J. AOAC Internat., 1999, 82, 1097-1101.

⁽¹⁸⁾ Овај критеријум примјењује се на свјеже месо из расплодног јата врсте *Gallus gallus*, носилица, товних пилића - бројлера и расплодних и товних јата ћурки.

⁽¹⁹⁾ Што се тиче монофазних *Salmonella typhimurium*, само 1, 4, [5], 12:i- је укључено.

ИНТЕРПРЕТАЦИЈА РЕЗУЛТАТА ИСПИТИВАЊА

Наведене граничне вриједности односе на сваку испитивану јединицу узорка.

Резултати испитивања показују микробиолошку исправност испитиване производне партије. Резултати испитивања такође се могу употребити за доказивање дјелотворности система анализе опасности и одређивања критичних контролних тачака или доброг хигијенског поступка процеса.

L. monocytogenes у готовој храни животињског поријекла која погодује расту бактерија *L. monocytogenes*, прије него што храна напусти контролу субјекта у пословању храном животињског поријекла који је производи и ако он не може доказати да њен број у производу неће прећи границу од 100 cfu/g током рока трајања:

- задовољавајуће, ако све утврђене вриједности упућују на одсуство бактерије,
- незадовољавајуће, ако је утврђено присуство бактерије у било којој јединици узорка.

L. monocytogenes у осталој готовој храни животињског поријекла:

- задовољавајуће, ако су све утврђене вриједности ≤ граничној вриједности,
- незадовољавајуће, ако је било која утврђена вриједност > од граничне вриједности.

E. coli у живим шкољкашима, живим бодљикашима, плаштењацима и пужевима:

- задовољавајуће, ако је свака од пет посматраних вриједности ≤ 230 MPN/100 g меса и интравалвуларне течности или ако је једна од посматраних пет вриједности > 230 MPN/100 g меса и интравалвуларне течности, али ≤ 700 MPN/100 g меса и интравалвуларне течности,

- незадовољавајуће, ако је било која од пет посматраних вриједности > 700 MPN/100 g меса и интравалвуларне течности или ако су бар двије од пет посматраних вриједности > 230 MPN/100 g меса и интравалвуларне течности,

- задовољавајуће, ако су све утврђене вриједности ≤ граничној вриједности,
- незадовољавајуће, ако је било која утврђена вриједност > од граничне вриједности.

Salmonella у различитим категоријама хране животињског поријекла:

- задовољавајуће, ако све утврђене вриједности упућују на одсуство бактерије,
- незадовољавајуће, ако је утврђено присуство бактерије у било којој јединици узорка.

Стафилококни ентеротоксини у млијечним производима:

- задовољавајуће, ако ентеротоксини нису утврђени ни у једној јединици узорка,
- незадовољавајуће, ако су ентеротоксини утврђени у било којој јединици узорка.

Хистамин у производима рибарства

Хистамин у производима рибарства од рибљих врста повезаних са високом количином хистидина, осим рибљег соса добијеног ферментацијом производа рибарства:

- задовољавајуће, ако су испуњени сљедећи захтјеви:

1. установљена средња вриједност је ≤ m,
2. максимум с од n испитиваних узорака има вриједности између m и M,
3. нема установљених вриједности које прелазе границу M;

- незадовољавајуће, ако је установљена средња вриједност већа од m или ако је више од с од испитиваних n узорака између m и M или ако је једна или више установљених вриједности већа од M.

Хистамин у рибљем сосу добијеном ферментацијом производа рибарства:

- задовољавајуће, ако је утврђена вриједност ≤ граничној вриједности,
- незадовољавајуће, ако је утврђена вриједност > од граничне вриједности.

Поглавље 2. Критеријуми хигијене у процесу производње

2.1. Месо и производи од меса

	Категорија хране	Микроорганизми	План узорковања ⁽¹⁾		Граничне вриједности ⁽²⁾		Референтни метод испитивања ⁽³⁾	Фаза у којој се критеријум примјењује	Мјера у случају незадовољавајућих резултата
			n	c	m	M			
2.1.1.	Трупови говеда, оваца, коза и коња ⁽⁴⁾	Број аеробних колонија			3,5 log cfu/cm ² дневне средње log вриједности	5,0 log cfu/cm ² дневне средње log вриједности	ISO 4833	Трупови после обраде, али прије хлађења	Побољшање хигијене клања и преиспитивање контроле процеса
		Enterobacteriaceae			1,5 log cfu/cm ² дневне средње log вриједности	2,5 log cfu/cm ² дневне средње log вриједности	ISO 21528-2	Трупови после обраде, али прије хлађења	Побољшање хигијене клања и преиспитивање контроле процеса

2.1.2.	Трупови свиња ⁽⁴⁾	Број аеробних колонија			4,0 log cfu/cm ² дневне средње log вриједности	5,0 log cfu/cm ² дневне средње log вриједности	ISO 4833	Трупови после обраде, али прије хлађења	Побољшање хигијене клања и преиспитивање контроле процеса
		Enterobacteriaceae			2,0 log cfu/cm ² дневне средње log вриједности	3,0 log cfu/cm ² дневне средње log вриједности	ISO 21528-2	Трупови после обраде, али прије хлађења	Побољшање хигијене клања и преиспитивање контроле процеса
2.1.3.	Трупови говеда, оваца, коза и коња	Salmonella	50 ⁽⁵⁾	2 ⁽⁶⁾	Не смије бити на испитиваној површини трупа		EN/ISO 6579	Трупови после обраде, али прије хлађења	Побољшање хигијене клања и преиспитивање контроле процеса и поријекла животиња
2.1.4.	Трупови свиња	Salmonella	50 ⁽⁵⁾	3 ⁽⁶⁾	Не смије бити на испитиваној површини трупа		EN/ISO 6579	Трупови после обраде, али прије хлађења	Побољшање хигијене клања, преиспитивање контроле процеса, поријекла животиња и биосигурносних мјера на фармама поријекла
2.1.5.	Трупови живине - бројлера и ћурака	Salmonella spp. ⁽¹⁰⁾	50 ⁽⁵⁾	5 ⁽⁶⁾	Не смије бити у 25 g збирног узорка коже врата		BAS EN/ISO 6579	Трупови после хлађења	Побољшање хигијене клања, преиспитивање контроле процеса, поријекла животиња и биосигурносних мјера на фармама поријекла
2.1.6.	Уситњено месо	Број аеробних колонија ⁽⁷⁾	5	2	5 * 10 ⁵ cfu/g	5 * 10 ⁶ cfu/g	BAS EN ISO 4833	Крај производног процеса	Побољшање хигијене производње и побољшање избора и/или поријекла сировина
		E. coli ⁽⁸⁾	5	2	50 cfu/g	500 cfu/g	BAS EN ISO 16649-1 или 2	Крај производног процеса	Побољшање хигијене производње и побољшање избора и/или поријекла сировина
2.1.7.	Механички сепарисано месо (МСМ) ⁽⁹⁾	Број аеробних колонија	5	2	5 * 10 ⁵ cfu/g	5 * 10 ⁶ cfu/g	BAS EN ISO 4833	Крај производног процеса	Побољшање хигијене производње и побољшање избора и/или поријекла сировина
		E. coli ⁽⁸⁾	5	2	50 cfu/g	500 cfu/g	BAS EN ISO 16649-1 или 2	Крај производног процеса	Побољшање хигијене производње и побољшање избора и/или поријекла сировина
2.1.8.	Полупроизводи од меса	E. coli ⁽⁸⁾	5	2	500 cfu/g или cm ²	5.000 cfu/g или cm ²	BAS EN ISO 16649-1 или 2	Крај производног процеса	Побољшање хигијене производње и побољшање избора и/или поријекла сировина
2.1.9.	Трупови бројлера	Campylobacter spp.	50 ⁽⁵⁾	c = 20 од 1.1.2020. c = 15; од 1.1.2025. c = 10	1.000 cfu/g	1.000 cfu/g	BAS EN ISO 10272-2	Трупови након расхлађивања	Побољшање хигијене клања, преиспитивање контроле процеса, поријекла животиња и биосигурносних мјера на фармама поријекла

(1) n = број јединица које чине узорак; c = број јединица узорка које дају вриједности између m и M.

(2) За т. од 2.1.3. до 2.1.5. и за тачку 2.1.9. ове табеле вриједи да је $m = M$.

(3) Примјењује се најновије издање BAS стандарда.

(4) Граничне вриједности (m и M) примјењују се само на узорке узете деструктивном методом. Логаритам дневног просјека израчунава се тако да се прво узме логаритамска вриједност резултат сваког појединог испитивања и затим се из тих вриједности израчуна просјек.

(5) Из 10 узастопних серија узетих узорака у складу са правилима узимања узорака и учесталости наведеним у овом правилнику добије се 50 узорака.

(6) Број узорака у којима је установљена салмонела. Вриједност (c) се преиспитује како би се узео у обзир напредак у смањењу преваленце салмонеле. Регије са ниском преваленцом салмонеле могу користити ниже (c) вриједности чак и прије ревидирања.

(7) Овај критеријум се не примјењује на уситњено месо које се производи у малопродаји са роком употребе краћим од 24 сата.

(8) *E. coli* се овдје користи као показатељ фекалне контаминације.

(9) Ови се критеријуми односе на механички сепарисано месо (МСМ) произведено техникама наведеним у одговарајућем пропису.

(10) У случајевима гдје је пронађена салмонела изолати ће бити даље серотипизовани за *Salmonella typhimurium* и *Salmonella enteritidis* с циљем провјере усклађености с микробиолошким критеријумима из реда 1.28. Поглавља 1. овог прилога.

ИНТЕРПРЕТАЦИЈА РЕЗУЛТАТА ИСПИТИВАЊА

Наведене граничне вриједности односе се на сваку испитивану јединицу узорка, осим испитивања трупова када се граничне вриједности односе на збирни узорак.

Резултати испитивања показују микробиолошку исправност испитиваног процеса.

Enterobacteriaceae и број аеробних колонија на труповима говеда, оваца, коза, коња и свиња:

- задовољавајуће ако је дневна средња логаритамска вриједност $\leq m$,

- прихватљиво ако је дневна средња логаритамска вриједност између m и M ,

- незадовољавајуће ако је дневна средња логаритамска вриједност просјека $> M$.

Salmonella на труповима:

- задовољавајуће ако је присутност салмонеле установљена у највише c/n узорака,

- незадовољавајуће ако је присутност салмонеле установљена у више од c/n узорака.

Након сваке серије узетих узорака процјењују се резултати посљедњих десет серија узетих узорака како би се установио n број узорака.

E. coli и број аеробних колонија у уситњеном месу, полупроизводима од меса и механички сепарисаном месу (МСМ):

- задовољавајуће ако су све утврђене вриједности $\leq m$,

- прихватљиво ако је максимум s од n добијених вриједности између m и M и ако су остале утврђене вриједности $\leq m$,

- незадовољавајуће ако је једна или више утврђених вриједности $> M$, или ако је више c/n узорака вриједности између m и M .

Campylobacter spp. у труповима бројлера:

- задовољавајуће ако је максимум вриједности $c/n > m$,

- незадовољавајуће ако је вриједност $c/n > m$.

2.2. Млијеко и производи од млијека

	Категорија хране	Микроорганизми	План узорковања ⁽¹⁾		Граничне вриједности ⁽²⁾		Референтни метод испитивања ⁽³⁾	Фаза у којој се критеријум примјењује	Мјера у случају незадовољавајућих резултата
			n	s	m	M			
2.2.1.	Пастеризовано млијеко и други пастеризовани течни производи од млијека ⁽⁴⁾	Enterobacteriaceae	5	0	10 cfu/ml		BAS ISO 21528-2	Крај производног процеса	Провјера ефикасности топлотне обраде и спречавање поновне контаминације и квалитета сировина
2.2.2.	Сиреви произведени од млијека или сурутке који су обрађени топлотом	<i>E. coli</i> ⁽⁵⁾	5	2	100 cfu/g	1000 cfu/g	BAS ISO 16649-1 или 2	За вријеме производног процеса, у вријеме када се очекује да ће број колонија бактерије бити највећи ⁽⁶⁾	Побољшања хигијене производње и избора сировина
2.2.3.	Сиреви произведени од сировог млијека	Коагулаза позитивне стафилококе	5	2	10 ⁴ cfu/g	10 ⁵ cfu/g	BAS EN ISO 6888-2		
2.2.4.	Сиреви произведени од млијека које је обрађено топлотом на температури нижој од температуре пастеризације ⁽⁷⁾ , сиреви са зрењем произведени или од пастеризованог млијека или сурутке, или од млијека или сурутке обрађених јачим режимом топлотне обраде ⁽⁷⁾	Коагулаза позитивне стафилококе	5	2	100 cfu/g	1.000 cfu/g	BAS EN ISO 6888-1 или 2	За вријеме производног процеса, у вријеме када се очекује да ће број стафилокока бити највећи	Побољшања хигијене производње и избора сировина. Ако се утврде вриједности $> 10^5$ cfu/g, та производна партија сира мора се испитати на присуство стафилококних ентеротоксина.

2.2.5.	Меки сиреви без зрења (млади сиреви) произведени од млијека или сурутке који су пастеризовани или обрађени јачим режимом топлотне обраде ⁽⁷⁾	Коагулаза позитивне стафилококе	5	2	10 cfu/g	100 cfu/g	BAS EN ISO 6888-1 или 2	Крај производног процеса	Побољшање хигијене производње. Ако се утврде вриједности >10 ⁵ cfu/g, та серија сира мора се испитати на присуство стафилококних ентеротоксина.
2.2.6.	Маслац и павлака произведени од сировог млијека или млијека које је обрађено топлотом на температури нижој од температуре пастеризације	E. coli ⁽⁵⁾	5	2	10 cfu/g	100 cfu/g	BAS EN ISO 16649-1 или 2	Крај производног процеса	Побољшање хигијене производње и избора сировина
2.2.7.	Млијеко у праху и сурутка у праху ⁽⁴⁾	Enterobacteriaceae	5	0	10 cfu/g		BAS ISO 21528-2	Крај производног процеса	Провјера ефикасности топлотне обраде и спречавање поновне контаминације
		Коагулаза позитивне стафилококе	5	2	10 cfu/g	100 cfu/g	BAS EN ISO 6888-1 или 2	Крај производног процеса	Побољшање хигијене производње. Ако се утврде вриједности >10 ⁵ cfu/g, та производна партија сира мора се испитати на присуство стафилококних ентеротоксина.
2.2.8.	Сладолед ⁽⁸⁾ и смрзнути млијечни десерти	Enterobacteriaceae	5	2	10 cfu/g	100 cfu/g	BAS ISO 21528-2	Крај производног процеса	Побољшање хигијене производње

⁽¹⁾ n = број јединица које чине узорак; c = број јединица узорка које дају вриједности између m и M.

⁽²⁾ За т. 2.2.1, 2.2.7, 2.2.9. и 2.2.10. ове табеле вриједи да је m = M.

⁽³⁾ Примјењује се најновије издање BAS стандарда.

⁽⁴⁾ Овај се критеријум не односи на производе намијењене за даљу прераду у прехранбеној индустрији.

⁽⁵⁾ E. coli се овдје користи као показатељ нивоа хигијене.

⁽⁶⁾ За сиреве који не погодују расту E. coli број колонија E. coli је обично највећи на почетку процеса зрења, а код сирева који погодују расту E. coli то је обично на крају процеса зрења.

⁽⁷⁾ Осим сирева за које произвођач може да докаже надлежном органу да производ не представља ризик од појаве стафилококних ентеротоксина.

⁽⁸⁾ Само сладоледи који садрже млијечне састојке.

⁽⁹⁾ На Петријеву посуду пречника 140 mm или на три Петријеве посуде пречника 90 mm ставља се 1 ml инокулама.

ИНТЕРПРЕТАЦИЈА РЕЗУЛТАТА ИСПИТИВАЊА

Наведене граничне вриједности односе се на сваку испитивану јединицу узорка.

Резултати испитивања показују микробиолошку исправност испитиваног процеса.

E. coli, Enterobacteriaceae (за остале категорије хране) и коагулаза позитивне стафилококе:

- задовољавајуће ако су све утврђене вриједности ≤ m,

- прихватљиво ако је код највише c/n узорака вриједност између m и M и ако су остале утврђене вриједности ≤ m,

- незадовољавајуће ако је једна или више утврђених вриједности > M или ако је код више c/n узорака вриједност између m и M.

2.3. Производи од јаја

	Категорија хране	Микроорганизми	План узорковања ⁽¹⁾		Граничне вриједности		Референтни метод испитивања ⁽²⁾	Фаза у којој се критеријум примјењује	Мјера у случају незадовољавајућих резултата
			n	c	m	M			
2.3.1.	Производи од јаја	Enterobacteriaceae	5	2	10 cfu/g или ml	100 cfu/g или ml	BAS ISO 21528-2	Крај производног процеса	Провјера ефикасности топлотне обраде и спречавање поновне контаминације

⁽¹⁾ n = број јединица које чине узорак; c = број јединица узорка које дају вриједности између m и M.

⁽²⁾ Примјењује се најновије издање BAS стандарда.

ИНТЕРПРЕТАЦИЈА РЕЗУЛТАТА ИСПИТИВАЊА

Наведене граничне вриједности односе се на сваку испитивану јединицу узорка.

Резултати испитивања показују микробиолошку исправност испитиваног процеса.

Enterobacteriaceae у производима од јаја:

- задовољавајуће ако су све утврђене вриједности $\leq m$,
- прихватљиво ако је код највише c/n узорака вриједност између m и M и ако су остале утврђене вриједности $\leq m$,
- незадовољавајуће ако је једна или више утврђених вриједности $> M$ или ако је код више c/n узорака вриједност између m и M .

2.4. Производи рибарства (риба, друге водене животиње и њихови производи)

	Категорија хране	Микроорган-изми	План узорковања ⁽¹⁾		Граничне вриједности		Референтни метод испитивања ⁽²⁾	Фаза у којој се критеријум примјењује	Мјера у случају незадовољавајућих резултата
			n	c	m	M			
2.4.1.	Производи од топлотно обрађених ракова и мекушаца са или без оклопа или љуске	E. coli	5	2	1 MPN/g	10 MPN/g	BAS ISO TS 16649-3	Крај производног процеса	Побољшања хигијене производње
		Коагулаза позитивне стафилококе	5	2	100 cfu/g	1000 cfu/g	BAS EN ISO 6888-1 или 2	Крај производног процеса	Побољшање хигијене производње

⁽¹⁾ n = број јединица које чине узорак; c = број јединица узорка које дају вриједности између m и M .

⁽²⁾ Примјењује се најновије издање BAS стандарда.

ИНТЕРПРЕТАЦИЈА РЕЗУЛТАТА ИСПИТИВАЊА

Наведене граничне вриједности односе се на сваку испитивану јединицу узорка.

Резултати испитивања показују микробиолошку исправност испитиваног процеса.

E. coli у производима од топлотно обрађених ракова и мекушаца са оклопом или без оклопа или љуске:

- задовољавајуће ако су све утврђене вриједности $\leq m$,
- прихватљиво ако је код највише c/n узорака вриједност између m и M и ако су остале утврђене вриједности $\leq m$,
- незадовољавајуће ако је једна или више утврђених вриједности $> M$ или ако је код више c/n вриједности између m и M .

Коагулаза позитивне стафилококе у производима од топлотно обрађених ракова и мекушаца са оклопом или љуском:

- задовољавајуће ако су све утврђене вриједности $\leq m$,
- прихватљиво ако је код највише c/n узорака вриједност између m и M и ако су остале утврђене вриједности $\leq m$,
- незадовољавајуће ако је једна или више утврђених вриједности $> M$ или ако је код више c/n узорака вриједност између m и M .

Поглавље 3. Правила за узимање узорака и припрему узорака за испитивање

3.1. Општа правила узимања узорака хране животињског поријекла и припреме узорака за испитивање

Приликом узимања узорака и припреме узорака за испитивање примјењују се одговарајући ISO стандарди (Међународна организација за стандардизацију) и смјернице из Codex Alimentarius као референтне методе.

3.2. Узимање узорака за бактериолошко испитивање у објектима за клање, објектима за производњу уситњеног меса и полупроизвода од меса

Правила за узорковање трупова говеда, свиња, оваца, коза и коња

Приликом узимања узорака избор мјеста за узорковање, начин складиштења и превоз узорака примјењују се деструктивне и недеструктивне методе узимања узорака из стандарда ISO 17604.

Узорци се узимају са пет насумично одабраних трупова током сваког узорковања. Мјеста узорковања бирају се с обзиром на технологију клања која се користи у погону.

При узорковању за испитивање присуства бактерија Enterobacteriaceae и утврђивања броја аеробних бактерија узорци се узимају са четири мјеста на сваком трупу. Четири узорка ткива укупне површине 20 cm² узимају се деструктивним методом. Кад се за узорковање употребљава недеструктивна метода, подручје узорковања мора имати површину од најмање 100 cm² (50 cm² за трупове малих преживара) по мјесту узорковања.

При узорковању за анализу на присуство бактерије Salmonella употребљава се метод узорковања абразивном служвом. Бирају се подручја на којима је највећа могућност контаминације. Укупно подручје узорковања мора имати површину од најмање 400 cm².

Ако се узорци узимају са различитих мјеста на трупу, прије испитивања обједињују се.

Правила за узорковање трупова перади и свјежег меса живине

Клинице морају предати цијеле трупове живине са кожом врата за анализу на салмонелу. Остали објекти за прераду свјежег

меса перади узимаће узорке за анализу на салмонелу дајући предност цијелим труповима перади са кожом врата ако постоји, али осигуравајући да су дијелови пилетине с кожом и/или дијелови пилетине без коже или са само малом количином коже укључени у анализу, а тај избор базираће се на ризику.

Клинице морају укључити у своје планове узорковања живину из јаја са непознатим статусом салмонеле или статусом у коме је познато да је живина позитивна на Salmonella enteritidis или на Salmonella typhimurium.

У планове узорковања клинице морају укључити трупове перади из јаја с непознатим статусом Salmonella или с потврђеним позитивним статусом Salmonella enteritidis или Salmonella typhimurium.

Кад се у клиницама испитује присуство бактерија Salmonella и Campylobacter у труповима живине, на основу прописаних критеријума хигијене процеса наведених под редним бр. 2.1.5. и 2.1.9. у табели Поглавља 2. овог прилога, а испитивања присуства бактерија Salmonella и Campylobacter обавља се у истој лабораторији, током сваког узорковања насумично се узимају узорци коже врата са најмање 15 трупова живине након расхлађивања. Прије испитивања узорци коже врата са најмање три трупа живине из истог јаја поријекла обједињују се у један узорак од 26 g. Тиме се добија пет коначних узорака коже врата од 26 g (потребно је 26 g да би се из једног узорка истовремено могло анализирати присуство бактерија Salmonella и Campylobacter). Узорци се након узорковања чувају и превозе у лабораторију при температури од најмање 1 °C, а највише 8 °C, док вријеме између узорковања и испитивања присутности бактерија Campylobacter мора бити краће од 48 сати како би се обезбиједила cjеловитост узорака. Узорци којима температура падне на 0 °C не смију се употребљавати за провере усклађености са критеријумом за анализу присуства бактерија Campylobacter.

Добијених пет узорака од 26 g употребљава се за проверу усклађености са критеријумима хигијене процеса утврђеним под редним бројевима 2.1.5. и 2.1.9. у табели Поглавља 2. овог прилога и са критеријумима безбједности хране утврђеним под редним бројем 1.28, у табели у Поглављу 1. овог прилога. За припрему почетне суспензије у лабораторији испитни узорак од 26 g премјешта се у девет пута већу количину (234 ml) пуферске пептонске воде (BPW). Прије додавања узорка потребно је да температура пуферске пептонске воде буде на висини собне температуре. Мјешавина се обрађује у апарату типа stomacher или у пулсатору у трајању од један минут. Потребно је избјећи стварање пјене тако што ће се из кесиче stomachera уклонити што више ваздуха. Из те почетне суспензије 10 ml (~1 g) премјешта се у празну стерилну цјевчицу, а 1 ml од тих 10 ml употребљава се за одређивање бројности Campylobacter на селективним плочама. Остатак почетне суспензије (250 ml ~ 25 g) употребљава се за утврђивање присутности бактерије Salmonella.

Када се у клиницама испитује присуство бактерија Salmonella и Campylobacter у труповима живине, на основу критеријума хигијене процеса утврђеног под редним бр. 2.1.5. и 2.1.9. у табели Поглавља 2. овог прилога, а испитивања присуства бактерија Salmonella и Campylobacter спроводе се у двијема различитим лабораторијама, током сваког узорковања насумично се узимају узорци коже врата са најмање 20 трупова живине након расхлађивања. Прије испитивања узорци коже врата са најмање четири трупа живине из истог јаја поријекла обједињују се у један узорак од 35 g. Тиме се добија пет узорака коже врата од 35 g, који ће се подијелити да би се добило пет коначних узорака од 25 g (испитивање на присуство бактерије Salmonella) и пет коначних узорака од 10 g (испитивање на присуство бактерија Campylobacter). Узорци се на-

кон узорковања чувају и превозе у лабораторију при температури од најмање 1 °C, а највише 8 °C, док вријеме између узорковања и испитивања присутности бактерија *Salmylobacter* мора бити краће од 48 сати да би се обезбиједила цјеловитост узорака. Није дозвољено употребљавати за провере усклађености са критеријумом за анализу присуства бактерија *Salmylobacter* узорака којима температура падне на 0 °C. Добијених пет узорака од 25 г употребљава се за проверу усклађености са критеријумима хигијене процеса утврђенима под редним бројем 2.1.5. у табели Поглавља 2. овог прилога и са критеријумима безбједности хране утврђеним под редним бројем 1.22. у табели Поглавља 2. овог прилога. Добијених пет узорака од 10 г употребљава се за проверу усклађености са критеријумима хигијене процеса утврђеним под редним бројем 2.1.9. у табели Поглавља 2. овог прилога.

За анализе на присуство бактерије *Salmonella* за свјеже месо живине које није у облику трупова живине узима се пет узорака од најмање 25 г из исте серије. Узорак узет из расјека живине са кожом мора садржати кожу и танак слој површине мишића ако количина коже није довољна за јединицу узорака. Узорак узет из расјека живине без коже или са само мало коже мора садржати танак слој или танке слојеве површине мишића додате евентуалној постојећој кожи како би се добила довољна јединица узорака. Слојеви меса узимају се тако да садрже што већу површину меса.

Смјернице за узорковање

Детаљна упутства за узимање узорака трупова, а нарочито када је ријеч о мјесту узимања узорака, могу постати саставни дио водича за добру хигијенску праксу.

Учесталост узимања узорака трупова, уситњеног меса, полупроизвода од меса и механички сепарисаног меса

У објектима за клање животиња или објектима у којима се производе уситњено месо, полупроизводи од меса или механички сепарисано месо у пословању храном субјекти који послују храном узимају узорке с циљем вршења микробиолошких испитивања најмање једном седмично. Дан у седмици у ком се узимају узорци мијеша се сваке седмице, како би се обезбиједило да сваки дан у седмици буде обухваћен.

Приликом узимања узорака уситњеног меса и полупроизвода од меса за испитивање присуства бактерије *E. coli* и одређивања броја аеробних колонија и приликом узимања узорака трупова ради испитивања присуства бактерија *Enterobacteriaceae* и одређивања броја аеробних колонија, учесталост се може смањити и узорци узимати једном у двије седмице ако су добијени задовољавајући резултати током шест узастопних седмица.

Приликом узимања узорака уситњеног меса, полупроизвода од меса и трупова ради испитивања присуства бактерије *Salmonella*, учесталост се може смањити и узорци узимати једном у двије седмице ако су добијени задовољавајући резултати током 30 седмица узастопно. Учесталост узимања узорака ради испитивања присуства бактерије *Salmonella* може се смањити и ако се спроводи неки национални или регионални програм за контролу присуства бактерије *Salmonella* и ако тај програм укључује испитивање које се врши умјесто описаног узимања узорака. Учесталост узимања узорака може се додатно смањити ако тај национални или регионални програм за контролу присуства бактерије *Salmonella* укаже на ниску преваленцу *Salmonella* код животиња које откупљују објекти за клање.

За узорковање трупова живине за анализу присуства бактерија *Salmylobacter* учесталост узорковања може се смањити на једном у двије седмице ако су добијени задовољавајући резултати током 52 седмице узастопно. Учесталост узорковања за анализу на присуство бактерија *Salmylobacter* може се смањити на основу одобрења надлежног органа ако се примјењује службени или службено признат национални програм за контролу присуства бактерија *Salmylobacter* и ако тај програм обухвата узорковање и испитивање еквивалентно узорковању и испитивању за проверу усклађености са критеријумима хигијене процеса како је утврђено под редним бројем 2.1.9. у табели Поглавља 2. овог прилога. Ако је у програму за контролу утврђен низак ниво контаминације бактеријама *Salmylobacter* за јата, учесталост узорковања може се додатно смањити ако се тај низак ниво контаминације *Salmylobacter* оствари у периоду од 52 седмице на имању поријекла бројера које је купила клиника. Ако се у оквиру програма за контролу у одређеним периодима године добију задовољавајући резултати, на основу одобрења надлежног органа, учесталост анализа на присуство бактерија *Salmylobacter* може се прилагодити сезонским промјенама.

На основу добрих резултата анализе ризика и по добијању одобрења министарства надлежног за послове пољопривреде, мали објекти за клање и објекти у којим се производе уситњено месо и полупроизводи од меса у малим количинама могу смањити учесталост узорковања.

1379

На основу члана 81. став 8. Закона о ветеринарству у Републици Српској ("Службени гласник Републике Српске",

број 75/17) и члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде д о н о с и

П РА В И Л Н И К О УСЛОВИМА ЗА КАРАНТИН ЗА ЖИВОТИЊЕ

Члан 1.

Овим правилником прописују се услови карантинског објекта и дужина трајања карантина у зависности од врсте животиња и мјере које се примјењују у карантину.

Члан 2.

Овај правилник се не примјењује на кућне љубимце који се увозе у некомерцијалне сврхе у пратњи власника или држаоца животиња.

Члан 3.

Карантински објекат је објекат у ком се држе животиње, репродуктивни материјал и јаја за расплод у условима потпуне изолације, а ради провере и утврђивања њиховог здравственог стања.

Члан 4.

(1) Животиње у унутрашњем промету обавезно се смјештају у карантин ради испитивања или слања на клање ако:

1) животиња није обиљежена и ако је не прати одговарајући идентификациони документ,

2) власник животиње нема увјерење о здравственом стању животиње или је увјерење неважеће због истека рока, непотпуних података или других недостатака,

3) за пошиљку власник животиње не посједује потврду о њеном здравственом стању,

4) постоји сумња или је утврђено да животиња болује од разне болести,

5) животиња потиче из зараженог или угроженог подручја,

6) није могуће утврдити поријекло животиње или власника.

(2) У карантин се стављају животиње које се увозе ради узгоја и репродукције и намијењене су за производњу хране, јаја за расплод и репродуктивни материјал да би се утврдило њихово здравствено стање, спријечило уношење заразних болести животиња или нових облика микроорганизма.

(3) У карантин се стављају и животиње које се увозе у друге сврхе, осим за сврхе прописане у ставу 2. овог члана, ако је епизоотиолошка ситуација у држави извозници таква да пријети опасност од уношења заразних болести животиња или не постоје званични подаци о епизоотиолошкој ситуацији у држави извозници.

Члан 5.

(1) Карантински објекат ограђен је оградом која онемогућава неконтролисани приступ људима и животињама, са строго контролисаним улазом и излазом и постављеном дезинфекцијском баријером на улазу и излазу.

(2) Животиње су у току боравка у карантину заштићене од неповољних временских, физичких, хемијских и биолошких утицаја.

(3) Карантински објекат у погледу простора за животиње, историја и опреме испуњава услове у складу са прописом којим се уређују услови за добробит животиња.

Члан 6.

(1) Карантински објекат има одвојену просторију за изолацију повријеђених и болесних животиња и простор за одлагање угинулих животиња, обезбијеђену воду за пиће, прибор, опрему и услове за прање и дезинфекцију руку за лица која су запослена у карантину, услове за дезинфекцију превозних средстава, која се врши у складу са прописом

којим се уређује начин дезинфекције превозних средстава којим се превозе пошљике животиња, производи, сировине и нуспроизводи животињског поријекла, и опрему за чишћење и дезинфекцију.

(2) Карантински објекат има систем за безбједно уклањање отпадних вода и нуспроизвода животињског поријекла.

(3) Карантински објекат располаже одговарајућим просторијама и опремом за пресвлачење и купање лица која су запослена у карантину и довољном количином личне заштитне опреме, укључујући и одјећу и обућу.

Члан 7.

(1) Није дозвољено држање других животиња у карантинском објекту за вријеме трајања карантина.

(2) Ако је карантински објекат смјештен у близини других објеката за узгој и репродукцију животиња, у којима се налазе пријемчиве животиње, обезбједиће се услови за потпуну изолацију и одвојеност између тих објеката, са посебним условима за смјештај, исхрану и његу и услови биолошке сигурности за животиње у карантину, без могућности за унакрсну контаминацију.

Члан 8.

Карантински објекат за увезене дивље животиње, куниће, птице, псе, мачке, пчеле, свилене бубе, рибе, ракове, шкољке, корњаче, пуже, жабе, пијавице и лабораторијске животиње мора бити грађен и смјештен тако да обезбјеђује задовољавајуће технолошке и ветеринарско-здравствене услове за узгој тих животињских врста.

Члан 9.

(1) Карантин за увезене коње, говеда, овце, козе, свиње и крупне дивље животиње, за увезено сјеме за вјештачко осјемењавање животиња и оплођене јајне ћелије сисара траје до завршетка наређених дијагностичких испитивања и, по правилу, не може бити краћи од 21 дан ни дужи од 30 дана.

(2) Карантин за увезена расплодна јаја домаће живине и других птица траје током инкубације и три дана након ваљења.

(3) Карантин за животиње из члана 4. став 1. овог правилника траје до завршетка наређених мјера и дијагностичких испитивања.

Члан 10.

(1) Ако се клиничким и дијагностичким испитивањем у току трајања карантина посумња на појаву заразне болести, вријеме трајања карантина може се продужити до утврђивања здравственог стања животиња.

(2) Ако се у карантину утврди заразна болест код увезених животиња из члана 4. став 2. овог правилника, са пошљиком животиња поступа се у складу са прописима из области ветеринарства.

Члан 11.

(1) Карантински објекат припрема се за пријем животиња из увоза најмање 14 дана прије њиховог приспијећа у карантин.

(2) Карантински објекат припрема се тако што се круг карантина, карантински објекат и опрема за рад темељно очисте и дезинфикују одговарајућим средством.

(3) За вријеме карантина улаз у карантински круг и објекат није дозвољен лицима која нису запослена у карантину, изузев ветеринарским инспекторима и стручњацима из институција које су овлашћене да у карантину спроводе наређена епизоотиолошка, клиничка и друга испитивања.

Члан 12.

(1) Објекат који се користи само као карантински објекат мора имати рјешење министра и не може да се користи у оквиру редовне производње.

(2) Министар доноси рјешење на основу поднесеног захтјева и записника надлежног ветеринарског инспектора

о испуњености услова за карантин, у складу са овим правилником.

(3) Објекат који се користи у оквиру производње неког субјекта у пословању, а испуњава услове да се користи као привремени карантински објекат мора да има рјешење надлежног ветеринарског инспектора.

Члан 13.

(1) У карантину се спроводе епизоотиолошки надзор, наређена клиничка и дијагностичка испитивања, односно превентивне и контролне мјере надлежног ветеринарског инспектора.

(2) Примјена мјера из става 1. овог члана зависи од врсте, броја и здравственог стања животиње и здравственог статуса државе из које се увози животиња.

Члан 14.

Ступањем на снагу овог правилника престаје да важи Правилник о условима и трајању карантина за увезене животиње ("Службени гласник Републике Српске", број 21/95).

Члан 15.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 12.05-335-728/19
14. августа 2019. године
Бањалука

Министар,
Др Борис Пашалић, с.р.

1380

На основу члана 95. став 3. Закона о шумама ("Службени гласник Републике Српске", бр. 75/08 и 60/13) и члана 76. став 2. Закона о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18), министар пољопривреде, шумарства и водопривреде д о н о с и

П РА В И Л Н И К

О ИЗМЈЕНИ И ДОПУНИ ПРАВИЛНИКА О НАЧИНУ ПРИКУПЉАЊА, КРИТЕРИЈУМИМА ЗА РАСПОДЈЕЛУ СРЕДСТАВА И ПОСТУПКУ КОРИШЋЕЊА СРЕДСТАВА ПОСЕБНИХ НАМЈЕНА ЗА ШУМЕ

Члан 1.

У Правилнику о начину прикупљања, критеријумима за расподјелу средстава и поступку коришћења средстава посебних намјена за шуме ("Службени гласник Републике Српске", број 45/14) у члану 8. став 1. мијења се и гласи:

"(1) Намјенска средства за надокнаду за закуп шумског земљишта у својини Републике и надокнаде за изузимање земљишта из шумске производње, искрчену шуму и средства од незаконито стечене користи из шуме користе се за куповину земљишта које је под шумом или је погодно за шумљавање, унапређивање и рационално коришћење шума у својини Републике, а на којем могу бити и припадајући објекти, које представља енклаву или полуенклаву у комплексу шума у својини Републике или граничи са шумским земљиштем у својини Републике, или земљишта чије искоришћавање може дати значајан допринос подизању, очувању и унапређивању шума у својини Републике."

Члан 2.

Послије члана 8. додаје се нови члан 8а, који гласи:

"Члан 8а.

(1) Куповина шумског земљишта и објеката из члана 8. овог правилника средствима оствареним из извора наведених у члану 8. став 1. овог правилника може се вршити и на приједлог корисника шума и шумског земљишта у својини Републике.

(2) Приједлог за куповину земљишта из члана 8. став 1. овог правилника корисник шума и шумског земљишта у својини Републике доставља Министарству и садржи

основне податке о парцелама и објектима који би били предмет куповине:

- а) површина,
- б) квалитетна класа,
- в) локација,
- г) катастарска честица и
- д) катастарска општина.

(3) Уз приједлог из става 2. овог члана прилажу се:

- а) образложење о оправданости куповине,
- б) копија катастарског плана,
- в) доказ о праву својине на непокретности,
- г) доказ о измиренем обавезама по основу пореза на непокретности за непокретност,
- д) процјена вриједности непокретности судског вјештака из предметне области,
- ђ) сагласност власника непокретности.

(4) Стручне послове у вези са прикупљањем документације и вођењем поступка куповине непокретности који је покренут у складу са ставом 1. овог члана обавља комисија коју формира министар пољопривреде, шумарства и водопривреде, а коју чине три члана.

(5) Комисија из става 4. овог члана дужна је да:

- а) утврди да ли је приједлог потпун, а уколико није, враћа га на допуну,
- б) утврди да ли су испуњени услови за куповину непокретности прописани Законом о шумама и овим правилником и
- в) сачини стручно мишљење о испуњености услова за куповину непокретности.

(6) Министарство на основу стручног мишљења из става 5. тачка в) овог члана:

- а) закључује уговор о куповини непокретности или
- б) одбија приједлог за куповину непокретности и о томе обавјештава корисника шума и шумског земљишта у својини Републике.

(7) Прије закључења уговора о куповини непокретности, Министарство је дужно прибавити мишљење Правобранилаштва Републике Српске о правној ваљаности уговора.”

Члан 3.

Овај правилник ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у “Службеном гласнику Републике Српске”.

Број: 12.06.2-332-781-1/19
14. августа 2019. године
Бањалука

Министар,
Др **Борис Пашалић**, с.р.

Синдикат правосуђа Републике Српске

На основу члана 240. став 3. Закона о раду (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 1/16 и 66/18) и члана 29. став 2. Закона о платама запослених у институцијама правосуђа Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 66/18 и 54/19), Синдикат правосуђа Републике Српске и министар правде, по овлашћењу Владе Републике Српске, број: 04/1-012-2-2033/19, од 12.8.2019. године, закључују

ПОСЕБНИ КОЛЕКТИВНИ УГОВОР ЗА ЗАПОСЛЕНЕ У ИНСТИТУЦИЈАМА ПРАВОСУЂА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Посебним колективним уговором за област правосуђа уређују се права, обавезе и одговорности који проистичу из рада и по основу рада запослених у судовима, тужилаштвима Републике Српске, Правобранилаштву, установама

за извршење кривичних и прекршајних санкција Републике Српске, Судској полицији Републике Српске и Центру за едукацију судија и тужилаца Републике Српске (у даљем тексту: запослени) и Министарства правде (у даљем тексту: Министарство) - судова, тужилаштва, Правобранилаштва, установа за извршење кривичних и прекршајних санкција, Судске полиције и Центра за едукацију судија и јавних тужилаца (у даљем тексту: послодавац) и други међусобни односи између запослених и послодавца који нису на потпун и цјеловит начин уређени Законом о судовима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 37/12, 44/15 и 100/17), Законом о јавним тужилаштвима Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 69/16), Законом о Правобранилаштву Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 7/18), Законом о извршењу кривичних и прекршајних санкција Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, број 63/18), Законом о судској полицији (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 98/11 и 57/16), Законом о центру за едукацију судија и јавних тужилаца у Републици Српској (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 34/02, 30/07 и 63/14), Законом о платама запослених у институцијама правосуђа Републике Српске (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 66/18 и 54/19), Законом о државним службеницима (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Законом о раду (“Службени гласник Републике Српске”, бр. 1/16 и 66/18), поступак колективног преговарања, питање информисања запослених, услови за рад синдиката, међусобни односи у рјешавању спорова уговорних страна и друга питања од значаја за уређивање односа између запослених и послодавца.

Члан 2.

(1) Одредбама овог колективног уговора не може се утврдити мањи обим права од права која су одређена законом из члана 1. овог колективног уговора.

(2) Граматички изрази употребљени у овом колективном уговору за означавање мушког и женског рода подразумевају оба пола.

II - ЗАПОШЉАВАЊЕ И ПРИЈЕМ У РАДНИ ОДНОС

Члан 3.

Пријем у радни однос и услови за запошљавање, рад приправника и полагање стручног испита прописују се законом из члана 1. овог уговора.

Члан 4.

Запослени и лице које тражи запослење не могу се довести у неравноправан положај са другим лицима због расне, полне, националне припадности, политичког мишљења, вјере, социјалног поријекла, имовног стања, чланства или нечланства у Синдикату правосуђа Републике Српске (у даљем тексту: Синдикат), здравствених потешкоћа које не утичу на обављање посла у складу са општим и посебним условима за пријем у радни однос.

1. Пробни рад

Члан 5.

(1) Прије заснивања радног односа запосленом се може одредити обављање пробног рада, који може трајати најдуже три мјесеца.

(2) Послодавац је дужан утврдити начин спровођења и оцјенивања пробног рада и са тим упознати запосленог приликом доношења рјешења о заснивању радног односа.

(3) Оцјену пробног рада врши комисија од три члана, коју именује послодавац, а коначна оцјена резултата доставља се послодавцу истеком пробног рада.

(4) Против оцјене о стручним и радним способностима не може се уложити посебан приговор.

2. Приправнички стаж

Члан 6.

(1) Приправник заснива радни однос на одређено вријеме.

(2) Приправнички стаж за лице са средњом стручном спремом траје шест мјесеци, са високом 12 мјесеци, а за судијске и тужилачке приправнике 24 мјесеца.

(3) Стручно оспособљавање приправника врши се по посебном програму прописаном од стране надлежног републичког органа или послодавца, о чему је послодавац дужан упознати приправника.

(4) Едукација судијских и тужилачких приправника одвијаће се у складу са почетном обуком, коју утврђује Центар за едукацију судија и тужилаца.

3. Претходно провјеравање стручних знања и радне способности

Члан 7.

(1) Послодавац може одредити да се прије заснивања радног односа изврши провјеравање стручних и радних способности за обављање послова на одређеном радном мјесту.

(2) Провјеравање се врши извршавањем одређених послова, односно задатака радног мјеста, тестирањем или другим видом практичног рада који одреди послодавац.

(3) Провјеравање стручних и радних способности врши комисија.

(4) Против оцјене о стручним и радним способностима не може се уложити посебан приговор.

4. Допунско оспособљавање, стручно образовање и усавршавање према захтјевима процеса рада

Члан 8.

(1) Послодавац је дужан да у складу са промјенама у процесу рада, техничко-технолошким унапређењем или потребама организације рада организује стручно оспособљавање и усавршавање.

(2) Послодавац који није запосленом обезбједио стручно оспособљавање, односно усавршавање у складу са захтјевима процеса рада на радном мјесту нема право на обештећење у случају материјалне штете која настане као посљедица нестручног рада, нити запослени по том основу може трпјети друге штетне посљедице.

5. Повратак запосленог на посао након истека функције

Члан 9.

Послодавац је дужан у складу са одредбама Закона о раду да омогући повратак на посао запосленом након истека избора на функције које су професионално обављали ако се пријаве послодавцу у року од 30 дана од дана истека функције.

6. Упућивање запосленог у друго мјесто и распоређивање на друге послове

Члан 10.

Послодавац може привремено распоредити запосленог на рад, друго мјесто и друге послове на начин и под условима прописаним законима из члана 1. овог уговора.

III - РАДНО ВРИЈЕМЕ

1. Радно вријеме

Члан 11.

(1) Пуно радно вријеме запосленог износи 40 часова седмично.

(2) Радно вријеме запосленог траје осам часова дневно, а послодавац може одредити другачије радно вријеме у сљедећим случајевима:

- 1) када је потребан континуитет рада и
- 2) када се одређени задаци морају извршити у одређеним роковима или у планираном временском периоду.
- (3) Радно вријеме запосленог који ради на радном мјесту и пословима на којима и поред примјене одговарајућих мјера

и средстава заштите на раду постоји повећано штетно дејство услова рада на здравље запосленог скраћује се сразмјерно том штетном дејству, а највише до десет часова седмично.

(4) Образложену иницијативу Министарству рада и борачко-инвалидске заштите за утврђивање скраћеног радног времена може дати и Синдикат.

(5) Радно вријеме из става 2. овог члана у погледу права запосленог сматра се пуним радним временом.

(6) Запослени коме се, у складу са законом, радни стаж рачуна у увећаном трајању нема право на скраћење радног времена.

2. Прековремени рад

Члан 12.

(1) У случају непланираног повећања обима посла, у приликама проузрокованим вишом силом или случајевима из члана 11. став 2. овог уговора и у другим случајевима утврђеним законом запослени је дужан на захтјев послодавца радити дуже од пуног радног времена из члана 11. став 1. овог колективног уговора.

(2) Прековремени рад може трајати највише 10 часова седмично, односно 180 часова у току једне календарске године.

Члан 13.

(1) Не може се одредити прековремени рад за:

- 1) трудницу и мајку са дјететом до три године живота,
- 2) самохраног родитеља или усвојиоца дјетета млађег од шест година живота или дјетета са посебним потребама,
- 3) инвалида рада и рата са 70% и вишим степеном тјелесног оштећења,
- 4) запосленог слабог здравственог стања коме би према мишљењу љекара прековремени рад погоршао постојеће стање.

(2) Изузетно, запосленим из става (1) т. 1), 2) и 3), на њихов писмени захтјев, руководилац може одобрити да раде прековремено.

3. Ноћни рад

Члан 14.

Ноћним радом сматра се рад између 22 часа и шест часова наредног дана.

Члан 15.

Ноћни рад је забрањен:

- 1) трудницама и
- 2) мајкама са дјететом до три године живота.

IV - ОДМОРИ И ОДСУСТВА

1. Дневни одмор у току радног дана

Члан 16.

(1) Запослени који ради пуно радно вријеме током сваког радног дана има право на одмор у трајању од 30 минута, а користи га према утврђеном распореду коришћења одмора.

(2) Запослени који ради у смјенама по 12 часова дневно у току радног дана има право на одмор у трајању од 60 минута.

(3) Вријеме коришћења одмора у току радног дана одређује руководилац у складу са објективним околностима, с тим да се одмор не може користити на почетку и крају радног времена.

(4) Вријеме дневног одмора у току радног времена урачунава се у пуно радно вријеме запосленог.

2. Одмор између два узастопна радна дана

Члан 17.

Запослени има право на одмор између два узастопна радна дана у трајању од најмање 12 часова непрекидно.

3. Седмични одмор

Члан 18.

(1) Запослени има право на седмични одмор у трајању од најмање 24 часа непрекидно.

(2) Седмични одмор траје у дане суботе и недјеље, осим ако рад није организован у смјенама.

(3) Ако је неопходно да запослени ради у дане седмичног одмора, одмор се осигурава у току наредне радне седмице или у другом термину у договору са руководиоцем, о чему се доноси одлука.

4. Годишњи одмор

Члан 19.

(1) Запослени има право на коришћење годишњег одмора за сваку календарску годину.

(2) Запослени који има најмање шест мјесеци непрекидног рада има право на годишњи одмор у трајању од најмање 20 радних дана.

(3) Годишњи одмор из става 2. овог члана увећава се за по један дан за сваке четири године радног стажа.

(4) Годишњи одмор увећава се и:

1) запосленом који ради на пословима на којима се у складу са законом стаж рачуна са увећаним трајањем због посебних услова рада, и то:

1. запосленом коме се стаж увећава за два мјесеца на сваких 12 мјесеци - за два радна дана,

2. запосленом коме се стаж увећава за три мјесеца на сваких 12 мјесеци - за четири дана,

3. запосленом коме се стаж увећава за четири мјесеца на сваких 12 мјесеци - за пет радних дана и

2) запосленом - инвалиду рата или рада, самохраном родитељу са дјететом до седам година живота и запосленом који у породичном домаћинству издржава дијете са посебним потребама - за два радна дана.

(5) У годишњи одмор се не урачунавају суботе, недјеље и дани празника.

Члан 20.

Запослени који нема најмање шест мјесеци непрекидног стажа има право на годишњи одмор у трајању од једног дана за сваки навршени мјесец рада.

Члан 21.

(1) Годишњи одмор користи се једнократно или у два дијела, с тим што се први дио мора почети користити у току године на коју се одмор односи.

(2) Један дио годишњег одмора мора трајати најмање 10 радних дана.

(3) Други дио годишњег одмора запослени мора искористити најкасније до 30. јуна идуће године.

Члан 22.

(1) Годишњи одмор користи се у складу са планом коришћења годишњег одмора, по правилу, почетком сваке календарске године.

(2) При изради плана коришћења годишњег одмора узете се у обзир и жеља и потреба запосленог.

(3) О дану почетка и трајању годишњег одмора доноси се рјешење.

(4) План коришћења годишњег одмора може се измијенити у случају нужне потребе.

(5) Против одлуке о измјени плана коришћења годишњег одмора запослени може уложити жалбу у року од 15 дана од дана пријема рјешења о распореду коришћења годишњег одмора.

(6) Одлука по жалби из става 5. овог члана је коначна.

Члан 23.

(1) Годишњи одмор може се прекинути запосленом само ради обављања неодложних службених послова.

(2) У случају из става 1. овог члана, запослени има право на надокнаду стварних трошкова и других трошкова насталих прекидом годишњег одмора који се утврђују на основу презентованих доказа.

Члан 24.

Код остваривања права на годишњи одмор и других права чије остваривање зависи од непрекидног рада сва одсуствовања са рада за која је запослени остварио накнаду плате неће се сматрати прекидом у раду.

Члан 25.

(1) Запослени се не може одрећи права на годишњи одмор.

(2) Послодавац не може запосленом ускратити право на годишњи одмор нити му може на име неискоришћеног годишњег одмора исплатити накнаду.

Члан 26.

(1) Запослени у случају прекида радног односа због преласка на рад код другог послодавца за ту календарску годину користи годишњи одмор код послодавца код којег је стекао право, и то прије престанка радног односа.

(2) Ако запослени из става 1. кривицом послодавца, у цијелости или дјелимично, не искористи годишњи одмор, има право на накнаду штете у висини просјечне плате запосленог остварене у претходна три мјесеца, сразмјерно дужини неискоришћеног годишњег одмора.

5. Плаћено одсуство

Члан 27.

(1) Запослени има право на плаћено одсуство у току једне календарске године у сљедећим случајевима:

1) склапања брака - пет радних дана,

2) рођења дјетета - три радна дана,

3) смрти члана уже породице - пет радних дана

4) смрти члана шире породице - два радна дана,

5) теже болести члана уже породице - три радна дана,

6) елементарне непогоде којом је угрожена егзистенција запосленог и његове породице - три радна дана,

7) ради задовољавања вјерских и традицијских потреба - два радна дана,

8) добровољног давања крви - два радна дана приликом сваког давања,

9) пресељења у други стан - два радна дана,

10) полагања стручног испита - један радни дан.

(2) Плаћено одсуство из става 1. овог члана не може бити дуже од пет радних дана у току календарске године.

(3) Запослени у случају потребе може у току календарске године користити плаћено одсуство по више основа.

(4) Послодавац може на захтјев запосленог одобрити плаћено одсуство дуже од пет радних дана у току календарске године у оправданим случајевима, али не више од 15 дана.

(5) Уз захтјев за коришћење плаћеног одсуства по свим основима потребно је приложити одговарајући доказ о постојању случаја за који се тражи плаћено одсуство.

(6) Чланом уже породице у смислу овог члана сматрају се: брачни и ванбрачни супружници, њихова дјеца (брачна, ванбрачна и усвојена), пасторчад, дјеца узета под старатељство и друга дјеца без родитеља узета на издржавање, мајка, отац, очух и маћеха, а чланом шире породице: дјед, бака, брат, сестра и чланови уже породице брачног друга.

6. Неплаћено одсуство

Члан 28.

(1) Запосленом се може одобрити неплаћено одсуство ради:

1) обављања неодложних личних и породичних послова које је дужан образложити у свом захтјеву,

2) припремања и полагања испита на факултету, другој образовној, научнообразовној или научноистраживачкој установи или постдипломског студија,

3) посјете члану уже породице који живи у иностранству,

4) стручног или научног усавршавања у иностранству и

5) њега тешко обољелог члана уже породице.

(2) Неплаћено одсуство из става 1. овог члана може трајати до 30 дана, а најдуже до 90 дана, на посебно образложен захтјев, осим у случајевима стручног или научног усавршавања у иностранству, које може трајати до једне године.

(3) Трошкове пензијског и здравственог осигурања сноси корисник неплаћеног одсуства.

(4) За вријеме неплаћеног одсуства права и обавезе по основу рада мирују.

V - ЗАШТИТА ЗАПОСЛЕНИХ

1. Заштита на раду

Члан 29.

(1) Послодавац је дужан обезбиједити услове рада и све потребне мјере личне и колективне заштите на раду којима се штити физичко и психичко здравље и лична и колективна безбједност запосленог у складу са Законом о раду, Законом о заштити на раду и другим прописима из области заштите на раду.

(2) Трошкове мјера заштите на раду сноси послодавац.

(3) Послодавац је обавезан да све запослене осигура од последица повреде на раду или у вези са радом (професионална обољења) код осигуравајућег друштва (колективно осигурање).

Члан 30.

(1) Запослени има право одбити да ради ако нису обезбиједена прописана средства и мјере заштите на раду због којих му је непосредно угрожен живот.

(2) Ако послодавац на упозорење запосленог не предузме мјере заштите, запослени може затражити заштиту својих права и о томе обавијестити Синдикат и инспекцију рада.

Члан 31.

(1) Предсједник Синдиката, изабрани повјереник синдикалне подружнице и синдикалне организације и представник Синдиката овлашћен од стране надлежног органа или синдикалне организације има право да се непосредно упозна са мјерама заштите на раду и условима рада на сваком радном мјесту и да захтијева предузимање прописаних мјера заштите на раду.

(2) Послодавац је дужан обавијестити Синдикат о предузетим мјерама из става 1. овог члана.

2. Посебна заштита жена и материнства

Члан 32.

(1) У случају када за вријеме трудноће, по оцјени љекара, ношење униформе штети здрављу жене или дјетета или трудница не може носити униформу из других разлога (нема одговарајућих униформи и слично), руководилац институције дужан јој је обезбиједити могућност рада на словима унутар организационе јединице који не захтијевају ношење униформе, а у складу са њеним стручним и радним способностима.

(2) За вријеме док се не обезбиједи распоред на рад у смислу става 1. овог члана трудница припада право на накнаду плате у висини од 100% од плате коју би остварила на свом радном мјесту.

(3) Жену за вријеме трудноће и мајку дјетета до три године живота послодавац може распоредити на рад у друго мјесто рада само уз њен пристанак.

Члан 33.

С циљем додатне заштите здравља запослених, послодавац ће приликом предлагања буџета водити рачуна о потреби обезбјеђења средстава за редовни годишњи систематски преглед запослених.

3. Заштита запосленог - право на правну помоћ

Члан 34.

(1) Ако је против запосленог покренут кривични, прекршајни или парнични поступак због употребе силе или других радњи у току извршења службених радњи, послодавац ће запосленом осигурати правну помоћ и сносити трошкове поступка, осим ако је запослени дјеловао изван оквира овлашћења или ако их је злоупотребио.

(2) Правна помоћ ће се такође осигурати запосленом као оштећеном у поступку за надокнаду штете, односно његовој породици ако је то прикладно, ако је штета нанесена у вршењу или у вези са вршењем службене радње.

(3) Под условима из ст. 1. и 2. овог члана послодавац ће осигурати запосленом правну помоћ и након престанка радног односа, изузев у случају да он има право на исту по неком другом основу.

4. Заштита права запосленог

Члан 35.

Ако сматра да му је од стране послодавца повријеђено право из радног односа, запослени може поднијети писани захтјев одговорним лицима да му обезбиједи остваривање тог права у року од 15 дана од дана сазнања за повреду права, а најдуже у року од три мјесеца од дана учињене повреде права.

Члан 36.

Запослени могу подносити колективне захтјеве одговорним лицима ради разматрања и одлучивања о питањима од заједничког интереса за више запослених и подносити приговоре против појединачних рјешења којима је одлучено о њиховим појединачним правима, обавезама и одговорностима на раду и у вези са радом.

Члан 37.

(1) О колективним захтјевима одлучују овлашћена лица, а ако се колективном захтјеву не може удовољити, подносиоцима захтјева даје се образложење.

(2) Приликом одлучивања о колективном захтјеву овлашћена лица су дужна омогућити представницима запослених да и усмено образложе свој захтјев.

(3) Овлашћена лица поводом приговора запосленог, колективних захтјева или појединачних приговора дужна су затражити мишљење Синдиката, размотрити га и о истом заузети став.

Члан 38.

(1) Жалбу против одлуке о појединачном праву, обавези или одговорности запослени подноси овлашћеним лицима.

(2) Против рјешења овлашћених лица којим је одлучено о жалби запослени може покренути поступак код надлежног суда у складу са законом и овим колективним уговором.

(3) Одредбе ст. 1. и 2. овог члана односе се и на поступак заштите права учесника у поступку за заснивање радног односа.

Члан 39.

Републички одбор Синдиката, Регионално повјереништво и синдикалне подружнице могу покренути иницијативу за утврђивање одговорности лица које не изврши своју законску обавезу враћања запосленог на посао по основу правоснажне судске одлуке или другу законску обавезу.

5. Престанак потребе за радом запосленог

Члан 40.

(1) Ако на основу одлуке надлежног органа, а због смањења обима посла и промјене у организацији рада, престане потреба за радом запосленог:

1) послодавац ће Синдикату благовремено пружити одговарајуће информације, укључујући разлоге који су до тога довели, број и категорију запослених за чијим је радом престала потреба и рок у коме ће се донијети рјешења о престанку радног односа,

2) послодавац ће Синдикату обезбиједити могућност консултација о мјерама које треба предузети да би се ублажиле последице престанка радног односа, а које су у складу са Законом о раду и овим колективним уговором,

3) заједно са Синдикатом, послодавац ће донијети програм збрињавања запослених за чијим је радом престала потреба, а чији саставни дио морају бити и критеријуми за утврђивање вишка запослених у којима ће се посебно водити рачуна о социјалном статусу запосленог.

(2) Запосленом који и након реализације програма збрињавања остане без посла припада отпремнина у висини три просјечне плате у Министарству.

6. Отказни рок

Члан 41.

У случају престанка радног односа отказом уговора о раду од стране послодавца, отказни рок зависи од дужине радног стажа запосленог и утврђује се за радни стаж:

- 1) од 2 до 10 година - 30 дана,
- 2) од 10 до 20 година - 45 дана,
- 3) од 20 до 30 година - 75 дана и
- 4) преко 30 година - 90 дана.

VI - ОСТВАРИВАЊЕ ПРАВА НА ШТРАЈК

Члан 42.

Послодавац и Синдикат дужни су предузети све мјере с циљем отклањања узрока који доводе до штрајка, а ако и поред предузетих радњи дође до штрајка, запослени право на штрајк остварују у складу са Законом о штрајку и другим прописима.

VII - ПЛАТЕ И НАКНАДЕ

1. Основна плата

Члан 43.

(1) За обављени рад запосленом припадају плата и накнаде у складу са Законом о платама запослених у институцијама правосуђа Републике Српске и овим колективним уговором.

(2) Запосленим у казнено-поправним установама распоређеним на пословима са посебно отежаним условима рада, и то инструкторима и медицинском особљу, за које се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем плата се може увећати до 20%.

(3) Увећање плате за наведена радна мјеста из претходног става може се одобрити само радницима којима по Закону о платама запослених у институцијама правосуђа Републике Српске није узето у обзир повећање по овом основу.

Члан 44.

Основна плата приправника умањује се за 20%.

Члан 45.

(1) Плате се исплаћују у текућем мјесецу за претходни мјесец у складу са терминским мјесечним планом потрошње буџета Републике Српске.

(2) Приликом исплате плате послодавац је дужан сваком запосленом уручити обрачунски лист плате и накнаде.

(3) Појединачне исплате плата, накнада и других примања нису јавне.

2. Утврђивање цијене рада

Члан 46.

(1) Влада Републике Српске обавезна је да са предсједником Синдиката сваке године у току израде буџета води преговоре о цијени рада за наредну годину.

(2) Акт о цијени рада потписују предсједник Владе и предсједник Синдиката и објављује се у "Службеном гласнику Републике Српске".

3. Заштита плате

Члан 47.

(1) Послодавац не може без пристанка запосленог или без правоснажне одлуке надлежног суда, односно дисциплинског органа, своје или туђе потраживање према запосленом наплатити обустављањем од плате или накнада плате.

(2) На основу правоснажне одлуке надлежног суда, послодавац може од плате, односно од накнаде плате запосленог обуставити највише до 50% на име обавеза законског издржавања, а за остале обавезе запосленог највише до једне трећине плате, односно накнада плате.

4. Увећање основне плате

Члан 48.

(1) Основна плата запосленог увећава се:

- 1) по основу рада ноћу за 35%,
- 2) по основу рада у дане републичког празника и друге дане у које се по закону не ради за 50%.
- (2) Различити основи увећања плате из овог члана међусобно се не искључују.

Члан 49.

Послодавац је обавезан осигурати тачно евидентирање рада по свим основама, убрајајући и основе из члана 48. овог уговора.

Члан 50.

Прековремени рад се тромјесечно прерачунава у слободне дане и сате, које су запослени дужни да искористе најкасније у року од шест мјесеци, а што је послодавац дужан да омогући.

Члан 51.

(1) На основу ванредних и објективно оцијењених резултата рада запосленог у институцијама правосуђа, послодавац ће запосленом додијелити једнократну новчану награду у висини од 50%, 70% или 100% плате запосленог остварене у претходном мјесецу прије додјеливања награде.

(2) Новчана награда за изузетне радне резултате може се исплатити истом запосленом само једном годишње за један мјесец.

(3) Одлука из става 1. овог члана биће објављена на огласној табли организационе јединице награђеног.

5. Накнада плате

Члан 52.

Послодавац је дужан запосленом исплатити накнаду нето плате у висини од 100%, поред законом утврђених услова, и у случајевима:

- 1) коришћења годишњег одмора,
- 2) републичког празника и одсуствовања са посла у дане празника, регулисаних законом у тој области,
- 3) привремене неспособности за рад, ако је неспособност проузрокована повредом на раду или професионалном болешћу, и
- 4) прекида рада до којег је дошло наредбом органа или овлашћеног лица због необезбјеђења заштите на раду, услед чега би даље обављање рада проузроковало непосредну опасност по живот и здравље запосленог или других лица.

6. Накнаде по основу рада

Члан 53.

(1) Послодавац запосленима исплаћује:

1) дневницу за службено путовање у Републици Српској и Федерацији БиХ и у иностранству - у висини коју одреди Влада Републике Српске посебним актом,

2) накнаду трошкова превоза код доласка на посао и повратка са посла за запослене којима је мјесто становања удаљено од радног мјеста преко четири километра - у висини пуне цијене превозне карте у јавном саобраћају, што ће се ближе уредити инструктивним актом који доноси министар уз претходно прибављено мишљење Синдиката правосуђа,

3) за запослене у казнено-поправним установама, Судској полицији и специјалним истражиоцима за повећане трошкове боравка за вријеме рада на терену, под условом да приликом боравка на терену запослени има обезбијеђен смјештај и исхрану и да је удаљеност од мјеста рада преко 60 километара - 10% од цијене рада дневно,

4) отпремнину приликом одласка у пензију - у износу три просјечне плате у Министарству,

5) јубиларну награду за запослене који са 31.12. текуће године пуне 20 година радног стажа у институцијама правосуђа - у висини једне просјечне плате у Министарству, за запослене који са 31.12. текуће године пуне 30 година радног стажа у институцијама правосуђа - у висини двије просјечне плате у Министарству, с тим да се за овлашћена службена лица у потребни стаж рачуна и стаж проведен у Министарству унутрашњих послова Републике Српске,

6) накнаду трошкова за коришћење властитог аутомобила при обављању службеног посла, по налогу послодавца - у висини од 20% цијене горива по једном литру за сваки пређени километар,

7) накнаду путних и других оправданих трошкова у случају прекида годишњег одмора због потребе службе - у висини cjелокупног износа,

8) за вријеме проведено у приправности утврђено на основу службене евиденције органа, ако су средства обезбијеђена, запосленом ће се исплатити 10% сатнице редовног рада за сваки сат приправности или ће се вријеме проведено у приправности обрачунати као 20% сатнице редовног рада за сваки сат приправности и прерачунати у слободне сате, односно слободне дане.

(2) Накнаде из става 1. овог члана, које су основ за исплату, планирају се у буџету.

Члан 54.

(1) Запослени који по потреби службе буде привремено премјештен у мјесто удаљено више од 60 километара од сједишта организационе јединице има право на:

1) два бесплатна obroka у радне дане,

2) накнаду за трошкове превоза од мјеста пребивалишта до мјеста боравка највише два пута мјесечно у висини стварних трошкова превоза аутобусом или возом и

3) самачки смјештај или накнаду за теренски додатак у висини 10% цијене рада дневно, ако им није обезбијеђен смјештај.

(2) Права из става 1. овог члана имају због потреба посла привремено премјештени а не и распоређени радници.

Члан 55.

Запосленом или његовој породици исплаћује се помоћ у случају:

1) смрти запосленог - у висини три просјечне плате у Министарству,

2) смрти члана уже породице - у висини двије просјечне плате у Министарству,

3) тешке инвалидности запосленог (која је категорисана од стране надлежног органа) - у висини двије просјечне плате у Министарству,

4) дуготрајне болести или дуже неспособности за рад услед повреде запосленог (утврђене од стране лекарске комисије) - у висини једне просјечне плате у Министарству,

5) ексхумације запосленог - у висини пет просјечних плата у Министарству,

6) изградње надгробног споменика запосленом који је изгубио живот приликом обављања службене дужности - у висини три просјечне плате у Министарству,

7) рођења дјетета - у висини једне просјечне плате у Министарству.

Члан 56.

Ако послодавац из било којих разлога запосленом не исплати потраживање утврђено овим уговором, обавезан је да исто води у својим пословним књигама као обавезу и исплати у наредној буџетској години по обезбјеђењу средстава.

VIII - ИНФОРМИСАЊЕ ЗАПОСЛЕНИХ

Члан 57.

Послодавац је дужан информисати запосленог о правима, обавезама и одговорностима проистеклим из закона.

Члан 58.

Послодавац је дужан да запослене обавјештава о свим активностима везаним за утврђивања престанка потреба за радом запосленог и да омогући да се сваки запослени лично упозна са могућностима за рјешавање свог радно-правног статуса.

Члан 59.

Синдикат има право да захтијева од послодавца и друге информације за остваривања права запослених.

IX - УСЛОВИ ЗА РАД СИНДИКАТА

Члан 60.

Послодавац је обавезан Синдикату омогућити дјеловање у складу са његовом улогом и задацима, Статутом, Програмом и међународним конвенцијама о раду, и то:

1) да покреће иницијативе, подноси захтјеве и приједлоге и да заузима ставове од значаја за материјални, економски и социјални положај запослених,

2) да мишљења и приједлоге Синдиката размотри прије доношења одлуке од значаја за материјални, економски и социјални положај запослених и да се у односу на њих определи, и

3) да Синдикат позива на састанке на којима се одлучује о правима запослених.

Члан 61.

Послодавац обезбјеђује Синдикату сљедеће услове за његово дјеловање:

1) коришћење одговарајућих просторија и потребне административно-техничке услуге,

2) накнаду плате у висини од 15% предсједнику или повјеренику синдиката код послодавца до 100 запослених, односно за сваких наредних 100 запослених још по 2,5% на основну плату.

Члан 62.

Предсједник синдиката на свим нивоима организовања Савеза синдиката Републике Српске за вријеме обављања и у року од двије године по престанку функције, ако поступа у складу са Законом и колективним уговором, не може бити распоређен на друго радно мјесто и код другог послодавца, не може се утврдити ни престанак потребе за његовим радом, или да се на други начин стави у неповољан положај.

Члан 63.

(1) Представницима синдиката мора се омогућити одсуствовање с посла ради присуствовања синдикалним састанцима, конференцијама, сједницама и конгресима и ради осмобљивања на семинарима и курсевима.

(2) Када је то потребно за обављање њихове функције, представницима синдиката омогућује се приступ свим радним мјестима код послодавца.

(3) У случају потребе убирања средстава солидарности, представници запослених које синдикат за то власти имају право да ову активност обављају у одговарајућим просторијама за послодавца.

(4) Послодавац је дужан да омогући да се средства која запослени зараде издвајају на име синдикалне чланарине и уплаћују у фонд синдиката.

(5) Представницима синдиката дозвољено је да истичу обавјештење синдиката у просторијама послодавца на мјестима која су приступачна запосленима.

(6) Представницима синдиката дозвољава се да користе најмање два часа мјесечно у току радног времена за састанке и два часа седмично за остале синдикалне активности.

(7) Послодавац је дужан да представницима синдиката дозволи да запосленима достављају информације, билтене, публикације, летке и друга документа синдиката.

(8) Активности синдиката врше се тако да не иду на штету редовног функционисања послодавца и радне дисциплине.

Члан 64.

Послодавац је дужан обезбиједити обрачун и уплату синдикалне чланарине обуставом износа чланарине из плата запослених - чланова Синдиката приликом сваке исплате плате, а према Одлуци надлежног органа Савеза синдиката Републике Српске.

X - МЕЂУСОБНИ ОДНОСИ У РЈЕШАВАЊУ СПОРОВА УГОВОРНИХ СТРАНА

Члан 65.

(1) Уговорне стране овог колективног уговора и њихових органа и институције надлежних нивоа дужни су да међусобно сарађују.

(2) Стране из претходног става имају право да подносе приједлоге и иницијативе и да о свом ставу информису подносиоце приједлога и иницијатива.

Члан 66.

Синдикат има право упозорити послодавца на евентуалне грешке и недостатке у њиховом поступању које се односе на права запослених и да покрене одговарајуће поступке у вези с тим.

Члан 67.

Рјешавање могућих неспоразума и спорова учесника уговорних страна врши се мирним путем, договарањем и усаглашавањем, коришћењем посредника, арбитраже и путем суда и другим методама дјеловања у складу са законом.

XI - ОСТАЛЕ ОДРЕДБЕ

Члан 68.

(1) За тумачење и праћење примјене овог колективног уговора и рјешавања спорних питања која настану у његовој примјени уговорне стране образују заједничку комисију, од којих сваки од учесника именује најмање по једног представника, а једног представника именују учесници споразумно.

(2) Комисија доноси закључке консензусом.

(3) Закључци комисије су обавезујући за уговорне стране овог колективног уговора ако нека од уговорених страна не оспори закључак комисије.

Члан 69.

Комисија доноси пословник о свом раду.

Члан 70.

Уговорне стране обезбиједиће остваривање права запослених прописаних одредбама овог колективног уговора за вријеме важења истог.

Члан 71.

Представник синдиката приликом заступања запосленог пред надлежним органима и институцијама свој легитимитет доказује посебном исправом издатом од Савеза синдиката Републике Српске.

XII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 72.

(1) Овај колективни уговора сматра се закљученим када га потпишу уговорне стране у истовјетном тексту.

(2) Учесници закључивања овог колективног уговора могу споразумно да промијене одредбе овог колективног уговора.

(3) Поступак за измјену и допуно овог колективног уговора може покренути свака уговорна страна.

(4) Измјене и допуне Колективног уговора врше се по поступку по којем је закључен.

Члан 73.

Послодавац може својим актом ближе одређивати поједина права, обавезе и одговорности запослених и начин њиховог остваривања, при чему се не може одредити мањи обим права запослених од онога који је утврђен овим колективним уговором.

Члан 74.

(1) Права, обавезе и одговорности запослених у институцијама правосуђа који су уређени овим колективним уговором не могу бити у супротности са законским и другим прописима из области правосуђа и републичке управе.

(2) У случају несагласности појединих одредби овог колективног уговора са законским и другим прописима из става 1. овог члана, примјењиваће се законски, односно други пропис код остваривања права, обавеза и одговорности запослених у институцијама правосуђа.

Члан 75.

Одлуке послодавца и других органа које су у супротности са одредбама овог колективног уговора не могу се примјењивати.

Члан 76.

Материјална примања запослених предвиђена овим уговором оствариваће се сразмјерно остваривању буџета за припадајућу пословну годину.

XIII - СТУПАЊЕ НА СНАГУ

Члан 77.

Ступањем на снагу овог колективног уговора престаје да важи Посебни колективни уговор за запослене у институцијама правосуђа Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 67/16).

Члан 78.

Потписници овог уговора сагласни су са усклађивањем Уговора са Општим колективним уговором по његовом доношењу најкасније у року од 30 дана од дана доношења Општег колективног уговора и са усвојеним буџетом за институције правосуђа у року од 30 дана од дана објављивања Одлуке о усвајању буџета Републике Српске за текућу годину.

Члан 79.

Овај колективни уговор ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: 08.040/020-2404/19
19. августа 2019. године
Бањалука

Број: 02-08/2019.
19. августа 2019. године
Бањалука

Министарство правде РС,
министар,
Антон Касиповић, с.р.

Синдикат правосуђа РС,
председник,
Синиша Петровић, с.р.

Синдикат радника унутрашњих послова Републике Српске

На основу члана 240. став 3. Закона о раду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 1/16

и 66/18) и чл. 16-21. Закона о платама запослених у Министарству унутрашњих послова Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 66/18 и 36/19), Синдикат радника унутрашњих послова Републике Српске, с једне стране, и министар унутрашњих послова, на основу овлашћења Владе Републике Српске, број: 04/1-012-2-2037/19, од 19.8.2019. године, с друге стране, з а к љ у ч у ј у

ПОСЕБНИ КОЛЕКТИВНИ УГОВОР ЗА ЗАПОСЛЕНЕ У ОБЛАСТИ УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

I - ОПШТЕ ОДРЕДБЕ

Предмет Посебног колективног уговора

Члан 1.

Посебним колективним уговором за запослене у области унутрашњих послова Републике Српске (у даљем тексту: Колективни уговор) уређују се права, обавезе и одговорности радника и послодавца која проистичу из рада и по основу рада, међусобни односи радника и послодавца и друга питања која нису на потпун и цијеловит начин уређена Законом о полицији и унутрашњим пословима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 57/16, 110/16 и 58/19), Законом о платама запослених у Министарству унутрашњих послова Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 66/18 и 36/19), Законом о државним службеницима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 118/08, 117/11, 37/12 и 57/16), Законом о републичкој управи ("Службени гласник Републике Српске", број 115/18) и Законом о раду Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", бр. 1/16 и 66/18), затим поступак колективног преговарања, састав и начин рада тијела за мирно рјешавање радних спорова између радника и послодавца, међусобни односи учесника у закључивању Колективног уговора и друга питања од значаја за уређивање односа између радника и послодавца.

Утврђивање обима права, забрана дискриминације и равноправност полова

Члан 2.

(1) Одредбама овог колективног уговора не може се утврдити мањи обим права од права која су одређена законима из члана 1. овог колективног уговора.

(2) Под послодавцем у смислу члана 1. овог колективног уговора подразумијева се Министарство унутрашњих послова (у даљем тексту: Министарство).

(3) Радник се не може довести у неравноправан положај са другим лицима због расне, полне, националне припадности, политичког мишљења, вјере, социјалног поријекла, имовног стања, чланства или нечланства у Синдикату радника унутрашњих послова Републике Српске (у даљем тексту: Синдикат) и здравствених потешкоћа које не утичу на обављање посла.

(4) Граматички изрази употребљени у овом колективном уговору за означавање мушког и женског рода подразумијевају оба пола.

Стручно оспособљавање и усавршавање радника

Члан 3.

(1) Министарство се стара о стручном оспособљавању и усавршавању радника за потребе Министарства.

(2) Стручно оспособљавање и усавршавање обавеза је сваког радника.

II - РАДНО ВРИЈЕМЕ

Пуно радно вријеме

Члан 4.

(1) Пуно радно вријеме радника износи 40 часова седмично.

(2) Радно вријеме радника траје осам часова дневно, а Министарство може одредити другачије радно вријеме у сљедећим случајевима:

- 1) када је потребан континуитет рада и
- 2) када се одређени задаци морају извршити у одређеним роковима или у планираном временском периоду.

(3) Радно вријеме радника који ради на радном мјесту и пословима на којима, и поред примјене одговарајућих мјера и средстава заштите на раду, постоји повећано штетно дејство услова рада на здравље радника скраћује се сразмјерно том штетном дејству, а највише до десет часова седмично.

(4) Иницијативу Министарству рада и борачко-инвалидске заштите за утврђивање скраћеног радног времена може дати и Синдикат.

(5) Радно вријеме из става 2. овог члана у погледу права радника сматра се пуним радним временом.

(6) Радник коме се, у складу са законом, радни стаж рачуна у увећаном трајању нема право на скраћење радног времена.

Прековремени рад

Члан 5.

(1) У случају непланираног повећања обима посла, у приликама проузрокованим вишом силом и у другим случајевима утврђеним законом радник је дужан на захтјев Министарства радити дуже од пуног радног времена из члана 4. став 1. овог колективног уговора.

(2) Прековремени рад може трајати највише четири часа дневно, 10 часова седмично, односно 180 часова у току једне календарске године.

Изузеци од прековременог рада

Члан 6.

Не може се одредити прековремени рад за:

- 1) трудну радницу и мајку са дјететом до три године живота,
- 2) самохраног родитеља или усвојиоца дјетета млађег од шест година живота или дјетета са посебним потребама,
- 3) радника са преосталом радном способношћу и ратних војних инвалида IV категорије инвалидитета и више и
- 4) радника коме би прековремени рад погоршао здравствено стање.

Ноћни рад

Члан 7.

Ноћним радом сматра се рад између 22 часа и шест часова наредног дана.

Забрана ноћног рада

Члан 8.

Ноћни рад је забрањен:

- 1) трудним радницама и
- 2) мајкама са дјететом до три године живота.

III - ОДМОР И ОДСУСТВА

Дневни одмор у току радног времена

Члан 9.

(1) Радник који ради пуно радно вријеме током сваког радног дана има право на одмор у трајању од 30 минута, а користи га према утврђеном распореду коришћења одмора.

(2) Радник који ради у смјенама по 12 часова дневно у току радног дана има право на одмор у трајању од два пута по 30 минута.

(3) Вријеме коришћења одмора у току радног дана одређује руководилац, у складу са објективним околностима, с тим да се одмор не може користити на почетку и крају радног времена.

(4) Вријеме дневног одмора у току радног времена урачунава се у пуно радно вријеме радника.

Дневни одмор између два узастопна радна дана

Члан 10.

Радник има право на одмор између два узастопна радна дана у трајању од најмање 12 часова непрекидно.

Седмични одмор

Члан 11.

(1) Радник има право на седмични одмор у трајању од најмање 24 часа непрекидно.

(2) Седмични одмор траје у дане суботе и недјеље, осим ако рад није организован у смјенама.

(3) Ако је неопходно да радник ради у дане седмичног одмора, одмор се осигурава у току наредне радне седмице или у другом термину у договору са руководиоцем, о чему се доноси одлука.

Годишњи одмор

Члан 12.

(1) Радник има право на коришћење годишњег одмора за сваку календарску годину.

(2) Радник који има најмање шест мјесеци непрекидног рада има право на годишњи одмор у трајању од најмање 20 радних дана.

(3) Годишњи одмор из става 2. овог члана увећава се за по један дан за сваке три године радног стажа.

(4) Годишњи одмор увећава се и:

1) раднику коме се стаж увећава за четири мјесеца на сваких 12 мјесеци - за пет радних дана,

2) раднику - инвалиду рата или рада, самохраном родитељу са дјететом до седам година живота и раднику који у породичном домаћинству издржава дијете са посебним потребама - за два радна дана.

(5) У годишњи одмор се не урачунавају суботе, недјеље и дани празника.

(6) Укупан годишњи одмор не може трајати дуже од 30 радних дана.

(7) Радник који нема најмање шест мјесеци непрекидног стажа има право на годишњи одмор у трајању од два дана за сваки навршени мјесец рада.

Начин коришћења годишњег одмора

Члан 13.

(1) Годишњи одмор користи се једнократно или у два дијела, с тим што се први дио мора почети користити у току године на коју се одмор односи.

(2) Један дио годишњег одмора мора трајати најмање 15 радних дана.

(3) Други дио годишњег одмора радник мора искористити најкасније до 30. јуна идуће године.

План коришћења годишњег одмора

Члан 14.

(1) Годишњи одмор користи се у складу са планом коришћења годишњег одмора, који израђују организационе јединице Министарства, по правилу, почетком сваке календарске године.

(2) При прављењу плана коришћења годишњег одмора узете се у обзир и потреба радника.

(3) О дану почетка и трајању годишњег одмора доноси се рјешење.

(4) План коришћења годишњег одмора може се измијенити у случају нужне потребе.

(5) Против одлуке о измјени плана коришћења годишњег одмора радник може уложити жалбу у року од 15 дана од дана пријема рјешења о распореду коришћења годишњег одмора.

(6) Одлука из става 5. овог члана је коначна.

Прекид коришћења годишњег одмора

Члан 15.

(1) Годишњи одмор може се прекинути раднику само ради обављања неодложних службених послова, а у складу са одредбама Закона о полицији и унутрашњим пословима и Закона о државним службеницима.

(2) У случају из става 1. овог члана радник има право на надокнаду стварних трошкова и других трошкова насталих прекидом годишњег одмора, који се утврђују на основу презентованих доказа.

Одсуствовање са рада које се не сматра прекидом у раду

Члан 16.

Код остваривања права на годишњи одмор и других права чије остваривање зависи од непрекидног рада сва одсуствовања са рада за која је радник остварио накнаду плате неће се сматрати прекидом у раду.

Заштита права на годишњи одмора

Члан 17.

(1) Радник се не може одрећи права на годишњи одмор.

(2) Министарство не може раднику ускратити право на годишњи одмор нити му може на име неискоришћеног годишњег одмора исплатити накнаду.

Право на коришћење годишњег одмора у случају прекида радног односа

Члан 18.

Радник у случају прекида радног односа у Министарству због преласка на рад код другог послодавца има право на коришћење годишњег одмора на који је стекао право у органу из ког прелази.

Плаћено одсуство

Члан 19.

(1) Радник има право на плаћено одсуство у току једне календарске године у сљедећим случајевима:

1) приликом склапања брака - пет радних дана,

2) приликом смрти члана уже породице - три радна дана,

3) приликом смрти члана шире породице - један радни дан,

4) приликом рођења дјетета - три радна дана,

5) приликом склапања брака дјетета - два радна дана,

6) добровољног давања крви - два радна дана приликом сваког давања крви,

7) ради задовољавања вјерских и традицијских потреба - два радна дана,

8) ради пресељења у други стан - два радна дана,

9) приликом полагања стручног испита - један радни дан,

10) синдикалног образовања и усавршавања на курсевима и семинарима - за вријеме док трају.

(2) Плаћено одсуство из става 1. овог члана не може бити дуже од пет радних дана у току једне календарске године.

(3) Радник, у случају потребе, може у току календарске године користити плаћено одсуство по више основа.

(4) Министарство може, на захтјев радника, одобрити плаћено одсуство дуже од пет радних дана у току календарске године у оправданим случајевима.

(5) Уз захтјев за коришћење плаћеног одсуства по свим основима потребно је приложити одговарајући доказ о постојању случаја за који се тражи плаћено одсуство.

(6) Чланом уже породице у смислу овог члана сматрају се: брачни и ванбрачни супружници, њихова дјеца (брачна, ванбрачна и усвојена), пасторчад, дјеца узета под стара-

тељство и друга дјеча без родитеља узета на издржавање, мајка, отац, очух и маћеха, а чланом шире породице: дјед, бака, брат, сестра и чланови уже породице брачног друга.

(7) Ако чланови шире породице живе у заједничком домаћинству са радником, приликом смрти члана шире породице радник има право на плаћено одсуство из става 1. тачка 2. овог члана.

Неплаћено одсуство

Члан 20.

(1) Раднику се може одобрити неплаћено одсуство ради:

- 1) обављања неодољних личних и породичних послова које је радник дужан образложити у свом захтјеву,
- 2) посјете члану уже породице који живи у иностранству,
- 3) стручног усавршавања у иностранству ако усавршавања није на захтјев и за потребе Министарства,
- 4) њега тешко обољелог члана уже породице и
- 5) у другим оправданим случајевима.

(2) Неплаћено одсуство из става 1. овог члана може трајати до три мјесеца, осим у случајевима стручног и научног усавршавања у иностранству, које може да траје до једне године.

(3) Трошкове пензијског и здравственог осигурања сноси корисник неплаћеног одсуства.

(4) За вријеме неплаћеног одсуства права и обавезе радника по основу рада мирују.

IV - ОПШТА ЗАШТИТА РАДНИКА

Дужност Министарства

Члан 21.

(1) Министарство је дужно обезбиједити услове рада и све потребне мјере личне и колективне заштите на раду којим се штити физичко и психичко здравље и лична и колективна безбједност радника у складу са Законом о раду, Законом о заштити на раду и другим прописима из области заштите на раду.

(2) Начин и поступак остваривања заштите на раду полицијских службеника Министарство ће ближе уредити доношењем прописа о минимуму неопходне опреме коју сваки радник мора посједовати.

(3) Трошкове мјера заштите на раду сноси Министарство.

(4) Министарство је обавезно да све раднике осигура од посљедица повреде на раду или у вези са радом (професионална обољења) код осигуравајућег друштва (колективно осигурање).

Права радника

Члан 22.

(1) Радник има право одбити да ради ако нису обезбијеђена прописана средства и мјере заштите на раду због којих му је непосредно угрожен живот.

(2) Ако Министарство на упозорење радника не предузме мјере заштите, радник може затражити заштиту својих права и о томе обавијестити Синдикат и инспекцију рада.

Права Синдиката

Члан 23.

(1) На захтјев радника, предсједник Синдиката, изабрани повјереник синдикалне подружнице и синдикалне организације и представник Синдиката овлашћен од стране надлежног органа или синдикалне организације има право да се упозна са мјерама заштите на раду и условима рада на радном мјесту и да захтијева предузимање прописаних мјера заштите на раду.

(2) Министарство писаним путем обавјештава Синдикат о предузетим мјерама из става 1. овог члана.

Редовни и периодични систематски прегледи запослених

Члан 24.

(1) Министарство је обавезно обезбиједити редовне и периодичне систематске прегледе запослених у складу са законом и подзаконским прописима.

(2) Министарство ће актом о процјени ризика утврдити сва радна мјеста са посебним условима рада и зависно од тога обезбиједити неопходна заштитна средства и опрему.

(3) Министарство ће пратити мјере утврђене актом из става 2. овог члана.

Посебна заштита жена и материнства

Члан 25.

(1) У случају када за вријеме трудноће, по оцјени љекара, ношење униформе штети здрављу жене - полицијског службеника, односно дјетета или трудница не може носити униформу из других разлога (нема одговарајућих униформи и слично), руководиоца организационе јединице дужан јој је обезбиједити могућност рада на пословима унутар организационе јединице који не захтијевају ношење униформе, а у складу са њеним стручним и радним способностима.

(2) За вријеме док се не обезбиједи распоред на рад у смислу става 1. овог члана полицијском службенику - трудници припада право на накнаду плате у висини од 100% од плате коју би остварила на свом радном мјесту.

(3) С циљем потпуније и квалитетније здравствене заштите жена радница, Министарство ће једном годишње омогућити љекарски преглед ради превенције и благовременог откривања болести специфичних за жене.

V - ПЛАТЕ И НАКНАДЕ

Основна плата

Члан 26.

За обављени рад раднику припадају плата и накнаде у складу са Законом о платама запослених у Министарству унутрашњих послова Републике Српске и овим колективним уговором.

Плата приправника

Члан 27.

Приправник има право на плату у висини од 80% основне плате.

Начин исплате плате

Члан 28.

(1) Плата се исплаћује једанпут мјесечно и од једне до друге исплате плате не може проћи више од 30 дана.

(2) Министарство је дужно сваком раднику уручити обрачунски лист плате и накнаде, а ако Министарство на дан доспјелости не исплати плату и накнаде плате, дужно је до краја мјесеца у ком је доспјела исплата плата или накнада плата уручити раднику обрачунски лист плате и накнаде коју је било дужно исплатити.

(3) Обрачун плате има снагу извршне исправе.

Утврђивање цијене рада

Члан 29.

(1) Цијену рада као израз вриједности за најједноставнији рад и основ за обрачун плата у области унутрашњих послова утврђују заједнички учесници овог колективног уговора, с тим да она не може бити нижа од цијене рада договорене са Владом Републике Српске за буџетске кориснике Републике Српске.

(2) Приликом утврђивања цијене рада учесници ће имати у виду кретање плата, раст производње и животног стандарда у Републици Српској, а утврдиће је у посљедњем кварталу текуће за наредну буџетску годину.

Увећање основне плате

Члан 30.

- (1) Основна плата радника увећава се:
- 1) по основу рада ноћу за 35%,
 - 2) по основу рада у дане државног празника за 50%.
- (2) Различити основи увећања плате из овог члана међусобно се не искључују.

Евидентирање рада

Члан 31.

Министарство и руководиоци организационих јединица осигураће тачно евидентирање рада по свим основима, убрајајући и основе из члана 30. овог колективног уговора.

Право на увећање плате

Члан 32.

- (1) За вријеме прековременог рада радник има право на увећање плате.
- (2) Ако не постоје услови за исплату накнаде за прековремени рад, прековремени рад се тромјесечно прерачунава у слободне дане и сате, које су радници дужни да искористе најкасније у року од шест мјесеци.

Једнократне новчане награде

Члан 33.

(1) На основу ванредних и објективно оцијењених резултата рада припадника Министарства, на приједлог руководиоца организационе јединице, министар ће раднику додијелити једнократну новчану награду у висини од 50%, 70% и 100% плате радника остварене у претходном мјесецу прије додјеливања награде.

(2) Новчана награда за изузетне радне резултате може се исплатити истом раднику само једном годишње за један мјесец.

(3) Одлука из става 1. овог члана биће објављена на огласној табли организационе јединице награђеног радника.

Накнада плате

Члан 34.

Министарство је дужно раднику исплатити накнаду нето плате у висини од 100%, осим законом утврђених случајева, и у случајевима:

- 1) коришћења годишњег одмора,
- 2) државног празника и одсуствовања са посла у дане празника, регулисаних законом у тој области,
- 3) привремене неспособности за рад ако је неспособност проузрокована повредом на раду или професионалном болешћу и
- 4) прекида рада до ког је дошло наредбом органа или овлашћеног лица због небезбјеђења заштите на раду, услед чега би даље обављање рада проузроковало непосредну опасност по живот и здравље радника или других лица.

Друга примања по основу рада

Члан 35.

Министарство радницима исплаћује:

- 1) дневницу за службено путовање у Републици Српској и Федерацији БиХ и у иностранству - у висини коју одреди Влада Републике Српске посебним актом,
- 2) накнаду трошкова превоза код доласка на посао и повратка са посла за раднике којима је мјесто становања удаљено од мјеста рада преко четири километра - у висини пуне цијене мјесечне превозне карте у јавном саобраћају, што ће се ближе уредити актом који доноси министар уз претходно прибављено мишљење Синдиката,
- 3) отпремнину приликом одласка радника у пензију - у износу три плате радника остварених у посљедњем мјесецу прије одласка у пензију,

4) накнаду за 30 година радног стажа у области унутрашњих послова - у висини три просјечне плате у Министарству,

5) накнаду трошкова за коришћење властитог аутомобила при обављању службеног посла по налогу Министарства - у висини од 20% цијене горива по једном литру за сваки пређени километар,

6) накнаду путних и других оправданих трошкова у случају прекида годишњег одмора због потребе службе - у висини целокупног износа,

7) радник који је по основу преостале радне способности (инвалид рада или РВИ) стекао право на распоређивање на друго радно мјесто остварује накнаду плате због мање плате на другом радном мјесту (накнада због мање плате).

Накнаде у случају привременог распореда

Члан 36.

Радници Министарства који по потреби службе буду привремено распоређени у мјесто удаљено више од 60 километара од сједишта организационе јединице имају право на:

1) накнаду за трошкове превоза од мјеста пребивалишта до мјеста боравка највише два пута мјесечно у висини стварних трошкова превоза аутобусом или возом према приложеној возној карти коју је радник користио и

2) смјештај или накнаду за смјештај у висини 10% цијене рада дневно.

Новчана помоћ

Члан 37.

(1) Раднику или његовој породици исплаћује се новчана помоћ у случају:

1) смрти радника - у висини три просјечне плате у Министарству исплаћене за протекли мјесец и средства из Уговора о колективном осигурању,

2) смрти члана уже породице (брачни друг, дјеца, усвојена дјеца, пасторчад) - у висини двије просјечне плате у Министарству исплаћене за протекли мјесец,

3) смрти родитеља - у висини једне просјечне плате у Министарству исплаћене за протекли мјесец,

4) изградње надгробног споменика раднику Министарства који је изгубио живот приликом обављања службене дужности - у висини три просјечне плате у Министарству исплаћене за протекли мјесец,

5) тешке инвалидности радника, дуготрајне болести и повреде на раду - у висини двије просјечне плате у Министарству исплаћене за протекли мјесец и

6) рођења дјетета - у висини једне просјечне плате у Министарству исплаћене за протекли мјесец.

(2) Ако су радници у родбинском сродству, брачној или ванбрачној заједници, новчану помоћ из става 1. т. 3. и 6. остварује само један радник.

(3) Приликом смрти радника Министарство сноси и трошкове набавке посмртне опреме, што уређује посебном одлуком.

(4) На приједлог и уз образложење руководиоца организационе јединице, синдикалне подружнице или организације, министар може одобрити и додатну помоћ до три просјечне плате исплаћене у Министарству за протекли мјесец у посебно оправданим случајевима из става 1. т. 1. и 2. овог члана и у другим оправданим случајевима (дуготрајна и тешка болест члана уже породице, елементарна непогода и ексхумација погинулог припадника Министарства).

Обавезе Министарства у случају неизмиривања потраживања радника

Члан 38.

Ако из било којих разлога не исплати потраживања радника из овог уговора, Министарство је обавезно да потраживања води у својим пословним књигама као обавезу и

исплати радника у наредној буџетској години по обезбјеђењу средстава.

Заштита плате и накнада

Члан 39.

(1) Министарство не може, без пристанка радника или без правоснажне одлуке надлежног суда, односно дисциплинског органа, своје или туђе потраживање према раднику наплатити обустављањем од плате или накнада плате.

(2) На основу правоснажне одлуке надлежног суда, Министарство може од плате, односно од накнаде плате радника обуставити новчани износ у складу са Законом о извршном поступку.

VI - ДИСЦИПЛИНСКА И МАТЕРИЈАЛНА ОДГОВОРНОСТ РАДНИКА

Повреда радних обавеза и дужности радника

Члан 40.

(1) Повреду радних обавеза и дужности радник чини неизвршавањем или немарним, неблаговременим и несавјесним извршавањем радне обавезе.

(2) Повреду радне обавезе и дужности радник може извршити чињењем или нечињењем.

(3) За повреду радне обавезе и дужности радник одговара у поступку за утврђивање одговорности. Одговорност за повреду радне обавезе и дужности не искључује кривичну, прекршајну и материјалну одговорност.

Вођење дисциплинског поступка

Члан 41.

(1) Повреде радних обавеза и дужности и начин и организација вођења дисциплинског поступка уређују се Законом о полицији и унутрашњим пословима, Законом о државним службеницима и подзаконским прописима.

(2) У поступку доношења подзаконских аката који уређују област дисциплинске и материјалне одговорности запослених у Министарству прибавља се мишљење Синдиката.

Мишљење Синдикалне организације

Члан 42.

У току дисциплинског поступка орган за вођење дисциплинског поступка обавезно ће затражити и размотрити мишљење синдикалне организације којој радник припада.

Заступање радника

Члан 43.

(1) У току дисциплинског поступка радника који је члан Синдиката, ако он то захтијева, заступа Синдикат.

(2) Орган за вођење дисциплинског поступка дужан је обавијестити представника Синдиката организационе јединице којој радник припада о заказаној расправи.

Накнада материјалне штете

Члан 44.

(1) Министарство ће радника ослободити обавезе накнаде штете причињене над материјалним добрима у власништву Министарства ако је штета причињена приликом извршења службене радње и није настала грубом непажњом радника.

(2) Министарство је обавезно надокнадити и материјалну штету причињену раднику ако је штета настала као посљедица извршења службених радњи и ако се не може намирити другим путем.

VII - РАСПОРЕД РАДНИКА

Распоред радника ван сједишта организационе јединице

Члан 45.

(1) Распоред полицијских службеника и распоред и премјештај државних службеника и намјештеника врши се у складу са законом и подзаконским актима.

(2) Распоредом полицијског службеника у другу организациону јединицу из става 1. овог члана сматра се распоред на удаљеност од 60 или више километара и не може се примијенити на радницу која је трудна или која има дијете до три године старости, самохраног родитеља који има дијете до три године старости или дијете са посебним потребама, радника - РВИ до IV категорије, радника са преосталом радном способношћу, те на радника чије би упућивање било штетно по његово здравље.

(3) Упућивање у иностранство може се извршити само уз сагласност радника.

Распоред на послове за које су прописани нижи чин или степен и врста стручне спреме

Члан 46.

(1) Министарство може распоредити радника на радно мјесто за које је прописан нижи чин или степен и врста стручне спреме и без његове сагласности у сљедећим изузетним случајевима:

1) због потребе службе када је потребно обавити послове и задатке у ограниченом временском периоду,

2) због изненадног повећања посла и

3) због замјене одсутног радника.

(2) Распоред из става 1. овог члана траје у складу са законом.

(3) Радник за вријеме обављања послова из става 1. овог члана има право задржати плату свог радног мјеста.

Престанак потребе за радом радника

Члан 47.

Ако на основу одлуке надлежног органа, а због смањења обима посла и промјене у организацији рада, престане потреба за радом радника:

1) министар ће Синдикату благовремено пружити одговарајуће информације, укључујући разлоге који су до тога довели, број и категорију радника за чијим је радом престала потреба и рок у коме ће се извршити раскид радног односа,

2) у најкраћем могућем року министар ће Синдикату обезбиједити могућност консултација о мјерама које треба предузети да би се ублажиле посљедице прекида радног односа, а које су у складу са Законом о раду и овим колективним уговором,

3) заједно са Синдикатом, министар ће донијети програм збрињавања радника за чијим је радом престала потреба, чији саставни дио морају бити и критеријуми за утврђивање вишка радника, у којима ће се посебно водити рачуна о социјалном статусу радника,

4) раднику који и након реализације програма збрињавања остане без посла припада отпремнина, коју је обавезно исплатити Министарство и чију висину утврђују заједнички Синдикат и Министарство.

Отказни рок

Члан 48.

У случају престанка радног односа отказом уговора о раду од стране Министарства, отказни рок зависи од дужине радног стажа радника и утврђује се за радни стаж:

1) до 10 година - 30 дана,

2) од 10 до 20 година - 45 дана,

3) преко 20 година - 60 дана.

VIII - ЗАШТИТА ПРАВА РАДНИКА

Право на правну помоћ

Члан 49.

(1) Ако је против радника покренут кривични, прекршајни или парнични поступак због употребе силе или других радњи у току извршења службених радњи, Министарство ће раднику осигурати правну помоћ и сносити тро-

шкове поступка, осим ако је радник дјеловао изван оквира овлашћења или ако их је злоупотребио.

(2) Правна помоћ ће се, такође, осигурати раднику као оштећеном у поступку за надокнаду штете, односно његовој породици ако је штета нанесена у вршењу или у вези са вршењем службене радње.

(3) Под условима из ст. 1. и 2. овог члана Министарство ће осигурати раднику правну помоћ и након престанка радног односа, изузев у случају да он има право на њу по неком другом основу.

Подношење појединачног захтјева радника

Члан 50.

(1) Ако сматра да му је од стране Министарства повријеђено право из радног односа, радник може поднијети писани захтјев одговорним лицима, министру и директору полиције (у даљем тексту: одговорна лица) да му обезбиједи остваривање тог права у року од 30 дана од дана сазнања за повреду права, а најдаље у року од три мјесеца од дана учињене повреде права.

(2) Министарство је дужно да одлучи о захтјеву радника у року од 30 дана од дана достављања захтјева, а ако у том року не одлучи, сматраће се да је захтјев прихваћен.

Подношење колективног захтјева радника

Члан 51.

Радници могу подносити колективне захтјеве одговорним лицима ради разматрања и одлучивања о питањима од заједничког интереса за више радника и подносити приговоре против појединачних рјешења којим је одлучено о њиховим појединачним правима, обавезама и одговорностима на раду и у вези са радом.

Поступак по захтјеву радника

Члан 52.

(1) О колективним захтјевима одлучују одговорна лица, а ако се колективном захтјеву не може удовољити, подносиоцима захтјева даје се образложење.

(2) Приликом одлучивања о колективном захтјеву одговорна лица могу омогућити представницима радника да и усмено образложе свој захтјев.

(3) Поводом колективних захтјева одговорна лица дужна су затражити и размотрити мишљење Синдиката.

Право на жалбу

Члан 53.

(1) Жалбу против одлуке о појединачном праву, обавези или одговорности радник подноси одговорним лицима и надлежном органу.

(2) Против рјешења одговорних лица и надлежних органа којим је одлучено о жалби радник може покренути поступак пред надлежним судом у складу са законом и овим колективним уговором.

Иницијатива за утврђивање одговорности одговорног лица

Члан 54.

Републички одбор Синдиката, Регионално повјереништво и синдикалне подружнице могу покренути иницијативу за утврђивање одговорности одговорног лица које не изврши своју законску обавезу.

1. Арбитражни поступак

Састав арбитражне комисије

Члан 55.

(1) У случају повреде права радника, прије тражења заштите код надлежног суда, радник и Министарство радни спор могу ријешити споразумом или поступком арбитраже.

(2) Арбитражна комисија састоји се од три члана, од којих једног одређује министар, једног Синдикат, а трећег одређују споразумно.

(3) Чланови арбитражне комисије морају бити лица која имају потребна стручна звања за рјешавање спорног случаја.

Овлашћења арбитражне комисије

Члан 56.

(1) Арбитражна комисија има овлашћење да испита све разлоге који су претходили евентуалној повреди права радника и друге околности везане за случај и да о томе донесе одлуку.

(2) Арбитражна комисија у оквиру предметног спора одлучује у складу са важећим законом и овим колективним уговором.

(3) Ако је потребно, арбитражна комисија може одредити и вјештачење с циљем доношења законите и праведне одлуке.

Одлука арбитражне комисије

Члан 57.

(1) Арбитражна комисија доноси одлуке већином гласова.

(2) Одлука арбитражне комисије мора бити образложена у писаној форми.

(3) Одлука арбитражне комисије је коначна и против ње није допуштена жалба.

IX - ИНФОРМИСАЊЕ РАДНИКА

Дужност Министарства у погледу информисања радника

Члан 58.

(1) Министарство је дужно информисати раднике о правима, дужностима и одговорностима, а посебно из прописа о раду и Колективног уговора, о платама, условима рада, начину заштите права радника.

(2) Министарство ће раднике обавјештавати о свим активностима везаним за утврђивање престанка потребе за радом радника и са могућностима за рјешавање радноправног статуса.

Право Синдиката у погледу информисања радника

Члан 59.

Синдикат има право да од Министарства захтијева податке којима располаже Министарство с циљем заштите и остваривања појединачних и колективних права радника и друге информације значајне за остваривање права радника.

X - ОСТВАРИВАЊЕ ПРАВА НА ШТРАЈК

Члан 60.

Министарство и Синдикат дужни су предузети све мјере с циљем отклањања узрока који доводе до штрајка, а ако и поред предузетих радњи дође до штрајка, радници Министарства право на штрајк остварују у складу са Законом о полицији и унутрашњим пословима, Законом о штрајку и другим прописима.

XI - УСЛОВИ ЗА РАД СИНДИКАТА

Област дјеловања Синдиката

Члан 61.

Министарство је обавезно Синдикату омогућити дјеловање у складу са његовом улогом и задацима, Статутом, Програмом и међународним конвенцијама о раду, и то:

1) да покреће иницијативу, подноси захтјеве и приједлоге и да заузима ставове од значаја за материјални, економски и социјални положај радника,

2) да мишљења и приједлоге Синдиката размотри прије доношења одлуке од значаја за материјални, економски и социјални положај радника и да се у односу на њих определили и

3) да Синдикату уручује позиве за састанке на којим се одлучује о правима радника.

Обавезе Министарства према Синдикату

Члан 62.

Министарство на свим нивоима организовања обезбјеђује Синдикату следеће услове за његово дјеловање:

1) коришћење одговарајућих просторија и потребне административно-техничке услуге,

2) накнаду плате у висини од 20% регионалном повјеренику и члану Републичког одбора Синдиката из синдикалних организација које имају преко 700 чланова и у висини од 15% из синдикалних организација које имају мање од 700 чланова од просјечно исплаћене плате у Министарству за претходни мјесец и

3) накнаду плате у висини од 5% повјеренику синдикалне подружнице од просјечно исплаћене плате у Министарству за претходни мјесец.

Плате функционера Синдиката

Члан 63.

(1) Министарство обезбјеђује средства за плате и друга примања за следеће функционере који ће професионално обављати следеће послове за Синдикат, а у висини плате радног мјеста са ког су изабрани:

1) предсједник Синдиката - један функционер и

2) секретар Синдиката - један функционер.

(2) Средства за плате и друга примања обезбјеђује Министарство у складу са Законом о платама запослених у Министарству унутрашњих послова Републике Српске, овим колективним уговором и одлукама надлежних органа Синдиката.

(3) У вријеме обављања функције предсједник и секретар остварују сва права из радног односа у Министарству.

(4) Након истека мандата и престанка професионалног ангажовања Министарство обезбјеђује повратак функционера на иста радна мјеста или радна мјеста која одговарају њиховој стручној спреми у Министарству у складу са општим актима.

Синдикални повјереник

Члан 64.

(1) Синдикалног повјереника због његове синдикалне активности, ако делује у складу са важећим законима, колективним уговорима и општим актима, није могуће без сагласности надлежног органа Синдиката распоредити на друго радно мјесто нити упутити на рад ван сједишта организационе јединице.

(2) Због синдикалног дјеловања Министарство не може синдикалном повјеренику, без сагласности надлежног органа синдиката ком он припада, смањити плату нити покренути против њега поступак за утврђивање дисциплинске или материјалне одговорности, нити га на други начин довести у неугодан или подређен положај или ускратити коришћење права из радног односа.

(3) Право из става 2. овог члана траје за вријеме обављања функције.

(4) Синдикални представници у смислу овог члана јесу и функционери синдиката на вишим нивоима који своју функцију обављају волонтерски, а запослени су у Министарству.

Права представника Синдиката

Члан 65.

(1) Представницима Синдиката мора се омогућити одсуствовање са посла ради присуствовања синдикалним састанцима, конференцијама, сједницама и конгресима и ради оспособљавања на курсевима и семинарима.

(2) Представницима Синдиката обезбјеђује се приступ радним мјестима у Министарству кад је то потребно за обављање њихове функције.

(3) У случају потребе прикупљања средстава солидарности, представници радника које Синдикат за то овласти имају право да ову активност обављају у одговарајућим просторијама Министарства.

(4) Представницима Синдиката дозвољено је да истичу обавјештења Синдиката у просторијама Министарства на мјестима која су предвиђена за ту намену.

(5) Министарство је дужно омогућити да се средства која радници зараде издвајају на име синдикалне чланарине.

(6) Представницима Синдиката дозвољава се да користе два часа седмично за синдикалне активности и најмање два часа мјесечно у току радног времена за састанке синдикалних подружница и организација у Министарству.

(7) Представници Синдиката могу да радницима достављају информације, билтене, публикације, летке и друга документа Синдиката.

(8) Активности Синдиката врше се тако да не иду на штету редовног функционисања послодавца и радне дисциплине.

(9) Руководилац организационе јединице дужан је обезбједити слободан приступ спољним синдикалним представницима у организацију Синдиката организовану код њега, с тим да му те активности и посјете буду раније најављене.

Синдикална чланарина

Члан 66.

Министарство је дужно обезбједити обрачун и уплату синдикалне чланарине обуставом износа чланарине из плата радника - чланова Синдиката приликом сваке исплате плате.

Просторије за рад Синдиката

Члан 67.

Министарство унутрашњих послова обезбједиће просторије за рад Синдиката под условом да он није обезбјеђен на други начин.

XII - МЕЂУСОБНИ ОДНОСИ У РЈЕШАВАЊУ СПОРОВА УЧЕСНИКА УГОВОРА

Сарадња учесника Уговора

Члан 68.

Учесници овог колективног уговора дужни су међусобно сарађивати.

Информисање Синдиката

Члан 69.

Синдикат има право од Министарства захтијевати информисање о економском и социјалном положају радника.

Смјернице Синдиката

Члан 70.

Синдикат има право да упозори руководиоце организационих јединица унутар Министарства на евентуалне грешке и недостатке у њиховом поступању које се односе на права радника и да покрене одговарајуће поступке у вези с тим.

Рјешавање спорова

Члан 71.

Рјешавање могућих неспоразума и спорова учесници овог колективног уговора врше мирним путем, договарањем и усаглашавањем, путем посредника, арбитраже и суда и других метода дјеловања у складу са законом.

1. Посебне одредбе

Комисија

Члан 72.

(1) За тумачење и праћење примјене Колективног уговора и рјешавање спорних питања која настану у спровођењу Колективног уговора учесници Колективног угово-

ра образују заједничку комисију од три члана, у коју сваки од учесника именује по једног представника, а трећег представника одређују учесници споразумно.

(2) Комисија доноси закључке споразумно.

(3) Закључци комисије обавезујући су за све учеснике овог колективног уговора на свим нивоима.

Пословник о раду комисије

Члан 73.

Комисија доноси пословник о свом раду.

Обезбјеђење права радника

Члан 74.

Учесници Колективног уговора обезбједиће остваривање права радника прописаних овим колективним уговором.

Исправа представника Синдиката

Члан 75.

Представник Синдиката приликом заступања радника пред надлежним органима и институцијама свој легитимитет доказује посебном исправом, коју издаје надлежни орган Синдиката.

XIII - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Важење Уговора

Члан 76.

(1) Овај колективни уговор закључује се на период од три године и сматра се закљученим када га у истовјетном тексту потпишу уговорне стране.

(2) Учесници у закључивању овог колективног уговора могу споразумно промијенити одредбе овог колективног уговора.

(3) Поступак за измјену и допуно овог колективног уговора може покренути свака уговорна страна.

(4) Измјене и допуне Колективног уговора врше се на начин и по поступку по ком је и закључен.

Ближе уређивање појединих права

Члан 77.

Министарство може својим актом ближе уређивати поједина права, обавезе и одговорности радника и начин њиховог остваривања, при чему се не може одредити мањи обим права радника од оног који је утврђен овим колективним уговором.

Усклађеност Уговора са законом

Члан 78.

Права, обавезе и одговорности радника унутрашњих послова који су утврђени овим колективним уговором не могу бити у супротности са законима из члана 1. овог колективног уговора.

Примјена закона

Члан 79.

У случају несагласности појединих одредаба овог колективног уговора са законима из члана 1. овог колективног уговора примјениваће се одредбе закона.

Примјена одлука Министарства

Члан 80.

Одлуке Министарства које су у супротности са одредбама овог колективног уговора не могу се примјенивати.

Престанак важења Уговора

Члан 81.

Ступањем на снагу овог колективног уговора престаје примјена Посебног колективног уговора за запослене у

области унутрашњих послова Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске", број 66/16).

Ступање на снагу Уговора

Члан 82.

Овај колективни уговор ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Српске".

Број: С/М-020-140/19
19. августа 2019. године
Бањалука

Број: 01-245/19
19. августа 2019. године
Бањалука

Министарство
унутрашњих послова,
министар,
Мр Драган Лукач, с.р.

Синдикат радника
унутрашњих послова,
предсједница,
Аница Јондић, с.р.

Уставни суд Босне и Херцеговине

Уставни суд Босне и Херцеговине у пленарном сазиву, у предмету број У 22/18, рјешавајући захтјев Општинског суда у Тузли (судија Фахира Алић), на основу члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине, члана 57 став (2) тачка б), члана 59 ст. (1) и (2) и члана 61 ст. (2), (3) и (4) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине - пречишћени текст ("Службени гласник Босне и Херцеговине", број 94/14), у саставу

- Златко М. Кнежевић, предсједник,
- Маго Тадић, потпредсједник,
- Мирсад Ђеман, потпредсједник,
- Маргарита Цаца Николовска, потпредсједница,
- Tudor Pantiru, судија,
- Валерија Галић, судија,
- Миодраг Симовић, судија,
- Сеада Палаврић, судија,
- Giovanni Grasso, судија,

на сједници одржаној 5. јула 2019. године, д о н и о ј е

ОДЛУКУ

О ДОПУСТИВОСТИ МЕРИТУМУ

Одлучујући о захтјеву Општинског суда у Тузли (судија Фахира Алић) за оцјену компатибилности члана 52 Закона о високом образовању Тузланског кантона ("Службене новине Тузланског кантона", број 7/16) и члана 6 Закона о измјенама и допунама Закона о високом образовању Тузланског кантона ("Службене новине Тузланског кантона", број 10/16), утврђује се да члан 52 Закона о високом образовању Тузланског кантона ("Службене новине Тузланског кантона", број 7/16) није у складу са чланом 18 Оквирног закона о високом образовању у Босни и Херцеговини ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 59/07 и 59/09) и да члан 6 Закона о измјенама и допунама Закона о високом образовању Тузланског кантона ("Службене новине Тузланског кантона", број 10/16) није у складу са чл. 1 и 2 Оквирног закона о високом образовању у Босни и Херцеговини ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 59/07 и 59/09).

Налаже се Скупштини Тузланског кантона да, у складу са чланом 61 став (4) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, најкасније у року од шест мјесеци од објављивања ове одлуке у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине" усагласи члан 52 Закона о високом образовању Тузланског кантона ("Службене новине Тузланског кантона", број 7/16) са чланом 18 Оквирног закона о високом образовању у Босни и Херцеговини ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 59/07 и 59/09) и члан 6 Закона о измјенама и допунама Закона о високом образовању Тузланског кантона ("Службене новине Тузланског кантона", број 10/16) са чл. 1 и 2 Оквирног закона о високом образовању у Босни и Херцеговини ("Службени гласник Босне и Херцеговине", бр. 59/07 и 59/09).

Налаже се Скупштини Тузланског кантона да, у складу са чланом 72 став (5) Правила Уставног суда Босне и Херцеговине, у року из претходног става обавијести Уставни суд Босне и Херцеговине о мјерама предузетим с циљем извршења ове одлуке.

Одлуку објавити у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине", "Службеном гласнику Републике Српске" и у "Службеном гласнику Дистрикта Брчко Босне и Херцеговине".

Образложење

I - Увод

1. Општински суд у Тузли (судија Фахира Алић) (у даљем тексту: подносилац захтјева) поднио је 22. октобра 2018. године Уставном суду Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Уставни суд) захтјев за оцјену усаглашености Закона о високом образовању Тузланског кантона ("Службене новине ТК", бр. 7/16 и 10/16, у даљем тексту: ЗВОТК) са "Уставом Босне и Херцеговине и Оквирним законом о високом образовању у БиХ".

II - Поступак пред Уставним судом

2. На основу члана 23 Правила Уставног суда, од Скупштине Тузланског кантона (у даљем тексту: Скупштина ТК) затражено је 18. јануара 2019. године да достави одговор на захтјев.

3. Скупштина ТК је одговор доставила 14. фебруара 2019. године.

III - Захтјев

а) Наводи из захтјева

4. Подносилац захтјева је истакао да тужитељица, поводом чије тужбе је покренут поступак пред Општинским судом у Тузли, тврди да је ЗВОТК у супротности са чланом II/4 Устава Босне и Херцеговине, чл. 1 и 2 Протокола број 12 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: Европска конвенција), чланом 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима и чланом 7 Међународног пакта о економским, социјалним и културним правима.

5. Подносилац захтјева је даље навео да је тужитељица као спорне означила члан 6 Закона о измјенама и допунама ЗВОТК ("Службене новине ТК", број 10/16) који се односи на мандат привремених органа Универзитета у Тузли и члан 52 ЗВОТК ("Службене новине ТК", број 7/16) који се односи на избор, именовање и одговорност ректора јавног универзитета и директора високе школе као јавне високошколске установе.

6. Даље је истакнуто да је тужитељица навела да је оспореним чланом 6 успостављен мандат привремених органа Универзитета, то јесте успостављен је нови механизам органа управљања који није познат у било којем од десет кантоналних закона о високом образовању, нити у Оквирном закону о високом образовању у БиХ (у даљем тексту: Оквирни закон). Као резултат доношења наведеног члана је чињеница да је дошло до промјене у структури руководећег кадра Универзитета у Тузли. Тако је смијењено 10 од 13 декана факултета, као и чланови Сената, а који су добили мандате за обављање функција на начин и у поступку прописаном Статутом Универзитета, Законом о Универзитету у Тузли, као и ЗВОТК. У вези с избором ректора, истакнуто је да је у оспореном члану 52 ЗВОТК прекршена одредба члана 18 Оквирног закона (који се односи на избор и именовање ректора универзитета, односно директора јавне високе школе), те нарушена аутономија јавног универзитета јер се у процедуру именовања укључује Управни одбор као де факто главна карика у цијелој процедури избора ректора, па и проректора, иако је чланом 18 Оквирног закона прописано да ректора јавног универзитета бира сенат на основу јавног конкурса, без додатних условљавања било које институције или органа. Тужитељица је истакла да су одредбе чл. 16, 18 и 22 Оквирног закона нарочито грубо нарушене оспореним чланом 6 јер према тој одредби ни ректор, нити проректори, декани, ни продекани, па чак ни чланови сената нису представници изабрани од академске заједнице коју представљају, већ су то лица која су у ланцу именовања именовали "привремени органи управљања". На тај начин уведена је, како је истакнуто у захтјеву, строга контрола од стране Владе ТК свих избора и именовања руководећег кадра на Универзитету (ректор, проректори, декани, продекани) јер нове прописане процедуре избора и именовања укључују обавезну сагласност управног одбора без које не може бити именован нико од руководећег кадра, без обзира на то што га је у регуларној процедури претходно изабрао одговарајући орган Универзитета (Сенат) или Факултета (Научно-наставно вијеће). У случају да кандидат за декана којег је изабрало научно-наставно вијеће (ННВ) не добије сагласност, у поновљеној процедури њега именује ректор са листе пријављених кандидата. Иста аналогија је и код избора ректора којег, у случају да не добије сагласност, именује Влада. Све наведено, како тврди тужитељица, директно имплицира на дискриминацију појединца у процесу бирања, и то по политичком или неком другом основу. Истакнуто је да је "примјена спорних одредаба Закона у пракси довела до тога да су сви угледни професори, чланови сената, као и декани факултета изложени произвољном и незаконитом нападу на част и углед с обзиром на то да су "преко ноћи" смијењени у незаконитој и неуставној процедури остављајући према јавности утисак да се ради о неспособним и нечасним обнашатељима функција". Поред тога, њихово право на рад, као и њихова част и углед који уживају у академској и друштвеној заједници дошли су под директан удар владајућих политичких структура. Због наведеног, како је даље истакнуто, јасно је да су оспореним одредбама "доведени у неравноправан положај и дискриминирани у односу

на обнашатеље ових функција на свим осталим јавним универзитетима у Босни и Херцеговини". Тужитељица је такође навела да ни Оквирни закон, нити иједан од кантоналних закона о високом образовању не дозвољавају мијешање у аутономан избор руководећих и управних органа и не познају механизме привремених органа управљања који су уведени спорним измјенама и допунама Закона. Поред тога, наведено је да је доведена у питање аутономија академских слобода у погледу рјешавања академских питања (научно-наставна и научноистраживачка дјелатност, избори у научно-наставна и сарадничка звања, публикације и сл.), па су сви чланови академске заједнице у Тузланском кантону дискриминисани у односу на чланове академске заједнице у БиХ. Надаље је наведено да оспорени члан 6 није ни на који начин инкорпориран у постојећи закон, односно није речено умјесто којег постојећег члана ЗВОТК је предвиђено мијењање односно новелирање Закона.

7. Сумирајући наводе тужитељице, подносилац захтјева је истакао да се суштина навода о неуставности своди на тврдњу да ЗВОТК није у складу с одредбама Оквирног закона којим је у члану 63 став 1 прописано да ће се закони РС и кантонални закони из области високог образовања ускладити с Оквирним законом. Подносилац захтјева је закључио да је тужитељица оспорила члан 6 Закона о измјенама и допунама ЗВОТК - мандат привремених органа Универзитета и члан 52 ЗВОТК који није у складу са чланом 18 Оквирног закона (који се односи на избор и именовање ректора универзитета, односно директора јавне високе школе, те надлежност и састав сената). Такође је навео да су Законом о измјенама и допунама ЗВОТК прекршени члан 16 Оквирног закона (који се односи на надлежност и састав сената високошколске установе), као и члан 22 Оквирног закона (који се односи на аутономију универзитета), али и члан 11 (који се односи на академске слободу).

8. Како одлука подносиоца захтјева у конкретној правној ствари зависи од примјене закона чије се оцјењивање уставности тражи, предложено је да Уставни суд БиХ спроведе поступак оцјене усаглашености са Уставом и законима БиХ, те након спроведеног поступка утврди да ли су ЗВОТК и његове измјене и допуне у сагласности са Уставом БиХ и Оквирним законом о високом образовању БиХ.

б) Чињенице предмета поводом којег је поднесен захтјев

9. Тужитељица је подносиоцу захтјева (Општинском суду у Тузли) 24. јула 2017. године поднијела тужбу ради утврђивања ништавости одлуке о престанку мандата декана Технолошког факултета Универзитета у Тузли, затражила исплату разлике плата и накнаде нематеријалне штете због повреде угледа и части. У чињеничном опису тужбе и током поступка тужитељица је навела да је изабрана за декана Технолошког факултета Универзитета у Тузли на период од четири године, почев од 8. јула 2014. године са истеком мандата 6. јула 2018. године. Одлуком в. д. ректора од 14. септембра 2016. године утврђено је да тужитељица 14. септембра 2016. године престаје мандат на дужности декана факултета у смислу одредбе члана 6 став 4 Закона о измјенама и допунама ЗВОТК јер је вршила дужности ректора Универзитета у Тузли именован ванредног професора за вршиоца дужности декана Технолошког факултета у Тузли, почев од 15. септембра 2016. године.

10. Тужитељица је затражила да подносилац захтјева поднесе захтјев за оцјену усаглашености ЗВОТК и Закона о измјенама и допунама наведеног закона или да тај суд сам утврди да споменути закони нису компатибилни са Уставом Босне и Херцеговине и законима Босне и Херцеговине.

ц) Одговор на захтјев

11. Скупштина ТК је у одговору на захтјев истакла да из чињеничног супстрата предметног захтјева произлази да су спорним означене и образложене одредбе члана 52 ЗВОТК које се односе на избор, именовање и одговорност ректора јавних високошколских установа и одредбе члана 6 Закона о измјенама и допунама ЗВОТК које се односе на мандат и именовање привремених органа Универзитета у Тузли. Надаље је истакнуто да су паушални наводи да је примјена одредби ЗВОТК у пракси довела до тога да су "сви" угледни професори, чланови Сената, као и декани факултета изложени произвољном и незаконитом нападу на част и углед и да им је угрожено право на рад, односно да је извршена дискриминација појединца у процесу бирања, и то по политичком или неком другом основу. Према мишљењу Скупштине ТК, они нису доведени у неравноправан и дискриминишући положај с обзиром на то да им одредбама Закона није онемогућено учешће у поступцима избора у било које од тијела Универзитета у Тузли. Такође је наведено да обављање функције не представља и право на рад које се гарантује међународним документима, а које у овом случају није ни угрожено с обзиром на то да су ова лица запосленици Универзитета који имају радни однос на Универзитету. Скупштина ТК сматра да одредбе ЗВОТК нису дискриминаторне у смислу наведеног по било којем основу будући да је свима који испуњавају услове омогућено учешће у изборима у научна звања и они су у могућности да напредују. Оквирним законом су само начелно уређена питања која се тичу организације високог образовања у БиХ, одговорност

надлежних власти у овој области, установљавање тијела за спровођење закона и међународних обавеза БиХ, те начин обезбјеђивања квалитета у области високог образовања, што значи да ова материја није регулисана Оквирним законом, већ је остављено ентитетима, кантонима и Дистрикту Брчко да је регулишу.

12. Увођењем нових законских рјешења која нису прописана нити једним другим прописом не може се говорити о противзаконитости или противуставности због саме чињенице да је ријеч о новом институту. Увођењем "привремених органа Универзитета" оспореним чланом 6 нису прекршене одредбе Оквирног закона јер их он није ни регулисао, али то не представља препреку да се то питање регулише у кантоналном пропису. Тако је члан 63 став (2) Оквирног закона оставио могућност да се сва питања која њим нису регулисана регулишу законима на нивоу Републике Српске и кантона. То је и урађено на подручју Тузланског кантона како би се оваквим рјешењем покушала санирати ситуација која је довела до економско-финансијских проблема и дугогодишњег негативног пословања Универзитета, што би у крајњем могло довести и до постављања питања даље egzистенције Универзитета у Тузли.

13. Наводи да је доношењем новог ЗВОТК нарушена аутономија Универзитета у Тузли нису тачни јер је овим законом у односу на ранији Закон о високом образовању само појачан надзор над радом Универзитета, те су пооштрени критеријуми за избор у његове регуларне органе, а све с циљем побољшања економско-финансијског стања и даљег напретка Универзитета у Тузли.

14. Такође је истакнуто да је Тузлански кантон, вршећи своју уставну надлежност која му је дата Уставом Федерације БиХ, према којем је област образовања у искључивој надлежности кантона, а што се односи на утврђивање политике и доношење закона и других прописа из ове области, донио свој ЗВОТК. У одредбама тог закона испоштована су сви општи принципи и циљеви успостављени у Оквирном закону јер они представљају основ високог образовања, а с обзиром на то да је високо образовање у кантоналној надлежности законодавац је само извршио надоградњу појединих основних рјешења успостављених Оквирним законом с обзиром на специфичност Тузланског кантона.

15. Што се тиче навода "да спорни члан 6 Закона о измјенама и допунама" није на било који начин инкорпориран у постојећи закон, односно није речено умјесто којег постојећег члана ЗВОТК је предвиђено мијењање односно новелирање Закона, потребно је истаћи да се ради о прелазној одредби тог закона којом се регулишу прелазна рјешења и дефинишу питања статуса лица која се налазе на одређеној функцији у тренутку ступања на снагу тог закона. У погледу навода да су спорне измјене нејасне и непрецизне, сматра да се оне не могу рјешавати у оквиру захтјева за оцјену усаглашености с Уставом Босне и Херцеговине и Оквирним законом. Предложено је да Уставни суд одбије захтјев као неоснован и утврди да је ЗВОТК у сагласности са Уставом Босне и Херцеговине и Оквирним законом.

IV - Релевантни прописи

16. Оквирни закон о високом образовању у БиХ ("Службени гласник БиХ", бр. 59/07 и 59/09) у релевантном дијелу гласи:

Члан 1. (Циљ Закона)

Законом о високом образовању у Босни и Херцеговини (у даљем тексту: Закон) утврђује се организација високог образовања у Босни и Херцеговини, одговорност надлежних власти у овој области, установљавају органи за спровођење закона и међународних обавеза Босне и Херцеговине, те начин обезбјеђивања квалитета у области високог образовања.

Члан 2.

У сврху реформе високог образовања, овај Закон установљава основне принципе и стандарде за стицање високог образовања у Босни и Херцеговини, у складу са релевантним одредбама Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода (ETS No. 5, 1950) и њених протокола, Препоруком Комитета министара Савјета Европе о признавању и оцјени квалитета приватних високошколских установа [R(97)1], Препоруком о приступу високом образовању [R(98)3] и Препоруком о истраживачком задатку универзитета [R(2000)8] и другим релевантним принципима међународнопризнатих правних инструмената чија је држава уговорница и Босна и Херцеговина, те у складу са Конвенцијом Савјета Европе/УНЕСЦО-а о признавању квалификација у високом образовању у европском региону (ETS No. 165, 1997).

Босна и Херцеговина прихвата европске стратешке циљеве у области високог образовања, изражене у Декларацији европских министара високог образовања из Болоње (1999), као и каснији развој овог концепта.

Високо образовање је дјелатност од посебног интереса за Босну и Херцеговину.

Члан 4. став 2.

Високо образовање заснива се на:
- академским слободама, академској самоуправи и аутономији универзитета;

[...]

Члан 11.

Не може се ускратити или ограничити слобода високошколским установама да:

- иновирају начине стицања високог образовања у оквиру својих лиценци и

- нуде студијске програме за стицање вјештина потребних или корисних за остваривање циљева високог образовања.

Члан 13.

Тијела универзитета су:

- управни одбор,

- сенат,

- ректор.

[...]

Члан 14.

Одговорност за пословање лиценциране јавне високошколске установе носи управни одбор универзитета или високе школе (у даљем тексту: управни одбор).

Управни одбор обавља послове утврђене законом и статутом универзитета, а нарочито:

- даје мишљење о статуту високошколске установе, те доноси општи акт о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста и друге опште акте у складу са законом и статутом високошколске установе;

- доноси одлуку о оснивању других правних лица, у складу са законом и статутом високошколске установе;

- утврђује планове финансирања и развоја;

- на приједлог сената високошколске установе, доноси годишњи програм рада високошколске установе;

- доноси финансијски план и усваја годишњи обрачун;

- усмјерава, контролише и оцјенује рад ректора или директора у домену финансијског пословања;

- рјешава питања односа са оснивачем;

- одлучује о коришћењу средстава преко износа утврђеног статутом високошколске установе;

- одлучује о приговору запосленика на одлуке тијела високошколске установе која су у првом степену одлучивала о правима, обавезама и одговорностима запосленика из радног односа;

- подноси оснивачу најмање једном годишње извјештај о пословању високошколске установе;

- обавља и друге послове у складу са законом, актом о оснивању и статутом високошколске установе.

Члан 15.

Управни одбор има између седам и једанаест чланова, од којих најмање једну трећину именује оснивач, а остале именује сенат те високошколске установе у складу са статутом.

[...]

Члан 16.

Одговорност за академска питања у високошколској установи има сенат, као највише академско тијело које чине представници академског особља и студенти.

Сенат високошколске установе одлучује о свим академским питањима, а посебно:

[...]

- бира ректора и проректора универзитета, односно директора високе школе;

[...]

Број чланова, састав и начин рада сената утврђују се статутом високошколске установе.

Члан 17.

Универзитетом руководи ректор, а високом школом директор, у складу са законом и статутом високошколске установе.

Ректор универзитета, односно директор високе школе, за свој рад у домену академских питања одговара сенату, а у домену пословања управном одбору.

[...]

Члан 18.

Ректора јавног универзитета бира сенат на основу јавног конкурса.

За ректора може да буде изабран наставник у научнонаставном звању редовног професора који испуњава услове за то звање на универзитету на којем се пријављује.

[...]

Члан 22.

Високошколске установе, у складу са одредбама овог Закона, имају право да:

- изаберу своје управна и руководећа тијела и да им одреде мандат;
- уреде своје структуре и активности сопственим правилима у складу са овим Законом, другим важећим законима и својим статутима;
- изаберу наставно и друго особље;
- примају студенте и одреде методе наставе и провјере знања студената;
- самостално развијају и примјењују наставне планове и програме и истраживачке пројекте;
- у оквиру расположивих финансијских средстава изаберу предмете који ће се предавати;
- на универзитетима, додјељују звања професорима и другом особљу;
- одреде као службени језик, или службене језике, један или више језика конститутивних народа Босне и Херцеговине.

Члан 63.

Закони Републике Српске и кантонални закони из области високог образовања ускладиће се са одредбама овог Закона у периоду од шест мјесеци након његовог ступања на снагу.

Сва питања из области високог образовања која нису регулисана овим Законом регулисаће се законима на нивоу Републике Српске и кантона.

17. Закон о високом образовању ("Службене новине Тузланског кантона", број 7/16) у релевантној дијелу гласи:

Члан 1.

(Предмет закона)

Овим законом уређују се систем, услови и начин обављања дјелатности високог образовања, финансирање, као и друга питања од значаја за обављање ове дјелатности на подручју Тузланског кантона (у даљем тексту: Кантон).

Члан 3.

Високо образовање је дјелатност од посебног друштвеног интереса за Кантон, Босну и Херцеговину и дио је европског образовног, научног, односно умјетничког простора.

Члан 6. став 1.

Дјелатност високог образовања се заснива на:

- а) академским слободама, академској самоуправи и аутономији високошколске установе;

[...]

Члан 17. став 3.

(3) Јавну високошколску установу може основати Скупштина Кантона, самостално или са другим оснивачем, на приједлог Владе Кантона.

Члан 47. ст. 1, 2. и 3.

(1) Управни одбор високошколске установе има између седам и 11 чланова, од којих најмање једну трећину чланова управног одбора високошколске установе именује оснивач, а остале именује сенат у складу са оснивачким актом и статутом, у јавној и транспарентној процедури јавног конкурса, а чине га представници из реда академског особља и оснивача.

(2) Управни одбор јавне високошколске установе има девет чланова и то пет из реда оснивача које именује Влада Кантона и четири које именује сенат од којих је један члан из реда студената минимално са друге године првог циклуса студија којег предлаже студентски представнички орган након проведене јавне процедуре.

(3) Предсједник управног одбора јавне високошколске установе именује се из реда оснивача.

Члан 50.

(Надлежност управног одбора)

Управни одбор обавља послове утврђене законом, актом о оснивању и статутом високошколске установе, а нарочито:

а) даје претходну сагласност за именовање и разрјешење ректора јавног универзитета;

б) даје мишљење о статусу високошколске установе и доноси опште акте у складу са законом и статутом високошколске установе;

ц) доноси одлуку о оснивању других правних лица и организационих јединица у складу са законом и статутом;

д) утврђује планове финансирања и развоја;

[...]

Члан 52.

(Избор, именовање и одговорност ректора јавног универзитета и директора високе школе као јавне високошколске установе)

(1) Ректора јавног универзитета/директора јавне високе школе бира и именује сенат тајним гласањем већином гласова од укупног броја присутних чланова.

(2) Након прибављене претходне сагласности управног одбора, сенат је дужан у року седам дана именовати ректора/директора.

(3) Уколико у року 10 дана од пријема захтјева управни одбор не да сагласност за именовање изабраног кандидата из става (1) овог члана, сенат поништава конкурс и истовремено расписује нови конкурс за избор и именовање ректора/директора.

(4) Уколико и након поновљене конкурсне процедуре не буде именован ректор/директор у складу са ставовима (1), (2) и (3) овог члана, управни одбор ће у року 15 дана именовати ректора/директора јавне високошколске установе са листе кандидата утврђене у поновљеном конкурс.

(5) Мандат ректора јавног универзитета и директора јавне високе школе траје четири године и исто лице може бити поново изабрано још један мандат.

(6) Поступак избора и именовања ректора јавног универзитета и директора јавне високе школе врши се на основу јавног конкурса и мора обезбиједити поштовање принципа законитости, квалитета, отворености и транспарентности.

(7) Избор и именовање ректора јавног универзитета и директора јавне високе школе врши се на основу јавног конкурса који се објављује у најмање једном дневном листу и на веб страници високошколске установе најкасније шест мјесеци прије истека мандата ректора односно директора.

(8) Најкасније седам дана од доношења одлуке о именовању ректора/директора, предједавајући сенатом или други овлашћени члан сената је обавезан потписати рјешење о именовању и исто прослиједити правној служби која ће благовремено посредством генералног секретара јавне високошколске установе доставити информацију о именовању пријављеним кандидатима на конкурс.

(9) Проректоре именује и разрјешава сенат на приједлог ректора.

(10) Ректор за позиције проректора може предложити више од једног кандидата.

(11) Уколико сенат не именује проректоре, ректор је обавезан у року 30 дана поново предложити именовање истих или других кандидата.

(12) Уколико и након поновљеног предлагања кандидата за проректора сенат не именује проректоре, исте именује ректор уз сагласност управног одбора.

(13) Мандат проректора, осим у изузетним околностима што се ближе уређује статутом високошколске установе, прати мандат ректора.

(14) Проректори могу присуствовати сједницама сената, без права одлучивања.

(15) Наставници који у току мандата стичу услове за пензију не могу бити изабрани за ректора јавног универзитета и директора јавне високе школе.

(16) Ректор јавног универзитета, односно директор јавне високе школе за свој рад у домену академских питања одговарају сенату, а у погледу осталих питања управном одбору.

(17) Ректор, односно директор једном годишње подноси сенату и управном одбору извјештај о свом раду.

Члан 59. ст. 1, 2. и 3.

(1) Сенат високошколске установе је највиши академски орган.

(2) Сенат јавне високошколске установе чине представници академског особља, студената и тржишта рада.

(3) Сенат јавног универзитета броји 33 члана, с тим да из академског особља не може бити више од 27 чланова.

(4) Пет чланова сената јавне високошколске установе су редовни студенти и то три студента минимално са друге године првог

цикласа студија и по један са другог и трећег циклуса, које бира студентски представнички орган.

(5) Сенат успоставља органе по научним групацијама, што се ближе утврђује статутом.

(6) За члана сената јавне високошколске установе може бити изабран наставник у звању доцента, редовног и ванредног професора који је члан научно-наставног или умјетничко-наставног вијећа и то по два представника факултета/академије које тајним гласањем бира научно-наставно/умјетничко-наставно вијеће.

(7) Мандат чланова сената јавне високошколске установе траје четири године и тече од дана конституисања сената.

(8) Ректор високошколске установе је по функцији предједавајући сената.

[...]

Члан 60. т. ф) и г)

(1) Сенат јавне високошколске установе одлучује о свим академским питањима, посебно:

ф) бира, именује и разрешава ректора, именује вршиоца дужности ректора и проректоре универзитета, односно директора високе школе, у складу са овим законом;

г) бира академско особље на приједлог научно-наставног/умјетничко-наставног вијећа, организационе јединице;

Члан 154.

(Мандат органа Универзитета у Тузли затечених на дужности)

(1) Влада Кантона и Сенат именуваће предсједника и чланове привременог управног одбора Универзитета у року 15 дана од дана ступања на снагу овог закона, чији ће мандат трајати до именувања новог управног одбора по одредбама овог закона, а најдуже 90 дана. Предсједник и чланови управног одбора Универзитета затечени на дужности на дан ступања на снагу овог закона, настављају са радом до именувања привременог управног одбора.

(2) Чланови Сената затечени на дужности на дан ступања на снагу овог закона настављају вршити своју дужност до конституисања новог Сената изабраног у складу са овим законом, а најдуже 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

(3) Влада Кантона и Сенат Универзитета ће у року 30 дана од дана ступања на снагу овог закона расписати јавни конкурс за именување чланова управног одбора.

(4) Вршилац дужности ректора Универзитета остаје на дужности до именувања новог вршиоца дужности ректора.

[...]

18. Закон о измјенама и допунама Закона о високом образовању ("Службене новине Тузланског кантона", број 10/16) у релевантном дијелу гласи:

Члан 6.

(Мандат привремених органа Универзитета у Тузли)

(1) Предсједник и чланови привременог управног одбора Универзитета затечени на дужности на дан ступања на снагу овог закона, настављају са радом до именувања управног одбора у складу са одредбама закона.

(2) Чланови сената Универзитета затечени на дужности на дан ступања на снагу овог закона настављају вршити своју дужност до конституисања привременог сената Универзитета.

(3) Новог вршиоца дужности ректора Универзитета ће у року од три дана од дана ступања на снагу овог закона именовати привремени управни одбор Универзитета.

(4) Проректори, декани и продекани затечени на дужности на дан ступања на снагу овог закона, обављаће своју дужност до именувања вршилаца дужности проректора, вршилаца дужности декана и вршилаца дужности продекана.

(5) Нови вршилац дужности ректора Универзитета ће у року од три дана од дана његовог именувања именовати вршиоце дужности декана и вршиоце дужности продекана.

(6) У року од 10 дана од дана ступања на снагу овог закона, привремени управни одбор Универзитета, на приједлог Привремене коморе, и представнички орган студената ће именовати, односно изабрати лица која ће обављати дужност чланова привременог сената Универзитета, а вршиоци дужности декана ће у року од три дана од дана њиховог именувања именовати лица која ће обављати дужност члана привременог сената Универзитета.

(7) Привремени сенат Универзитета ће у року од 15 дана од дана ступања на снагу овог закона одржати конституирајућу сједницу. Привремени сенат Универзитета може се конституисати, радити и одлучивати уколико је именовано, изабрано, односно сједници присуствује више од половине укупног броја чланова сената Универзитета.

(8) Привремени сенат Универзитета ће у року од три дана од дана његовог конституисања расписати конкурс за избор ректора Универзитета у складу са законом.

(9) Привремени сенат Универзитета ће, на приједлог вршиоца дужности ректора Универзитета, именовати вршиоце дужности проректора.

(10) Привремени управни одбор Универзитета је обавезан у року од 30 дана од дана ступања на снагу овог закона ускладити Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста Универзитета са одредбама овог закона и у року од 10 дана од дана доношења истог правилника расписати јавни конкурс за именување директора за економске послове Универзитета.

(11) Лице затечено на дужности директора студентског центра Универзитета на дан ступања на снагу овог закона остаје на дужности до именувања вршиоца дужности директора студентског центра Универзитета. У року од три дана од дана именувања вршиоца дужности ректора Универзитета, привремени управни одбор Универзитета ће, на приједлог вршиоца дужности ректора Универзитета, именовати вршиоца дужности директора студентског центра Универзитета.

(12) Генерални секретар Универзитета затечен на дужности генералног секретара на дан ступања на снагу овог закона наставља обављати ту дужност до именувања вршиоца дужности генералног секретара или генералног секретара Универзитета у складу са законом. Привремени управни одбор Универзитета ће, на приједлог вршиоца дужности ректора Универзитета, именовати вршиоца дужности генералног секретара Универзитета из реда запослених на Универзитету који испуњавају потребне услове.

(13) Уколико лице затечено на дужности генералног секретара на дан ступања на снагу овог закона не буде именовано за вршиоца дужности генералног секретара Универзитета бит ће распоређено на радно мјесто које одговара његовој стручној спреми.

(14) У року од шест мјесеци од дана ступања на снагу овог закона сви органи Универзитета и лица обухваћена овим чланом бит ће изабрани, односно именовани у складу са законом.

Члан 7.

(Ступање на снагу)

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у "Службеним новинама Тузланског кантона".

V - Допустивост

19. При испитивању допустивости захтјева Уставни суд је пошао од одредбе члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине.

20. Члан VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине гласи:

ц) Уставни суд има надлежност у питањима која му упуту било који суд у Босни и Херцеговини, а односи се на то да ли је закон на чијој ваљаности почива његова одлука, сагласан са овим Уставом, Европском конвенцијом о људским правима и основним слободама и њеним протоколима, или са законима Босне и Херцеговине; или у погледу постојања или дјелокруга неког општег правила међународног јавног права које је од значаја за одлуку тог суда.

21. Захтјев за оцјену компатибилности поднио је Општински суд (судија Фахира Алић), што значи да је захтјев поднијело овлашћено лице из члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине (види Уставни суд, Одлука о допустивости и меритуму број У 5/10 од 26. новембра 2010. године, тач. 7-14, објављена у "Службеном гласнику Босне и Херцеговине", број 37/11). Имајући у виду одредбе члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине и члана 19 став (1) Правила Уставног суда, Уставни суд сматра да је овај захтјев допустив зато што га је поднио овлашћени субјекат, те да не постоји ниједан формални разлог из члана 19 став (1) Правила Уставног суда због којег захтјев не би био допустив.

VI - Меритум

22. Подносилац захтјева је затражио од Уставног суда да одлучи о компатибилности чл. 52 и 6 ЗВОТК у смислу члана VI/3ц) Устава Босне и Херцеговине. Из захтјева произлази да оспорене одредбе треба испитати у односу на евентуално постојање дискриминације према члану II/4 Устава Босне и Херцеговине, чл. 1 и 2 Протокола број 12 уз Европску конвенцију, члану 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима и члану 7 Међународног пакта о економским, социјалним и културним правима, те усаглашености с Оквирним законом.

23. Уставни суд напомиње да оцјену уставности односно компатибилности закона разматра у општем смислу (erga omnes), а не у односу на конкретан предмет (inter partes) који је повод за подношење захтјева (види одлуку Уставног суда у предмету У 15/11 од 30. марта 2012. године, тачка 63). Дакле, Уставни суд неће улизити у конкретан предмет који се налази на рјешавању пред Општинским судом у Тузли, нити ће се бавити начином на који редовни судови, те други надлежни органи примјењују оспорену законску

одредбу. Уставни суд ће извршити оцјену компатибилности оспорених одредаба на апстрактан начин у односу на наводе из захтјева.

24. У односу на указивање на повреду права на општу забрану дискриминације из чл. 1 и 2 Протокола број 12 уз Европску конвенцију, недискриминацију из члана II/4 Устава Босне и Херцеговине у вези са чланом 26 Међународног пакта о грађанским и политичким правима и чланом 7 Међународног пакта о економским, социјалним и културним правима, Уставни суд запажа да је у захтјеву наведено да нити један други кантонални закон о високом образовању у преосталим кантонима не садржи одредбе као што су оспорене, због чега су чланови академске заједнице у Тузланском кантону дискриминисани у односу на остале чланове академске заједнице у БиХ. Уставни суд сматра да евентуалне разлике у кантоналним законима, саме по себи, не могу покренути питање дискриминације у ситуацији када у захтјеву нема никаквих других аргумената, нити се може закључити да су одредбе оспореног закона очигледно дискриминишуће. Стога се Уставни суд неће даље бавити наводним кршењем забране дискриминације.

25. У односу на наводе да је предметни кантонални закон у супротности с одредбама Оквирног закона који је у члану 63 став 1 прописао да ће се кантонални закони из области високог образовања ускладити с тим законом, Уставни суд ће, у складу са својом надлежношћу прописаном чланом VI/3ц) Устава БиХ, испитати да ли су оспорене одредбе у супротности с релевантним одредбама Оквирног закона.

26. У вези с тим, Уставни суд истиче да је у складу са чланом IV/4а) Устава БиХ Парламентарна скупштина БиХ усвојила Оквирни закон којим се, између осталог, утврђују организација високог образовања у Босни и Херцеговини, одговорност надлежних власти у овој области, установљавају тијела за спровођење закона и међународних обавеза Босне и Херцеговине, те начин обезбјеђивања квалитета у области високог образовања (члан 1 Оквирног закона). Надаље, Оквирни закон установљава опште принципе и циљеве у области образовања, уз обавезу да наведено буде дио ентитетских односно кантоналних законодавстава (види Уставни суд, Одлука о допуности и меритуму број У 26/13 од 26. марта 2015. године, тачка 46). Оквирни закон, наиме служи као основни нормативни инструмент којим држава регулише одређену област на генералан, начелан, оквиран и принципјелан начин, док се федералним јединицама препушта да ту исту област регулишу прецизније, али обавезно у складу с државним законом. Поштујући принципе уставности и законитости правних аката, те супремацију аката државних органа власти спрам ентитетских и кантоналних, те имајући у виду и принцип владавине закона, неупитно је да Оквирни закон представља обавезујући правни основ приликом доношења закона о високом образовању на нивоу ентитета, односно кантона. Стога "закони Републике Српске и кантонални закони из области високог образовања" треба да буду усклађени с Оквирним законом, док ће "сва питања из области високог образовања која нису регулисана Оквирним законом бити регулисана законима на нивоу Републике Српске и кантона" (члан 63 Оквирног закона).

27. Надаље, Уставни суд запажа да је чланом 3 ЗВОТК дефинисано да је високо образовање дјелатност од посебног друштвеног интереса за Кантон, Босну и Херцеговину и дио је европског образовног, научног, односно уметничког простора. Дјелатност високог образовања обављају високошколске установе. Високошколска установа, према члану 2 став 1 тачка фф) ЗВОТК, представља установу која се бави дјелатношћу високог образовања у складу са законом. За разлику од Оквирног закона који категоријално не разликује јавне и приватне установе, чланом 16 став 2 ЗВОТК на подручју Тузланског кантона предвиђено је да високошколске установе могу бити јавне и приватне. При томе је чланом 17 став 3 ЗВОТК нормирано да "јавну установу може основати Скупштина Кантона, самостално или са другим оснивачем, на приједлог Владе Кантона".

28. Дјелатност високог образовања (дјеловање јавних и приватних високошколских установа) заснива се, између осталог, на академским слободама, академској самоуправи и аутономији универзитета (члан 6 став 1 ЗВОТК и члан 4 став 2 Оквирног закона).

29. Принцип академске аутономије нормиран је и у ЗВОТК. Наиме, одредбама овог акта одређено је да аутономија високошколских установа, између осталог, подразумијева право академске заједнице да изабере своје управне и руководне органе и да самостално уређује свој рад и унутрашњу организацију (члан 8 ЗВОТК). Под органима високошколске установе на основу члана 13 Оквирног закона и члана 45 став 1 ЗВОТК подразумијевају се управни одбор као управљачка структура, сенат као највише академско тијело и ректор као руководно тијело.

30. Уставни суд истиче да подносилац захтјева сматра да је члан 52 ЗВОТК којим је прописан избор и именовање ректора јавне високошколске установе супротан члану 18 Оквирног закона. Оквирни закон у члану 18 прописује да ректора јавног универзитета бира сенат на основу јавног конкурса. Уставни суд запажа да

наведена законска одредба јасно и прецизно дефинише надлежно тијело високошколске установе за избор ректора. Надаље, Уставни суд запажа да при томе Оквирни закон не предвиђа учешће других тијела високошколске установе (конкретно управног одбора), нити учешће екстерних ауторитета у том процесу. Према томе, питање избора, односно именовања ректора према наведеној одредби Оквирног закона, према оцјени Уставног суда, не изазива никакве дилеме. Надаље, Уставни суд запажа да је чланом 52 став 1 ЗВОТК прописано да ректора јавног универзитета бира и именује сенат. Међутим, ставом 2 члана 52 у избор и именовање ректора укључен је управни одбор универзитета давањем претходне сагласности на предложени избор од стране сената. У вези с наведеним, Уставни суд запажа да је управни одбор највиши управљачки орган који носи одговорност за пословање јавне високошколске установе. Компетенције овог тијела дефинисане су Оквирним законом, као и предметним кантоналним законом. Према члану 14 Оквирног закона управни одбор је нарочито овлашћен на: давање мишљења о статуту високошколске установе и доношење општег акта о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста, утврђивање планова финансирања и развоја, доношење годишњег програма рада високошколске установе (на приједлог сената), доношење финансијског плана и усвајање годишњег обрачуна, усмјеравање, контролисање и оцењивање рада ректора у домену финансијског пословања, рјешавања питања односа са оснивачем, доношење годишњег извјештаја оснивачу о пословању високошколске установе итд.

31. Оквирним законом (члан 15) одређено је да управни одбор може да има од седам до 11 чланова који се бирају по спроведеној конкурсној процедури на период од четири године. Чланове управног одбора именује сенат у складу са статутом, уз услов да најмање једну трећину чланова именује оснивач високошколске установе. Таква законска формулација оставила је довољно простора у конкретном случају кантоналним властима да питања именовања, састава и структуре управног одбора уреде у складу са сопственом политиком уређивања управљачких овлашћења у високом образовању. У погледу јавних високошколских установа састав и структура управног одбора намећу се као кључни инструменти за стварно/фактичко имплементирање принципа институционалне аутономије високошколских установа пошто су њихови оснивачи уједно и представници јавне власти (у конкретном случају у кантону). У том смислу, сматра Уставни суд, јасно је да омјер броја чланова из реда оснивача у односу на представнике академске заједнице значи већу могућност политичког утицаја и мањи степен стварне институционалне аутономије и обрнуто - када представници академске заједнице имају већи број чланова у односу на представнике оснивача у управном одбору јавне високошколске установе смањује се могућност политичког утицаја. У конкретном случају Уставни суд запажа да је чланом 47 став 2 ЗВОТК прописано да управни одбор јавне високошколске установе (коју оснива Скупштина Кантона самостално или с другим оснивачем) има девет чланова, и то пет из реда оснивача које именује Влада Кантона и четири које именује сенат, од којих је један члан из реда студената. Из наведеног произлази да је наведеним чланом омјер броја чланова из реда оснивача у односу на представнике академске заједнице прописан у корист представника оснивача. Уставни суд даље запажа да је ЗВОТК, осим што је прописао готово идентичне компетенције управног одбора као и члан 14 Оквирног закона, надлежност управног одбора проширио на давање претходне сагласности за именовање ректора, како је прописано чланом 52 став 2 ЗВОТК. Уставни суд запажа да из наведене одредбе произлази да је претходна сагласност управног одбора искључиви услов да сенат изабраног кандидата на основу јавног конкурса именује за ректора универзитета. Надаље, чланом 52 став 3 ЗВОТК предвиђено је понављање конкурсне процедуре у случају да управни одбор не да сагласност за изабраног кандидата. Коначно, чланом 52 став 4 ЗВОТК прописано је да ће управни одбор сам именувати ректора са листе кандидата утврђене у поновљеном конкурсном, након што ректор није био именован у претходној поновљеној конкурсној процедури из члана 52 став 3. Из наведених одредаба којим је прописано давање сагласности и у коначници и само именовање ректора од стране управног одбора, према оцјени Уставног суда, начин на који је прописан услов претходне сагласности коју даје управни одбор досеже снагу вета. Такође, прописивање да управни одбор и сам именује ректора супротан је утврђеном стандарду из члана 18 Оквирног закона да ректора универзитета бира сенат као највише академско тијело. При томе, Уставни суд има у виду да је наведена одредба Оквирног закона начелна и генерална, односно да као таква дозвољава регулисање одређеног облика сагласности управљачке структуре јавне високошколске установе која брине о важним питањима пословања. Међутим, начин на који је чланом 52 ЗВОТК прописана сагласност на избор, односно и само именовање ректора од стране управног одбора, супротан је самој суштини члана 18 Оквирног закона који је, осигуравајући принцип институционалне аутономије универзитета, значај избора ректора као највише универзитетске функције, прије свега, везао за саму академску заједницу.

32. Уставни суд закључује да је члан 52 ЗВОТК у погледу избора и именовања ректора јавне високошколске установе супротан члану 18 Оквирног закона.

33. У односу на члан 6 Закона о измјенама и допунама ЗВОТК Уставни суд запажа да је тим чланом установљен мандат привремених органа Универзитета, и то свих управних и руководних органа (управног одбора, сената, вршиоца дужности ректора, проректора, декана и продекана). Подносилац захтјева сматра да су наведеном одредбом прекршене одредбе Оквирног закона, и то члан 16 (који се односи на надлежност и састав сената), члан 18 (који се односи на избор ректора), члан 22 (који се односи на аутономију универзитета), те члан 11 (који се односи на академске слободе) јер према оспореној одредби ни ректор, нити проректори, декани, нити продекани, па чак ни чланови сената нису представници које је изабрала академска заједница коју представљају, већ су то лица која су именovali "привремени органи управљања". Уставни суд запажа да, иако је подносилац захтјева навео кршење одредби чл. 16, 11, 18 и 22 Оквирног закона, из суштине захтјева произлази да се он односи на питања аутономије универзитета, принципа и циљева организације и функционисања универзитета, а који су прописани чл. 1 и 2 Оквирног закона. Стога ће Уставни суд оспорену одредбу члана 6 цијенити у односу на чл. 1 и 2 Оквирног закона.

34. Надаље, Уставни суд запажа да је Скупштина ТК као доносилац закона у одговору на наводе захтјева истакла да увођењем "привремених органа Универзитета" оспореним чланом 6 нису прекршене одредбе Оквирног закона јер их он није ни регулисао, али да то не представља препреку да се то питање регулише у кантоналном пропису, позивајући се при томе на члан 63 став 2 Оквирног закона (који је оставио могућност да се сва питања која њим нису регулисана регулишу законима на нивоу Републике Српске и кантона). Према мишљењу доносиоца закона, наведеним законским рјешењем покушала се санирати ситуација која је довела до економско-финансијских проблема и дугогодишњег негативног пословања Универзитета, што би у крајњем могло довести и до постављања питања даље егзистенције Универзитета у Тузли.

35. У вези с наведеним, Уставни суд запажа да је оспореним чланом 6 успостављен мандат привремених органа Универзитета којим је заправо цијела управљачка структура Универзитета ТК стављена у статус "вршиоца дужности" односно привремених органа. При томе је наведеним чланом одређено да ће привремени управни одбор именовати новог вршиоца дужности ректора (члан 6 став 3 Закона о измјенама и допунама ЗВОТК), а у складу с наведеним нормирањем је и избор новог привременог сената (члан 6 став 6). Надаље, Уставни суд запажа да су наведеном одредбом прописане дужности наведених органа и рокови за њихово обављање како би се омогућиле и спровеле процедуре избора и именовања наведених органа и лица у складу са законом. Уставни суд запажа да, иако су исцрпљени и спроведени налози из наведеног члана, он је и даље на правној снази. Уставни суд, такође, запажа да је наведени члан произвео правне посљедице у односу на чланове Универзитета - руководне органе у погледу којих су покренути конкретни парнични поступци и у којима ће одлучивати подносилац захтјева.

36. У односу на наводе доносиоца закона да је чланом 63 став 2 Оквирног закона, којим је прописано да ће "сва питања из области високог образовања која нису регулисана Оквирним законом бити

регулисана законима на нивоу Републике Српске и кантона", остављена могућност кантоналном законодавцу да регулише одређена питања, па да је у том смислу и регулисан мандат привремених органа универзитета, Уставни суд запажа да су Оквирним законом детаљно регулисани руководни и управни органи јавне високошколске установе, њихови мандати, надлежности и одговорности. Имајући у виду наведено, Уставни суд запажа да "мандат привремених органа универзитета" није установљен као институт Оквирним законом. Међутим, Уставни суд сматра да се у конкретном случају не ради о питањима из члана 63 став 2 Оквирног закона и да је остављена могућност кантоналном законодавцу да их регулише независно од Оквирног закона. Уставни суд запажа да Оквирни закон не препознаје мандате привремених органа, нити је установио њихове привремене надлежности. Уставни суд сматра да привремени карактер највиших управних и руководних органа доводи у питање независност тих органа. Такође, наводи да је доношење оспорене одредбе било условљено економско-финансијским проблемима и дугогодишњим негативним пословањем Универзитета, према оцјени Уставног суда, не указују на довољно јак јавни интерес због којег би кантонални законодавац свим органима управљања и руковођења одредио привремени карактер до поновног избора будући да је Оквирни закон прецизно прописао органе који су одговорни за пословање универзитета (имајући прије свега у виду управни одбор и ректора). Имајући у виду наведено, Уставни суд сматра да је оспореним чланом законодавац изашао ван оквира који је поставио Оквирни закон у погледу избора и надлежности управних и руководних органа универзитета, па и у ситуацији када им је одредио привремени мандат.

37. Уставни суд закључује да је оспорена одредба члана 6 Закона о измјенама и допунама ЗВОТК, која утврђује институт који не кореспондира с одредбама Оквирног закона, супротна чл. 1 и 2 Оквирног закона којима је одређено да се тим законом утврђују организација високог образовања, одговорност надлежних власти, као и остварење циљева високог образовања као дјелатности од посебног интереса за БиХ.

VII - Закључак

38. Уставни суд закључује да оспорени члан 52 ЗВОТК, којим је прописано условљавање именовања ректора универзитета од стране сената претходним давањем сагласности сенату од стране управног одбора, односно прописана могућност, у одређеним случајевима, за именовање ректора од стране управног одбора, није у складу са чланом 18 Оквирног закона којим је утврђено да ректор универзитета бира сенат као највише академско тијело.

39. Такође, члан 6 Закона о измјенама и допунама ЗВОТК, којим је прописан институт мандата привремених органа свих руководних и управних органа, није у складу са чл. 1 и 2 Оквирног закона који овакву могућност не предвиђа.

40. На основу члана 59 ст. (1) и (2) и члана 61 ст. (2), (3) и (4) Правила Уставног суда, Уставни суд је одлучио као у диспозитиву ове одлуке.

41. Према члану VI/5 Устава Босне и Херцеговине, одлуке Уставног суда су коначне и обавезујуће.

Предсједник
Уставног суда БиХ,
Златко М. Кнежевић, с.р.

САДРЖАЈ

ПРЕДСЈЕДНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1360 Указ о додјели одликовања, број: 01-136-3274/19 .. 1

ВЛАДА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

1361 Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава, број: 04/1-012-2-2076/19 1

1362 Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава, број: 04/1-012-2-2073/19 1

1363 Одлука о давању сагласности на План утрошка средстава, број: 04/1-012-2-2071/19 2

1364 Одлука број: 04/1-012-2-2077/19 2

1365 Одлука број: 04/1-012-2-2078/19 2

1366 Одлука о преносу права својине на непокретности, број: 04/1-012-2-2080/19 2

1367 Одлука о укидању статуса јавног добра у општој употреби, број: 04/1-012-2-2074/19 3

1368 Одлука о утврђивању стандарда и критеријума за избор и именовање чланова Надзорног одбора Инвестиционо-развојне банке Републике Српске а.д. Бања Лука 3

1369 Одлука о расписивању Јавног конкурса за избор и именовање Надзорног одбора Инвестиционо-развојне банке Републике Српске а.д. Бања Лука 4

1370 Одлука о утврђивању стандарда и критеријума за избор и именовање чланова Управног одбора Јавне установе "Дом ученика Бијељина" Бијељина 4

1371	Одлука о расписивању Јавног конкурса за избор и именовање чланова Управног одбора Јавне установе “Дом ученика Бијељина” Бијељина..... 5	Рјешење о разрјешењу вршиоца дужности секретара Агенције за државну управу Републике Српске 9
1372	Одлука о утврђивању стандарда и критеријума за избор и именовање директора Агенције за осигурање Републике Српске 5	Рјешење о постављењу вршиоца дужности секретара Агенције за државну управу Републике Српске 9
1373	Одлука о расписивању Јавног конкурса за избор и именовање директора Агенције за осигурање Републике Српске 6	Рјешење о престанку дужности вршиоца дужности директора Јавне установе Основна школа “Милош Црњански” Бања Лука 9
1374	Рјешење о именовању Комисије за избор и именовање два члана Управног одбора Агенције за осигурање Републике Српске..... 6	Рјешење о именовању вршиоца дужности директора Јавне установе Основна школа “Милош Црњански” Бања Лука 9
1375	Рјешење о разрјешењу в.д. чланова Управног одбора Јавне установе Пољопривредни институт Републике Српске 6	Рјешење о престанку дужности директора Јавне установе Основна школа “Вук Караџић” Језеро 10
1376	Рјешење о именовању в.д. чланова Управног одбора Јавне установе Пољопривредни институт Републике Српске 6	Рјешење о именовању вршиоца дужности директора Јавне установе Основна школа “Вук Караџић” Језеро 10
	Рјешење о разрјешењу вршиоца дужности помоћника министра за Ресор за рачуноводство и ревизију у Министарству финансија Републике Српске 7	Рјешење о престанку дужности вршиоца дужности директора Јавне установе Основна школа “Горња Слатина” Горња Слатина, Шамац ... 10
	Рјешење о постављењу вршиоца дужности помоћника министра за Ресор за рачуноводство и ревизију у Министарству финансија Републике Српске 7	Рјешење о именовању вршиоца дужности директора Јавне установе Основна школа “Горња Слатина” Горња Слатина, Шамац 10
	Рјешење о разрјешењу в.д. секретара Министарства за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво..... 7	Рјешење о престанку дужности директора Јавне установе Средњошколски центар “Светозар Ћоровић” Љубиње 10
	Рјешење о постављењу в.д. секретара Министарства за научнотехнолошки развој, високо образовање и информационо друштво..... 7	Рјешење о именовању вршиоца дужности директора Јавне установе Средњошколски центар “Светозар Ћоровић” Љубиње 11
	Рјешење о именовању представника Фонда за реституцију Републике Српске а.д. Бања Лука у Скупштини друштва капитала “Ушће Босне” а.д. Шамац 7	Рјешење о престанку дужности вршиоца дужности директора Јавне установе Основна школа “Петар II Петровић Његош” Билећа 11
	Рјешење о разрјешењу директора Републичке управе цивилне заштите..... 8	Рјешење о именовању вршиоца дужности директора Јавне установе Основна школа “Петар II Петровић Његош” Билећа 11
	Рјешење о постављењу вршиоца дужности директора Републичке управе цивилне заштите 8	МИНИСТАРСТВО ПРОСВЈЕТЕ И КУЛТУРЕ
	Рјешење о разрјешењу вршиоца дужности директора Републичког центра за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица 8	1377 Правилник о стандардима и нормативима за област предшколског васпитања и образовања 11
	Рјешење о постављењу вршиоца дужности директора Републичког центра за истраживање рата, ратних злочина и тражење несталих лица 8	МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ, ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ
	Рјешење о разрјешењу вршиоца дужности директора Републичког завода за заштиту културно-историјског и природног наслеђа 8	1378 Правилник о микробиолошким критеријумима за храну животињског поријекла..... 22
	Рјешење о постављењу вршиоца дужности директора Републичког завода за заштиту културно-историјског и природног наслеђа 8	1379 Правилник о условима за карантин за животиње 32
	Рјешење о разрјешењу вршиоца дужности директора Републичке управе за игре на срећу 8	1380 Правилник о измјени и допуни Правилника о начину прикупљања, критеријумима за распоdjелу средстава и поступку коришћења средстава посебних намјена за шуме..... 33
	Рјешење о постављењу вршиоца дужности директора Републичке управе за игре на срећу 9	СИНДИКАТ ПРАВОСУЂА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
	Рјешење о разрјешењу вршиоца дужности помоћника директора за Сектор за метеорологију у Републичком хидрометеоролошком заводу 9	Посебни колективни уговор за запослене у институцијама правосуђа Републике Српске..... 34
	Рјешење о постављењу вршиоца дужности помоћника директора за Сектор за метеорологију у Републичком хидрометеоролошком заводу 9	СИНДИКАТ РАДНИКА УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
	Рјешење о разрјешењу вршиоца дужности помоћника директора за Сектор за метеорологију у Републичком хидрометеоролошком заводу 9	Посебни колективни уговор за запослене у области унутрашњих послова Републике Српске 40
		УСТАВНИ СУД БиХ
		Одлука о допустивости меритуму, број: У 22/18..... 48
		ОГЛАСНИ ДИО 8 страна

ЦЈЕНОВНИК
О УСЛУГАМА ОГЛАШАВАЊА У
“СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ”

Утврђују се цијене оглашавања у “Службеном гласнику Републике Српске” како слиједи:

1. Објављивање правилника о унутрашњој организацији и систематизацији радних мјеста министарстава, републичких органа, управа и републичких управних организација
Цијена једне странице
(односи се на сваку започету страницу)..... 100,00 КМ
2. Објављивање статута, колективних уговора и осталих општих аката правних лица и органа управљања и спискова несолвентних клијената банака
Цијена једне странице
(односи се на сваку започету страницу)..... 210,00 КМ
3. Јавни позиви, конкурси, обавјештења, одлуке и рјешења правних лица
Цијена по једном куцаном реду на формату А4 5,00 КМ
4. Објављивање уписа у судски регистар, брисање из судског регистра, стечаји, ликвидације и остали судски огласи
Цијена по једном куцаном реду на формату А4 7,00 КМ
5. За проглашење умрлих и доказивање смрти
Цијена по једном куцаном реду на формату А4 5,00 КМ
6. Објављивање изгубљених исправа и докумената, печата и штамбиља правних лица
Цијена по једном документу 15,00 КМ
7. За изгубљене личне исправе и документа физичких лица (лична карта, возачка дозвола и друга лична документа)
Цијена по једном документу 7,00 КМ
8. За изгубљене и украдене пасоше издате у РС и БиХ
Цијена по једном документу 15,00 КМ
9. За изгубљене и украдене пасоше и друга лична документа издата у другим државама
Цијена по једном документу 40,00 КМ

У цијену је урачунат ПДВ.

